

ÍNDIX

9. ANNEXOS	288
9.1. ANNEX I.	
FITXES PER L'ANÀLISI DE CONTINGUT	289
9.1.1. <u>CONFLICTE 1</u>	289
9.1.2. <u>CONFLICTE 2</u>	366
9.1.3. <u>CONFLICTE 3</u>	436
9.2. ANNEX II.	
CALENDARI DEL CONFLICTE. TITULARS PRINCIPALS I OPINIÓ	462
9.2.1. <u>CONFLICTE 1</u>	462
9.2.2. <u>CONFLICTE 2</u>	479
9.2.3. <u>CONFLICTE 3</u>	496

9.1. ANNEX I
FITXES PER L'ANÀLISI
DE CONTINGUT

9.1.1. CONFLICTE 1

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Redacció
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 23 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>Pujol advierte que un desmarque de Unió en la ley del catalán sería insolidario y muy grave/ Pujals suspende su reunión con Duran y Rigol hasta que respalde el proyecto del Govern/ El president recuerda al líder de UDC que la propuesta fue aprobada por el Govern, donde hay consellers de su partido</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol i Duran reaccionen davant les declaracions atribuïdes a Duran. (3) Pujol afirma des de Perpinyà que “sería muy grave” un desmarcament d’Unió en relació a la llei del català, la qual cosa entendria com una “falta de solidaritat” amb uns criteris que s’han discutit al Consell Executiu en presència de consellers d’Unió. A les onze de la nit, el departament de Cultura emet un comunicat suspentent la reunió prevista per demà entre Pujals, Duran i Rigol, a l’espera “que los dirigentes de Unió clarifiquen sus posiciones y expresen inequívocamente su plena coincidencia con el acuerdo”. “Tengo que creer -diu Pujol- que las posiciones críticas sobre este asunto que hoy atribuyen varios diarios al líder de Unió se deben a una mala transcripción”.</p> <p>(UDC) (1) Duran respon a Pujol des de Mallorca. (3) Li demana que faci un “esfuerzo” per sentir les seves declaracions de divendres i comprovar que s’havia declarat corresponsable del document del Govern.</p> <p>(Autor) (1) “Pujol entró ayer en el debate sobre la ley del catalán para advertir a su socio de coalición que un desmarque sería ‘muy grave’”. (2) “La ley del catalán ha puesto al rojo vivo las relaciones entre Convergència y Unió”. (3) Unió ha plantejat “interrogantes” sobre la llei i Duran ha tret importància al document del Govern. “Cualificados” dirigents democristians, com ara Sesmilo, han plantejat “interrogantes” sobre el text durant la reunió del secretariat de la passada setmana. (5) Unió apareix com qui comença la polèmica.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. UDC, CDC, Pujals, Rigol, Govern, consellers d’Unió, Cultura, dirigents d’Unió, Sesmilo, PP, A. Fernández</p>
Fonts	Declaracions de Pujol i de Duran, comunicat de Cultura, fonts d’UDC
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Juan
Gènere	Informació	Lloc	
Data	Diumenge, 23 de febrer de 1997	Secció	Política 5
Titulars	Duran: Hay quien quiere romper CiU		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Duran adverteix a porta tancada al seu partit que hi ha dirigents convergents interessats en trencar la coalició. (4) Duran apunta als nous dirigents de CDC i es queixa que aquests pretenen els seus objectius mitjançant filtracions a la Premsa sobre la viabilitat d'un trencament.</p> <p>(CDC)</p> <p>(Autor) (1) Duran sosté “a puerta cerrada” en el consell nacional del seu partit que hi ha “destacados dirigentes de Convergència que desean la ruptura de la coalició”. (4) Segons Duran, els conflictes de les últimes setmanes han estat provocats pels joves dirigents de CDC que advoquen per trencar la coalició ara que Pujol està al front de la Generalitat. Sense citar ningú, denuncia “filtracions interessades” a la premsa per tal de donar la sensació que la ruptura és possible. Encara que Duran no cita noms, cal recordar que fa uns dies UDC acusava Puig de voler dinamitar la coalició. (5) Puig queda com l'instigador.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Dirigents d'UDC, nous dirigents CDC, Pujol, UDC, Esteve, Puig</p>
Fonts	Fonts d'UDC
Context	(UDC) Duran fa referència al conflicte de les últimes setmanes (polèmica sobre si CDC es prepara per a anar sola a les properes eleccions) (Autor) Es recorda que arran d'aquest mateix enfrontament, Unió va acusar Puig de voler dinamitar CiU.
(Nota)	<p>-Tot i que el titular -“Duran: Hay quien quiere romper CiU”- sembla respondre al titular de la informació principal a la qual pertany aquest <i>despiece</i> (“Pujol advierte que un desmarque de Unió ...”), en realitat es refereix a confrontacions anteriors i no al conflicte que tot just avui comença.</p> <p>-Gràficament es remarca la confrontació: la peça informativa principal està dedicada a Pujol i el <i>despiece</i> de la mateixa pàgina a Duran.</p>

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	El Periódico
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 23 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>La ley del catalán abre una brecha entre CDC y Unió/ Pujals suspende la entrevista con los democristianos ante las discrepancias</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol i Pujals reaccionen davant les declaracions atribuïdes a Duran. (3) Mitjançant un comunicat d'última hora, Pujals suspèn la reunió amb els dirigents d'Unió fins que "clarifiquen sus posiciones y expresen inequívocamente su plena coincidencia" amb els criteris del Govern. Pujol, des de Perpinyà, afirma que "sería muy grave" i una "falta de solidaritat" que Unió es desmarqués d'un acord discutit al Govern en presència de consellers democristians. Pujol confia en una "mala transcripción" de la premsa.</p> <p>(UDC) (1) Abans de saber la reacció de Pujol, Duran reafirma la corresponsabilitat d'Unió amb els criteris del Govern i demana que el debat sobre la llei es reservi per a la ponència del Parlament. (3) Després de conèixer les declaracions del líder de CDC, Duran li demana un "esfuerzo" per no parlar sobre transcripcions.</p> <p>(Autor) (1) Pujals i Pujol reaccionen davant les "discrepàncies" d'Unió. (2) CDC i UDC "han abierto un nuevo frente". "La ley del catalán abre una brecha entre CDC y Unió". (3) Les "discrepancias" d'Unió en relació al text de Cultura i "su voluntad de hacer aportaciones diferentes a las de su socio de coalición" han motivat que Pujals suspengui la reunió prevista per demà amb Duran i Rigol. (5) Duran insisteix: malgrat expressar la seva corresponsabilitat amb els criteris del Govern, avisa que el seu partit farà les aportacions convenients al si de la ponència.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujals</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. CDC, Duran, Pujol, Cultura, consellers d'UDC, Rigol, tots els partits, Govern</p>
Fonts	Declaracions de Pujol, Duran (part de les quals agafades d' <i>Europa Press</i>) i Rigol; comunicat de Cultura
Context	

Diari	<i>El País</i>	Autor	Marta Costa-Pau (Andreu Manresa)
Gènere	Informació	Lloc	Girona
Data	Diumenge, 23 de febrer de 1997	Secció	Catalunya 1 i 2
Titulars	<i>Pujol advierte a Duran que sus reticencias son “muy graves”/ La futura ley del catalán abre una grieta entre Unió y Convergència</i> <i>Duran reclama a Pujol que deje de discutir sobre lo que aparece en los medios de comunicación</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol reacciona davany les informacions que atribueixen a Unió dubtes sobre la futura llei. “No entiendo por qué quieren desmarcarse ahora, después de haber discutido el documento en el Consell Executiu, en el que estuvieron presentes también consellers d’Unió”, afirma. Pujals suspèn la seva reunió amb Duran i Rigol. (3) “Sería muy grave”, segons Pujol, que les crítiques vinguessin del mateix Duran. “Espero que se trate de una mala transcripción, porque si no, no entendería la falta de solidaridad de Unió”. Pujals no es reunirà amb UDC mentre no “clarifique sus posiciones”</p> <p>(UDC) (1) Duran no contesta al contingut de les declaracions de Pujol i es limita a desitjar “Que Pujol lea bien lo que yo digo y así evitaremos problemas de Pujol conmigo o míos con él”. (3) Duran insisteix en la corresponsabilitat del seu partit amb la posició del Govern. Afegeix que la llei és una eina útil, que “se ha de acompañar de una actitud positiva y no impositiva”.</p> <p>(Autor) (1) Pujol, “profundamente molesto” amb Unió, replica “indignado”. Duran evita “deliberadamente” pronunciar-se sobre les crítiques de Pujol i li recomana que “discuta sobre palabras y no sobre transcripciones”. Des d’Unió, però, es reitera la “disconformidad” amb alguns plantejaments del text de Cultura. (2) La futura llei “abre una grieta” entre CDC i UDC. (3) El debat posa en “evidència” “disparidad de criterios”. Dirigents democristians no veuen bé que es pugui denunciar el petit comerç per no atendre en la llengua del client. L’actuació de Pujals ha quedat en entredit amb “la andanada de Unió contra” el text. Rigol va dir que Unió traslladarà a Pujals “dudas e interrogantes” i que els democristians qüestionen aspectes socioeconòmics. (5) Duran “azuzó” divendres la qüestió traient importància als criteris del Govern i ahir va contestar a Pujol en un to “claramente despectivo”. Unió “reiteró” les seves discrepàncies.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol / Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Duran, Govern, consellers d’UDC, premsa, Rigol, Pujals, dirigents d’UDC (Reaccions: Maragall, A. Fernández, PP)</p>
Fonts	Declaracions de Pujol, Duran, Rigol, Maragall (<i>Europa Press</i>), A. Fernández; fonts d’UDC. Comunicat de Cultura.
Context	
(Nota)	<p>-L’article diu que Rigol va manifestar abans d’ahir que Unió plantejaria els seus dubtes i interrogants a Pujals. Als diaris d’ahir això no surt, ni tampoc a <i>El País</i>. Com que resulta una mica estrany, l’afirmació ha quedat inclosa en la definició del conflicte que fa l’autor, com si fos una interpretació seva.</p> <p>-Al titular principal figura primer Unió i després Convergència.</p>

Diari	<i>Avui</i>	Autor	P.Codonyan/ A.Grau
Gènere	Informació	Lloc	Perpinyà/ Barcelona
Data	Diumenge, 23 de febrer de 1997	Secció	Portada 3, Política 2
Titulars	LA NOVA LLEI DEL CATALÀ AMENAÇA DE PROVOCAR FRICCIONS DINS LA COALICIÓ DE CIU <i>El líder d'Unió es fa corresponsable de la norma i crida a evitar "debats partidistes"/ La nova llei del català amenaça de provocar friccions dins de CiU/ Pujol insta Duran a aclarir criteris i Pujals suspèn la reunió</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol i Pujals reaccionen davant les declaracions de Duran del dia anterior. (3) Pujol afirma que trobaria "greu" que Unió marqués distàncies amb la proposta de la Conselleria de Cultura i aquesta emet un comunicat mitjançant el qual suspèn la reunió de Pujals i Jou amb Duran i Rigol de demà fins que "els dirigents d'Unió aclareixin les seves posicions i expressin inequívocament la seva coincidència". Pujol es mostra convençut que es tracta d'una "mala transcripció periodística".</p> <p>(UDC) (1) Duran nega haver-se distanciat de la proposta de Pujals. (3) El líder democristià es corresponsabilitza dels criteris del Govern.</p> <p>(Autor) (1) Pujol "insta" Duran a "aclarir" criteris. (2) La nova llei "amenaça d'obrir friccions" entre els dos partits. (3) A les seves declaracions de divendres, Duran va treure importància als continguts concrets de la proposta de la Conselleria. (5) No es dóna cos a la presumpte discrepància democristiana.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. UDC, consellers d'UDC, Pujals, dirigents d'Unió, Cultura, Rigol, Jou, PP, ERC</p>
Fonts	Declaracions de Pujol, Duran i Rigol; comunicat de Cultura; fonts d'UDC
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Ignasi Soler
Gènere	Informació	Lloc	Tarragona
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Pàgina	Portada 1, Política 1
Titulars	<p>NUEVO CHOQUE ENTRE PUJOL Y DURAN POR LA LEY DE LA LENGUA/ <i>El president castiga al líder de Unió cancelando la entrevista de éste con el conseller Pujals y le exige que clarifique “inequívocamente” su posición/</i> Cronología de la última tormenta</p> <p>Pujol castiga a Duran cancelando su cita con Pujals sobre la ley de la lengua/ <i>El líder de Unió considera que se da “carta de conflicto a una polémica que no existe”/ Duran considera muy grave que se exija a Unió el apoyo inequívoco a la propuesta del Govern para regular el uso del catalán/</i> El líder de Unió pide prudencia al president</p>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol reclama a Unió que expressi “inequívocament” el seu suport al projecte sobre la llengua, segons fonts de CDC.</p> <p>(UDC) (1) Duran respon que “ya no son tiempos de incondicionalidades” i considera greu la suspensió de la reunió i “más grave” encara el contingut del comunicat de Cultura. Demana “prudencia” a Pujol i que eviti pronunciar-se sobre coses que no sap ben bé com s’han dit. També reclama que es respecti si hi ha algú d’Unió que no coincideix amb la postura oficial del partit. (2) Per a Duran, el comunicat “da carta de naturaleza” a un conflicte que no existeix.</p> <p>(Autor) (1) Pujol “castiga” Duran, a través del comunicat de Cultura que ha ordenat a Pujals per a anunciar la cancel·lació de l’entrevista de demà entre el conseller i el líder d’UDC, i li exigeix que clarifiqui “inequívocament” la seva posició. (2) “Nuevo choque” entre Pujol i Duran per la llei del català, que ha “envenenado” les relacions entre CDC i UDC. Una altra “tormenta” a CiU. (3) Dirigents democristians van expressar les seves “reservas” al document del Govern en la reunió de dilluns del secretariat d’Unió. Duran no s’hi va pronunciar, però després ha “restado importancia” al text. (5) Conflicte personal entre Pujol i Duran: el president “visiblemente irritado” “castiga” al democristià perquè es “desmarca” del document. Explosió d’acusacions entrecruades. Manca de comunicació entre els dos líders durant aquests dies.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Pujals, Govern, CDC, UDC, Cultura, Jou, Rigol (Context: De Gispert)</p>
Fonts	Comunicat de Cultura, declaracions de Duran, fonts de CDC
Context	<p>(UDC) Duran recorda les crítiques de sectors de CDC a la consellera de Justícia.</p> <p>(Autor) Repàs de la gènesi de la polèmica en un requadre a portada.</p>

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Secció	Opinió 1
Titular	<i>Correctivo a Duran</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Pujol aplica un “correctivo” a Duran. Ell pren la decisió de suspendre l’entrevista de Pujals amb Duran. (2) La nova llei del català ha posat altre cop de manifest la “disparidad de criterios” entre els dos partits. “No parece arriesgado suponer que las divergencias trascienden el marco de la discusión sobre la lengua”. Cap dels dos partits sembla interessat en trencar la coalició, com a mínim abans de les properes eleccions. (3) “La secuencia de los hechos es ilustrativa: El Gobierno catalán, con presencia de Unió, aprobó el documento (...) y, a continuación, Unió hizo públicas sus reservas”. Unió ha fet públiques les seves reserves al text sobre la llei del català, tot i que els democristians no posen en entredit la necessitat de la llei ni els seus objectius, sinó algunes de les seves eines. (5) “¿Frivolidad por parte de los dirigentes de Unió o desafío a lo aprobado por el Consell Executiu?”. Unió té una actitud de “frivolidad” o de “desafiament” al Consell Executiu, perquè primer aprova un text en el si del Govern i després el qüestiona. “Todo coaligado con Convergència sabe que la normalización lingüística es una cuestión capital para el presidente de la Generalitat”. Pujol actua coherentment amb el criteri que la normalització lingüística és un tema capital i Unió hauria d’entendre el correctiu.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. CDC, UDC, direccions de tots dos partits, Govern, Pujals, Rigol
Context	(Autor) Congressos de CDC i UDC de la tardor. Conflictes de les últimes setmanes (gener-febrer).

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Juan Tàpia
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Secció	Sumari 1
Titular	<i>Tormenta en la coalición</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Duran “cuestiona” la nova llei del català, Pujol li aplica un “correctiu” tot suspenent l’entrevista que havia de mantenir amb Pujals i Duran replica “descalificando” les peticions d’incondicionalitat. (2) És una “tormenta”, l’últim “accidente”, amb motiu de la nova llei del català, en les “difícils” relacions entre CDC i UDC. “La sombra de la disensión vuelve a enturbiar la coalición”. La reconducció es complica. (3) Duran “cuestiona una ley importante de un Consell Executiu participado por Unió”. (5) CDC i UDC no aconsegueixen reconduir les seves difícils relacions. Duran queda malament: qüestiona una llei important del Govern, del qual Unió forma part.
Actors	Protagonista. CDC/UDC Antagonista. CDC/UDC Altres. Pujol, Duran, Pujals (Context: Roca, dirigents de CDC)
Context	(Autor) Enfrontaments passats entre Roca i Unió, congrés d’Unió i el seu postpujolisme, i conflicte del mes de gener.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	F. Gerhard/ M. D. García
Gènere	Informació	Lloc	Valls/ Barcelona
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Secció	Portada 1, Política 1
Titulars	<p><i>La actual crisis nacionalista se ha desencadenado en los últimos tres días/ LA LEY DEL CATALÁN AHONDA AÚN MÁS EL CONFLICTO EN CIU/ Duran Lleida considera “grave” la suspensión de una cita con Pujals/ Insinúa intentos en Convergència de romper cuanto antes la coalición/ Tensión en el seno de los nacionalistas catalanes/ Duran ahonda sus diferencias con Pujol/ El líder de Unió encaja mal que el ‘conseller’ Pujals no se reúna con él/ Dice que da “carta de conflicto” a las divergencias entre los dos socios / La escalada. Una crisis desencadenada en sólo tres días</i></p>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran respon al comunicat de Cultura que “ya no son tiempos de incondicionalidades”. (2) Per a Duran, la nota dóna “carta de conflicto” a una polèmica que segons ell no existeix. (3) Insinua maniobres d’un sector de CDC per a trencar la coalició.</p> <p>(CDC) (1) El comunicat de Cultura emplaça Unió a expressar “inequívocamente” la seva coincidència amb el Govern. (2) La polèmica és més greu que d’altres anteriors perquè afecta a una qüestió tan essencial per a Pujol com la llengua, segons fonts de CDC. (4) Les mateixes fonts assenyalen un doble objectiu de Duran: tenir un representant propi a la ponència i guanyar punts davant del PP.</p> <p>(Autor) (1) Duran “ahonda” les seves diferències amb Pujol al considerar “grave” el “contundente gesto” de la suspensió de l’entrevista amb Pujals, acordada entre el conseller i Pujol. (2) El conflicte entre CDC i UDC “se ahonda aún más”. Les relacions “van de mal en peor”, estem davant una “importante crisis”, que s’ha desencadenat en una “escalada” de “sólo” tres dies. (3) Dirigents d’Unió van expressar “discrepancias” sobre alguns dels criteris “básicos” de la nova llei. “Ello a pesar de que es un militante de Unió (...) el principal artífice de los criterios (...) Además, ese texto fue aprobado en el último Consell Executiu (...), donde están presentes <i>consellers</i> d’Unió”. (5) Duran “abrió el fuego” i ara agreuja la crisi, “para acabar de enrarecer el ambiente”. Duran “encajó ayer con irritación” la suspensió de l’entrevista amb Pujals. A Pujol ja se li ha acabat la paciència: “La gota que colmó el vaso de la paciencia de Pujol”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran / Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Pujals, dirigents d’Unió, Cultura, Jou, Govern, consellers d’Unió, Camp, cúpula del PP (Context: Unió, JNC, De Gispert)</p>
Fonts	Declaracions de Duran, fonts de CDC, nota de Cultura
Context	<p>(UDC) Duran recorda les crítiques de la JNC a la consellera de Justícia.</p> <p>(Autor) Repàs en un requadre dels esdeveniments des de divendres.</p>
(Nota)	Un dels sumaris de portada recull la reacció dels partits de l’oposició: “PP, IC y ERC temen que el consenso no sea posible por las discrepancias”. Això queda explicat en un requadre de l’apertura de Política, fora del text de l’article central.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	
Gènere	Comentari	Lloc	
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Pàgina	Opinió 3 (“Marcador simultáneo”)
Titular	La nueva pugna entre Pujol y Duran Lleida,...		

EL CONFLICTE

Definició	(Autor) (2) “Nueva pugna” entre Pujol i Duran, “esta vez” amb la qüestió de la llengua de fons. Les “diferencias” a CiU “se agrandan”. (3) Duran vol “aparentar ser el bueno” davant d’Aznar. (4) “¿Serán verdad las sospechas de los democristianos de que lo que quieren sus socios es romper la coalición cuanto antes? Lo que sí parece cierto es que Duran no cesa en su delicado juego de aparentar ser el bueno de la película de Aznar”. (5) L’autor recolza com a certa la tesi de les fonts de CDC (moderació en la qüestió de la llengua per guanyar punts davant el PP) i deixa com a pregunta la tesi d’Unió que els convergents busquen el trencament. Duran “no cesa” de “jugar” amb el “espinoso” tema de la llengua i busca un profit davant d’Aznar. Apareix com un irresponsable que busca el seu profit.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. UDC, CDC, Aznar
(Nota)	L’autor es refereix a un aspecte de l’article d’informació que aquest mateix dia publica <i>El Periódico</i> : fonts de CDC asseguren que Unió busca guanyar punts davant la direcció del PP.

Diari	<i>El País</i>	Autor	F. Arroyo/ J. Garriga
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona/ Valls
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Secció	Portada 2, Catalunya 1 i 2
Titulars	<p>DURAN LLEIDA: “SI CDC NO QUIERE HABLAR, NO HACE FALTA QUE HABLEMOS”</p> <p><i>Pujals aplaza indefinidamente la reunión sobre la lengua con los dirigentes de UDC/ Duran Lleida: “Si Convergència no quiere hablar, no hace falta que hablemos”</i></p> <p><i>Convergència acusa a Duran Lleida de ser el causante de las polémicas por hablar demasiado</i></p>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran no accepta la demanda de clarificació de postures del comunicat de Pujals, que considera “grave”, i respon a la suspensió de l’entrevista que “si CDC no quiere hablar no hace falta que hablemos”. Diu que Unió no s’ha de solidaritzar amb el Govern, perquè UDC ja és Govern, i demana “prudència” als dirigents de CDC. (2) Segons Duran, la nota dóna “carta de conflicte” a la discussió dels últims dies. (3) Duran es pregunta si “alguien” està interessat en crear aquest conflicte.</p> <p>(CDC) (1) CDC es manté en silenci oficial, tot esperant que Unió expressi “inequívocament” el seu suport als criteris del Govern, com li demana el comunicat de Pujals. Segons un dirigent de CDC, Pujol hagués volgut respondre a Duran, però està de viatge. La decisió de suspendre l’entrevista va ser de Pujals amb coneixement de Pujol, segons un portaveu de Cultura. (2) La gravetat del cas és que les discrepàncies amb la llei vénen del màxim líder d’Unió. (3) La causa de la polèmica és que “Duran no para de hablar”, diuen dirigents de CDC.</p> <p>(Autor) (1) Resposta “dura” i “contudente” de Duran al comunicat de Pujals, que no accepta. “Duran no se limitó a descargar su irritación con el titular de Cultura, con quien siempre ha mantenido unas relaciones tensas, sino que apuntó también al resto de Convergència”. (2) La llengua ha “reabierto el frente de los conflictos” en CiU. “La escalada sigue”. “El último conflicto (...) se convirtió ayer nuevamente en dureza verbal en boca” de Duran. (3) El motiu del conflicte són les diferències sobre la futura llei del català. Les “reticencias” d’Unió al projecte se centren en la idea d’exigir als comerços que atenguin els clients en la llengua que aquests utilitzin. (5) Duran, disposat a suspendre les seves relacions amb CDC. L’escalada segueix, amb les declaracions d’ahir de Duran.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran / Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Pujals, Rigol, CDC, UDC, dirigents de CDC, consellers d’Unió, Cultura, un portaveu de Cultura, Govern, Parlament, Esteve, Farreres (Context: JNC, De Gispert) (Reaccions: Vidal-Quadras)</p>
Fonts	Declaracions de Duran i de Vidal-Quadras (<i>Efe</i>), comunicat de Cultura, fonts de CDC, un portaveu de Cultura
Context	(UDC) Duran recorda que sectors de CDC i la JNC van criticar De Gispert
(Nota)	Un avantítol té com a subjecte a Vidal-Quadras: “Vidal-Quadras ve el proyecto como un ‘bodrio intervencionista’”. Les declaracions del dirigent popular s’hi inclouen dintre del mateix article, en el cos de la mateixa narració.

Diari	<i>El País</i>	Autor	Agustí Fancelli
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Pàgina	Catalunya 4
Titular	<i>A bronca por mes</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (2) “Disensiones más o menos explícitas, críticas más o menos subidas de tono, cuando no broncas a voz en grito en las que los trastos acaban volando por encima de las cabezas. Los desencuentros del matrimonio Unió-Convergència se han sucedido a lo largo del último año con precisa regularidad, a razón de uno por mes”. “Cualquier excusa es buena para liarla”. “¿Acabarán las desavenencias en divorcio? No parece: sale caro, en abogados y en votos”. (3) Amb les reunions entre Duran i Aznar a l'estiu del 95, “la sombra de la duda se hizo alargada y el culebrón quedó servido”. I després de les eleccions del 96, “la sospecha de infidelidad ha causado estragos en las relaciones del matrimonio”. “Ahora le toca a la lengua” ésser el motiu de disputa. (5) Duran és qui, amb la seva relació amb Aznar, obre aquest llarg període d'enfrontament amb Pujol, però la culpa es reparteix: “La primera en la frente la dio Pujol”. Més aviat, el que transmet l'article és una imatge negativa dels dos principals actors, que fan de la política catalana un “patio vecinal”: “No ganamos para sustos. No hay mes sin bronca, y así no hay quien viva tranquilo”.
Actors	Protagonista. Pujol/Duran Antagonista. Pujol/Duran Altres. UDC, CDC (Context: Aznar, Rato, Molins, Rigol, JNC, Esteve)
Context	(Autor) L'autor fa un repàs del seguit de conflictes entre CDC i UDC dels últims mesos: Estiu de 1995, trobades Duran-Aznar a la Costa Brava. Després de les generals del 96, Rigol no aconsegueix presidir el Senat. Al maig, Duran obre el debat sobre l'entrada al Govern de Madrid. Conflicte al Consell Comarcal de La Selva. Polèmica per la reacció de Pujol a la visita de Duran a la Moncloa. A finals de juliol, discurs de Duran a L'Ampolla. Setembre, confrontació per la bandera de Barcelona. A l'octubre, congrés de la JNC. Encara en aquest mes, proposta de l'“Olivera nacional” d'Unió. Novembre, congrés de CDC. Desembre, congrés d'UDC. Després de Nadal, les cartes d'Esteve a militants d'Unió.
(Nota)	-L'article no tracta de la polèmica generada entorn a la nova llei del català. S'extén sobre els conflictes de la coalició de l'últim any. -L'única vegada que l'autor escriu junts els noms dels dos partits, posa primer el d'Unió: “el matrimonio Unió-Convergència”.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Anna Grau
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Secció	Portada 1, Política 1
Titulars	CONVERGÈNCIA I UNIÓ ENTREN EN UN NOU CONFLICTE PER LA LLEI DEL CATALÀ/ <i>Les direccions dels dos partits estudiaran avui l'abast del problema</i> <i>La suspensió de la reunió entre el conseller de Cultura i la cúpula democristiana dispara la polèmica</i> CDC i UDC entren en conflicte obert per la llei del català/ <i>Duran troba "greu" que Pujals li demani adhesió incondicional</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran es nega a seguir el que li demana el comunicat de Pujals, el contingut del qual considera "greu", i contesta que "ja no són temps d'incondicionalitats". (2) Per a Unió s'intenta "donar carta de conflicte a una simple polèmica". (3) Des d'UDC s'acusa Convergència d'haver provocat el conflicte tot magnificant les primeres declaracions de Duran.</p> <p>(CDC) (1) CDC fa "pinya" amb Pujals i es manté en silenci "absolut" en espera de nous esdeveniments. (3) Des de CDC s'acusa Duran d'haver provocat el conflicte per no haver tingut mesura a l'hora de parlar.</p> <p>(Autor) (1) CDC i UDC entren en "conflicte obert". (2) Encara que "tot va començar" tres dies abans amb les declaracions de Duran, és amb el comunicat de Pujals quan "el conflicte estava servit". La nota del conseller fa que el conflicte prengui cos. (3) Duran va dir que se sentia plenament corresponsable de les iniciatives del Govern, però també va "puntualitzar" que la nova llei ha d'anar acompanyada d'una actitud "més positiva que impositiva". (5) Confrontació entre Duran i Pujals. El conseller, amb la suspensió de la reunió, "dispara la polèmica".</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. Pujals</p> <p>Altres. CDC, UDC, Rigol, Jou, Cultura, dirigents d'Unió, Farreres, Casas, Govern, consellers d'Unió, Pujol</p>
Fonts	Declaracions de Duran, comunicat de Pujals, fonts de CDC i d'UDC
Context	
(Nota)	Al text de portada només hi ha entre cometes paraules de Duran.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Dilluns, 24 de febrer de 1997	Secció	Opinió 1
Titulars	<i>On és el conflicte?</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (1) No hi matèria pel conflicte. Les declaracions de Duran, potser equivocades en la manera i el lloc, van ser sobredimensionades a la premsa en atribuir-se de manera anònima a dirigents d'Unió crítiques més fortes. (2) “Convergència, d’una banda, i Unió de l’altra, comencen a especialitzar-se d’una manera preocupant a dialogar des de la premsa i, en ocasions, a través de filtracions interessades que atribueixen declaracions hostils a ‘dirigents’ dels dos partits, sense concretar-ne el nom. És a dir, a ningú. I això és greu, perquè ningú no es pot responsabilitzar de res. I sempre hi ha <i>tercers</i>, disposats a treure’n profit”. “Com sol passar massa últimament amb les relacions entre els dos membres de la coalició, el problema més greu és que, des de bon principi i considerant què havien dit estrictament les dues parts, no hi havia prou matèria perquè se’n creés cap”. “De fa temps, entre Convergència i Unió falla la <i>i</i>. És a dir, el diàleg (...) Falta això i sobren, potser, alguns excessos de protagonisme. En el fons, però, no hi cap discrepància política important”. Una unitat de CiU “que no es pot veure tan sovint desestabilitzada amb la col·laboració de les pròpies files”. (3) Les declaracions de Duran “preses literalment, només deixaven entreveure una preocupació políticament conjuntural (...) i una afirmació políticament qüestionable (...) Totes les altres reflexions (...) podrien ser plenament compatibles per qualsevol dirigent convergent”. Duran es va limitar a contestar a una pregunta de la premsa. “Duran i Lleida va manifestar públicament una preocupació -forçant-ho, un punt de discrepància- que potser s’hauria d’haver plantejat d’una altra manera i en un altre lloc més oportú, i que ha augmentat en importància quan, informativament, ha aparegut al costat d’altres afirmacions més greus, atribuïdes a ningú en concret”. “Costa creure que hi ha un autèntic enfrontament pel que fa al text de la nova llei lingüística”. (5) No hi ha enfrontament entre Duran i Pujol: l’un només ha fet un petit matís i l’altre ha confiat en la malinterpretació de la premsa. Aquesta ha contribuït a generar la polèmica. L’autor aposta per la preservació de la coalició i urgeix a superar els mecanismes interns que porten a freqüents conflictes.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. Pujals, Rigol, dirigents de CDC, dirigents d’Unió, CDC, UDC</p>
Context	
(Nota)	L’article inclou frases textuais, entre cometes, de Duran i de Pujol

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	José Antich, enviat especial
Gènere	Informació	Lloc	Guatemala
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Portada 1, Política 1
Titulars	PUJOL ACUSA A DURAN DE MINAR LA SOLIDEZ DEL GOVERN DE CIU/ El presidente insiste en exigir a su socio en la coalición que rectifique sus declaraciones sobre la ley de la lengua Pujol bordea la ruptura con Duran en la polémica sobre la ley del catalán/ El president acusa a su socio de desleal y de quebrar la corresponsabilidad en el Govern/ El líder nacionalista pierde toda confianza en sus socios democristianos, cuya salida del Govern ha llegado a contemplar/ La andanada del President		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol qualifica de “ruptura de la corresponsabilidad gubernamental” les paraules de Duran, fet que veu “gravísimo”. Es refereix amb to condicional a la intenció de Duran, però dóna com a segura la gravetat de la crisi. Afegeix que a CiU ningú hauria d’“utilitzar” la llengua per fer política “particular” i que el Govern “no es el pito del sereno”. Es fa responsable de la suspensió de la reunió Pujals-Duran. (2) Per a Pujol és un conflicte Unió-Govern, no CDC-UDC.</p> <p>(UDC) (1) Duran respon a Pujol que no té res a rectificar i que no hi ha conflicte. (2) Unió interpreta les paraules de Pujol com una “propuesta clara de ruptura”.</p> <p>(Autor) (1) Pujol demana una rectificació “inmediata y clara” a Duran. En la seva “andanada”, Pujol “acusa” Duran de deslleial i de trencar la corresponsabilitat del Govern. Duran és “inflexible” a l’hora de negar-se a una rectificació i Unió “s’indigna” quan coneix les paraules del president. (2) Pujol “bordea la ruptura” amb Duran. El president “ha llegado a pensar” la sortida d’UDC del Govern. “Nunca como ahora había comulgado tanto” Pujol amb la idea del trencament. “Punto de muy difícil retorno”. Deteriorament “irreversible” de les relacions personals i polítiques. Els “cíclicos enfrentamientos” als 18 anys de CiU, “pelea nimia” davant l’actual conflicte. (3) Les “discrepancias” d’UDC sobre la llei, “telón de fondo” de la polèmica. Duran es va negar a “rectificar” el mateix divendres, malgrat els requeriments de Trias. (4) Pujol veu Duran com el líder que “vol acabar amb CDC”. (5) Pujol, enormement “irritado” amb Duran, el veu com un enemic i ha arribat a pensar en trencar la coalició. Amb la seva “andanada”, Pujol “bordea la ruptura con Duran”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Pujals, Rigol, UDC, dirigents d’UDC, Trias, col.laboradors de Pujol, nous dirigents de CDC. (Context: consellers d’Unió, Farreres, Jou, Roca)</p>
Fonts	Declaracions de Pujol i de Duran, fonts de CDC i d’Unió
Context	(CDC) Pujol recorda les passes d’aprovació del document sobre la llengua i la participació d’Unió. (Autor) Referència a la lluita passada entre Roca i Unió.
(Nota)	<p>-Tant a la portada com a l’interior, hi ha declaracions de Pujol entre cometes, però les de Duran no es recullen de manera textual.</p> <p>-Les principals declaracions de Pujol es transcriuen literalment en un requadre.</p>

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Juan
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>Unió entiende las palabras de Pujol como “una propuesta clara de ruptura”/ Los ataques del president sorprenden a Duran cuando ya daba la polémica por zanjada/ El líder de UDC afirma que al president “le hubiera costado poco llamarme y así nos hubiéramos ahorrado la polémica”/ “No tengo nada que rectificar”/ Sánchez Llibre tilda de “impresentable” a Pujals por cancelar su cita con Unió, aunque el conseller seguía órdenes de Pujol/ Secuencia de un desencuentro</i>		

Definició	<p>(UDC) (1) Duran no accepta haver de rectificar i Unió rep les paraules de Pujol com una “propuesta clara de ruptura”. (3) Duran insisteix que el seu partit “nunca” ha expressat discrepàncies amb el Govern sobre la llengua. Creu que tot és “una absurda polémica” i que les seves paraules van ser “malinterpretadas por los medios de comunicación”. “Empezamos a estar cansados -afirma Sánchez Llibre- de que siempre se nos quiera presentar como la persona, o la parte de la coalición, que plantea problemas”. (4) Duran declara no entendre què vol el president quan des de Guatemala no rebaixa la tensió com li havia anunciat Trias. L’única explicació que troben fonts d’Unió és que CDC busca un possible trencament. Duran explica al consell nacional que els nous dirigents de CDC propugnen trencar la coalició abans que Pujol deixi la política activa. Duran ha advertit al partit, segons fonts d’Unió, que s’ha d’acostumar a partir d’ara a una nova situació en la qual CDC serà més agressiva per a preparar el seu futur polític.</p> <p>(CDC)</p> <p>(Autor) (1) Duran respon a Pujol que no té res a rectificar i Unió creu que Pujol planteja “una propuesta clara de ruptura”. (2) “El tono y la dureza del contenido del discurso del presidente de la Generalitat pillaron con el paso cambiado al líder de Unió, Josep Antoni Duran Lleida, quien a la misma hora había efectuado unas declaraciones en tono conciliador con el objetivo de cerrar la crisis”. “Toda la intervención de Duran estuvo presidida por la voluntad de recuperar el diálogo perdido con CDC”. (3) Duran “minimizó” el document sobre la llengua. “Es una evidencia que en Unió el documento plantea interrogantes”. S’han produït discrepàncies entorn a la llengua, tant al secretariat de dilluns passat com al consell nacional del passat diumenge. Fins i tot Duran ha “desvelado” que hi ha sectors d’UDC crítics amb el projecte. (5) Duran està interessat en tancar la crisi i és Pujol qui amb la seva intervenció des de Guatemala agreuja el conflicte.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran / Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Dirigents d’UDC, Trias, CDC, Sánchez Llibre, Rigol, Pujals, Sesmilo, Camp, nous dirigents de CDC (Context: Farreres, Esteve, Molins)</p>
Fonts	Declaracions de Duran, de Sánchez Llibre (TV3) i de Rigol; fonts d’Unió
Context	(Autor) La seqüència de les declaracions i contradecaracions de la polèmica es recull en un requadre.
(Nota)	Un petit requadre que no s’inclou en l’anàlisi per ésser un tema colateral té com a titular: “Pujals aún sueña con lograr el consenso”. “Así de optimista -afegeix el text- se mostró ayer el conseller de Cultura”.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	C. Cols/ M.D. García
Gènere	Informació	Lloc	Guatemala/ Barcelona
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Portada 1, Tema del dia 1
Titulars	<p><i>Contundente respuesta de CDC a las críticas de Unió a la ley del catalán/ PUJOL ACUSA A DURAN LLEIDA DE ABRIR UNA CRISIS “GRAVÍSIMA”/ El President conmina al líder democristiano a que rectifique/ Estima que los socios del Govern han roto la corresponsabilidad/ “¿Qué tengo que rectificar?”, se pregunta el dirigente de UDC</i></p> <p>Pujol a Duran: “El Govern no es el pito del sereno”/ El President advierte a Unió que incurre en “una ruptura de la corresponsabilidad gubernamental”/El líder democristiano replica que no tiene nada que rectificar y pide más comunicación/ Cinco meses de encontronazos/ Los escollos que el consenso aún debe superar</p>		

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol insta a Duran a clarificar la seva actitud. Si Duran “quería decir lo que dijo” es tractaria de “una ruptura de la corresponsabilidad gubernamental”, la qual cosa seria “gravíssima”. Assumeix personalment l’anul·lació de la reunió de Pujals amb Unió perquè el Govern no és “el pito del sereno”. (2) Per a Pujol, la crisi va més enllà de les periòdiques diferències entre CDC i UDC. Fonts de CDC subratllen que el conflicte és entre Unió i el Govern.</p> <p>(UDC) (1) Duran rebutja una rectificació perquè no hi ha res per rectificar i redueix tot a un malentès, que podia haver-se resolt des de el primer moment si Pujol l’hagués trucat per telèfon. (3) Assegura que no ha qüestionat el text del Govern, per més que puguin haver opinions particulars discrepants a UDC.</p> <p>(Autor) (1) Pujol “conmina” Duran a que rectifiqui; Duran s’hi nega, “quiso reducir todo a un malentendido”. (2) “Pujol dejó ayer claro que esta crisis va más allá de las periódicas diferencias”. (3) Per a Unió, hi ha aspectes de la nova llei que s’han de reconsiderar, com l’atenció en la llengua del client, les quotes i les sancions. (5) Pujol no deixa passar les crítiques d’Unió a la llei del català, que són certes, i respon amb contundència: “En su dura diatriba contra Unió, el President enumeró hasta seis razones para no haber abierto esta crisis”. Duran fa front a Pujol. El conflicte lesiona l’autoritat del Govern.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol / Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Dirigents d’UDC, Pujals, Rigol, Sánchez Llibre, Govern (Context: Jou, Farreres, tres consellers d’UDC, UDC, grup parlamentari, Esteve)</p>
Fonts	Declaracions de Pujol i de Duran, fonts de CDC
Context	<p>(CDC) Pujol repassa el procés d’aprovació dels criteris i l’inici de la polèmica.</p> <p>(Autor) En un gràfic es recullen els conflictes dels últims mesos: congrés de la JNC, “Olivera nacional”, congrés d’UDC, televisió digital, CDC contempla presentar-se en solitari a les municipals, cartes d’Esteve, llengua.</p>
(Nota)	<p>-La frase “el Govern no es el pito del sereno” no la diu Pujol a Duran, sinó al titular de Cultura: “Le dije a Pujals que el Govern no es el pito del sereno y no ha de dar cuentas a nadie más”.</p> <p>-De les frases destacades en un requadre, tres són de Pujol i una de Duran.</p> <p>-En el requadre “Cinco meses de encontronazos”, UDC apareix gràficament quatre cops com l’agressor i CDC tres.</p>

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Opinió 1
Titulars	<i>Pujol califica de “gravíssima” la actitud de Duran/ La pelea Unió-CDC llega al Govern</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (1) “Nuevo encontronazo”, “escaramuza”, “trifulca”. És un “cuerpo a cuerpo” entre Duran i Pujol provocat pel primer. (2) No és una “escaramuza” més: La “brecha” que existeix entre CDC i UDC ha arribat al Consell Executiu, la qual cosa no havia succeït fins ara. “Los dos (...) siguen estando condenados a entenderse, pero esta vez igual no basta con ruedas de prensa conciliatorias”. (3) Duran “ha insinuado” que no assumeix els criteris de la nova llei. En realitat, “Duran ha buscado una vez más el cuerpo a cuerpo con Pujol sin importarle demasiado cuál es el origen de la polémica”. “¿Aprobaron los tres <i>consellers</i> de Unió los criterios del Consell Executiu sobre la nueva ley del catalán? ¿Callaron pese a estar en desacuerdo? ¿Cómo un partido que forma parte de un Gobierno puede criticar aspectos de un texto legal tan sólo unos días después de que ese mismo Gobierno lo haya aprobado?”. (4) “Lo importante para el líder de Unió es aparecer como el contrapeso del President y a la vez como principal candidato a gestionar el pospujolismo. Una vez logrado esta objetivo, Duran rebaja el tono y dice, como ayer y como siempre, que las discrepancias de fondo no existen y que las aguas deben volver a su cauce”. (5) A Duran només li interessa situar-se de cara al postpujolisme i no dubta en utilitzar un assumpte tan simbòlic com la llengua, per més que els criteris havien estat aprovats per Unió al si del Consell Executiu. Ha seguit la tàctica de sempre: pujar i baixar el to. Pujol no podia deixar de contestar amb contundència, perquè es posa en entredit el Govern davant els catalans: “La dura respuesta de Pujol, conminando a Duran a que rectifique (...), estaba cantada porque la polémica muestra ante los catalanes la imagen de un Gobierno o dividido a sometido a uno de los dos partidos que lo forman”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. CDC, UDC, els grups del Parlament, els tres consellers d’Unió</p>
Context	
(Nota)	El titular defineix el conflicte com una baralla “Unió-CDC”. Primer posa Unió. També en el text parla de “la brecha entre Unió y Convergència”

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Vicenç Villatoro
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Tema del dia 3
Titular	<i>Dos clientelas, dos mostradores</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) El “encontronazo” és una “jugada” d’Unió. (2) No és una “escaramuza” més en la seva llarga “guerra de posicions”: és un missatge “significatiu” de futur. “Aunque parezca que CDC y UDC se peleen más que nunca, ésta es su pelea menos dramática: no están disputándose los mismos clientes, sino que están dibujando clientelas distintas para cuando abran tiendas distintas”.(3) L’origen de la polèmica està en el posicionament de cara al postpujolisme. (4) Unió busca un perfil més moderat per guanyar en el futur els “clients” del PP. “Si CDC aumenta su perfil nacionalista -y la ley del catalán lo aumenta- puede perder estos sectores. ¿Cuál es la jugada de Unió? Presentarse como un partido útil para toda la derecha, nacionalista o no, en un futuro en el que el nacionalismo tenga menos peso en la política catalana. Y para ello conviene encarnar la moderación en temas como la lengua”. (5) Unió “juga” amb la llengua amb finalitat partidista.
Actors	Protagonista. UDC Antagonista. CDC Altres. Pujol, PP, CiU
Context	(Autor) L’enfrontament s’emmarca en la llarga “guerra de posicions” de cara al postpujolisme
(Nota)	Duran no surt citat en cap moment. Pujol apareix amb el seu nom dos cops.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Joan Barril
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Contraportada 1
Titulars	<i>¡Hello, 'Dolly'! Si Pujals fuera 'conseller' de fuegos fatuos, Unió se inclinaría a favor del fuego y en contra del fatuo</i>		

EL CONFLICTE

Definició	(Autor) (1) Duran “mantiene su pulso con Convergència para reafirmar la soberanía de su partido”. “Morritos” d’Unió no contra la llei sinó contra Pujals. (2) Els democristians han sospechado una vez más que las siglas de la coalición amenazaban con convertirlos en clónicos”, i llavors Duran ha protagonitzat la seva pràctica habitual de “tirar la piedra y esconder la mano”. (3) Hi ha “reticencias” d’Unió sobre la llei, però en realitat són un “pretexto”. “Las reticencias de Unió no van contra la ley, sino contra su patrocinador”. (4) Unió vol “reafirmar” la seva sobirania enfront CDC i “advertir” a Pujals que no pot “colarse” en les posicions de cara a la successió de Pujol. “En el turno para el delfinato, Pujals hace tiempo que viene avanzando a base de pequeños codazos y alguien tenía que advertirle que uno de los pecados capitales de la política consiste precisamente en colarse ante los más veteranos del lugar, aunque sea con el truco del repartidor de leyes zalameras”. (5) La clonació es percep com una amenaça i tothom està a favor del dret a la diferència i en contra de l’uniformisme: el distanciament que fa Unió de Convergència seria també un valor positiu, no vol ser un clon. Pujals avança posicions polítiques “a base de pequeños codazos”, i algú “tenía que advertírsele”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujals Altres. Pujol, UDC, CDC
Context	(Autor) Lluites pel delfinat
(Nota)	-El peu de foto presenta la polèmica com un “pulso”, terme que no s'utilitza en el text principal. -S'ofereixen dos explicacions del conflicte que no s'acaben d'unificar: desig d'Unió de diferenciar-se de CDC i lluita entre Duran i Pujals pel postpujolisme. -En la primera meitat de l'article es fan consideracions sobre la clonació, que no afecten les relacions entre CDC i UDC. Aquesta part no s'ha tingut en compte en aquesta anàlisi, ni es recullen els actors que hi surten.

Diari	<i>El País</i>	Autor	C.Pastor/ Luis Mauri
Gènere	Informació	Lloc	Guatemala/ Barcelona
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Portada 1, Catalunya 1, 2
Titulars	<i>Extrema tensión entre Unió i Convergència por la “ley del catalán” / PUJOL ADVIERTE A DURAN QUE LA COALICIÓN ESTÁ EN PELIGRO</i> La brecha abierta por la “ley del catalán” coloca a CiU al borde de la ruptura / Pujol recuerda a Unió que es corresponsable del Gobierno y le insta a retirar su crítica / Duran: “¿Qué quiere que rectifique? Me gustaría complacerle, pero no veo motivo”		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol adverteix que si Duran manté les “desafortunadas” declaracions que se li atribueixen es tractaria de “una ruptura de la corresponsabilidad gubernamental”, la qual cosa seria “gravísima”. Assumeix personalment la decisió de suspendre l’entrevista de Pujals i Duran perquè el Govern no és “el pito del sereno”. (2) Pujol defineix la crisi com un conflicte entre Unió i el Govern.</p> <p>(UDC) (1) Duran es nega a una rectificació, assegura que tot es deu a una “mala interpretació”. Fa vots pel manteniment de la coalició. (2) La coalició va “por mal camino”, segons Rigol, quan les diferències entre els dos partits no s’aturen davant d’un tema tan delicat. (3) Duran insisteix que UDC assumeix amb plena corresponsabilitat els criteris del Govern.</p> <p>(Autor) (1) Pujol “emplaza” Duran amb “contundencia” a que “rectifiqui” les “seves crítiques” als criteris del Govern. Duran respon que no té res a rectificar. (2) “La brecha abierta entre Convergència i Unió a propósito de la futura ley del catalán sigue aumentando de tamaño y ayer amenazó con llegar a quebrar la coalición. Los principales dirigentes de UDC y de CDC intensificaron el fuego cruzado de reproches en el enésimo seísmo que sacude la coalición en los últimos meses”. “Esta crisis no es una cuenta más en el largo rosario de desencuentros”. (3) Unió ha manifestat privadament reserves a la nova llei, en relació a la obligatorietat en l’àmbit econòmic privat. (5) Pujol és contundent, però “quiso dejar abierta la puerta a la reconducción” de la situació dient que Duran podia haver-se expressat malament o haver estat malinterpretat. Duran planta cara a Pujol. Els dirigents dels dos partits “intensificaron el fuego cruzado”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. CDC, UDC, Pujals, Rigol, Sánchez Llibre, Camp, Cultura, dirigents de CDC i d’UDC (Context: Jou, Farreres). (Reaccions: Serra, J. Nadal, A. Fernández, Colom, IC-EV)</p>
Fonts	Declaracions de Pujol, Duran, Rigol (al diari), Serra, J. Nadal, A.Fernández, IC, Colom; fonts de CDC, d’UDC i de Cultura
Context	(CDC) Pujol repassa el procés d’elaboració del projecte lingüístic. (Autor) És l’“enésimo seísmo” en els últims mesos.
(Nota)	L’autor afirma: “A nadie se le escapaba que la anulación de la entrevista había sido ordenada” de manera “tajante” per Pujol. El dia anterior s’assegurava que la decisió havia estat presa per Pujals, amb el coneixement del president.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	
Gènere	Informació	Lloc	
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Portada 1
Titulars	PUJOL ACUSA UNIÓ D'ESTAR POSANT EL GOVERN A UN PAS DE LA "RUPTURA" / Duran i Lleida afirma que no ha de rectificar res perquè "no hem discrepat del govern"		

EL CONFLICTE	
Definició	(CDC) (1) Pujol adverteix Unió que la seva actitud és una "ruptura de la corresponsabilitat governamental", la qual cosa és "gravíssima". (UDC) (1) Duran respon que no té "res a rectificar" perquè Unió no ha discrepat del Govern. (Autor) (1) Pujol "acusa" Unió de posar el Govern a "un pas" de la ruptura
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres.
Fonts	Declaracions de Pujol i de Duran
Context	
(Nota)	Un dels sumaris de la portada recull la posició de PSC i PP, desenvolupat a l'interior en un article a part.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Elisabet Sabartés, enviada especial
Gènere	Informació	Lloc	Guatemala
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Política 1
Titulars	<i>El president va ordenar suspendre la reunió de Pujals “perquè el govern no és el ‘pito’ del sereno” / Pujol acusa Unió d’estar posant el govern a un pas de la ruptura / Diu que aquesta crisi per la llei del català és “gravíssima” per al país / Sis arguments de pes</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol considera “una ruptura de la corresponsabilitat de govern” i planteja a Duran o bé el reconeixement que ha comès un error o bé el silenci. Assumeix el pes de la suspensió de l’entrevista entre Pujals i Duran i diu que el Govern no pot ser “el pito del sereno”. (2) Pujol defineix la crisi com un conflicte entre UDC i el Govern. (3) No accepta l’argument de Duran que les seves declaracions havien estat malinterpretades.</p> <p>(UDC)</p> <p>(Autor) (1) Pujol “acusa” Duran de trencar la corresponsabilitat del Govern i li demana que rectifiqui o que calli. Amb la crida a “no parlar més del compte”, Pujol deixa la porta oberta a la superació de l’episodi, tot i que per les paraules i el to utilitzats la crisi “dista molt de remetre”. (2) El conflicte arriba al Govern i el posa “a un pas de la ruptura”. “Jordi Pujol va adreçar ahir al seu soci de coalició, Unió, les declaracions més dures que li ha dedicat mai en tota la història de la coalició”. (5) Pujol té “arguments de pes” per fer la seva advertència a Unió i deixa una porta oberta a Duran per a reconduir la situació.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. UDC, CDC, Pujals, Esteve, Trias, Jou, Cultura, ponents de la llei. (Context: Consellers d’Unió, Govern, grup parlamentari, diputats d’UDC, Farreres)</p>
Fonts	Declaracions de Pujol i d’Esteve, comunicats de Cultura
Context	(CDC) En un requadre a part figuren els sis punts de l’argumentació feta per Pujol sobre el procés d’elaboració dels criteris i la participació que hi va tenir Unió.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Anna Grau
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Política 3
Titulars	Duran afirma que no té res a rectificar perquè “mai hem discrepat del govern”/ <i>Demana “bona voluntat” per tancar una “polèmica absurda”</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Duran es nega a una rectificació. Qualifica la polèmica de “absurda” i reclama de Pujol “bona voluntat”, perquè la crisi “no pot durar ni un minut més”. (3) Insisteix que s’han malinterpretat les seves paraules i que Unió “mai” ha discrepat del Govern. Expressa el seu desig de donar la polèmica per tancada.</p> <p>(CDC)</p> <p>(Autor) (1) Duran es nega “en rodó” a una rectificació. Es mostra disposat a “passar full”, però no a rectificar. (2) Duran anava a donar per tancada la polèmica, però a mitja roda de premsa li van arribar les declaracions de Pujol “instant-lo a una rectificació”. (5) Duran evita ficar més llenya al foc.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Pujals, Sánchez Llibre, Camp</p>
Fonts	Declaracions de Duran i de Sánchez Llibre (TV3)
Context	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	
Gènere	Informació	Lloc	
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Política 5
Titular	Una polèmica que ha anat a més		

EL CONFLICTE

Definició	(CDC) (UDC) (Autor) (1) Un nou capítol d'una polèmica que "ha anat a més". (2) "La polèmica entre CDC i Unió per la nova llei del català es diferencia de les anteriors perquè ha tocat un punt especialment sensible per a la coalició nacionalista, el de la llengua". (3) Duran primer va dir que en cap moment havia discrepat del Govern i recomanava a Pujol que fes "un esforç per discutir sobre paraules i no sobre transcripcions, mentre que l'endemà no dubtava recordar a CDC que ja no són temps d'incondicionalitats en les posicions d'Unió respecte al soci gran de CiU". Les polèmiques declaracions de Duran van anar acompanyades "d'informacions sobre l'oposició d'alguns sectors d'Unió als criteris aprovats pel govern català i atribuïdes a fonts anònimes democristianes". Ara Duran també diu que és possible que "alguna persona d'Unió" no estigui d'acord amb els criteris. (5) Unió es desmarca de CDC.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. Pujals, Trias, CDC, UDC
Fonts	
Context	(Autor) L'article és una recapitulació de la polèmica.
(Nota)	A la pàgina on es publica aquest text hi ha un requadre amb les frases de Pujol, Duran i els dirigents de l'oposició. Es manté l'equilibri entre els líders de CDC i d'UDC, amb una frase cadascú.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Josep M. Torrent
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 25 de febrer de 1997	Secció	Política 4
Titular	<i>Algú de la coalició té un problema</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) El conflicte el provoca Duran amb la seva tàctica de tibar la corda amb CDC. Ara es troba en un problema. (2) És un episodi més del procés de diferenciació d'Unió; aquest cop Pujol “explota” en agafar-se la llengua com excusa i qüestionar-se els criteris del Govern. “Els dirigents d'Unió han d'aprendre que a partir d'ara Convergència no els deixarà passar ni una. Que els temps en què tot valia sembla que ja han passat. Duran ha de valorar si li convé més calmar la situació, posar el fre de mà i descripar l'ambient o llançar-se a una aventura electoral”. (3) “És una obvietat, des de fa temps, que el màxim líder d'Unió, Josep Antoni Duran, tiba de la corda -molt segada- de la diferenciació de CDC”. “Unió ha pogut expandir-se gràcies a la seva capitalització dels èxits de la coalició, sense patir-ne cap desgast, (...) diferenciant-se sempre una mica del partit de Pujol”. “L'habilitat de Duran li ha permès salvar amb elegància friccions importants (...) Però en aquest últim episodi ha tocat os. Pujol ha dit prou quan s'ha qüestionat (encara que hagi estat sense mala fe, ja se sap que l'excés de declaracions a vegades passades) una decisió del govern català (...) (de tot un govern de Catalunya!)”. (5) Duran sempre ha jugat amb habilitat per aprofitar-se de la coalició en benefici d'Unió i encara creia que estava en el temps on tot s'hi valia. Pujol ha dit prou quan Duran ha inclòs irresponsablement en la seva tàctica la llengua. L'autor parla des de la visió de CDC en referir-se al “desmarcament” d'Unió en la qüestió de la bandera de Barcelona i el “vot diferenciat” sobre el català en el Senat. La solució està en mans de Duran: posar el fre de mà o anar sol a les eleccions.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. CDC, UDC, oposició, Govern, dirigents d'Unió
Context	(Autor) Conflictes anteriors, provocats per Unió: “vot diferenciat” al Senat pel tema del català, “desmarcament” sobre la bandera de Barcelona, debat sobre el postpujolisme i sobre l’”Olivera nacional”.
(Nota)	El titular no ofereix un subjecte explícit, però queda molt clar d'entrada a qui es refereix perquè el text va acompanyat d'una fotografia on apareix Farreres i Duran, aquest amb la mà tapant-se la cara.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Juan
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Portada 2, Política 1
Titulars	UNIÓ “DA POR CERRADA” LA CRISIS DE CIU TRAS UN ÚLTIMO PULSO CON PUJOL <i>Crisis en la coalición nacionalista/ Unió da por cerrada la crisis pero tilda la andanada de Pujol de injusta y falsa / Unió iba a exigir una rectificación a Pujol, pero accedió a cerrar la polémica tras forzar una matización del president/ Estupor en la Internacional Democristiana</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Unió dóna per tancada la crisi amb un comunicat on es lamenta la “gravidad y precipitación” de les crítiques de Pujol. La nota qualifica de “injustas” i “falsas” les acusacions de falta de corresponsabilitat amb el Govern. Els democristians havien considerat la conveniència de demanar una rectificació de Pujol o que fos coherent i fes fora del Govern a qui acusava de deslleial. (2) Per a Duran, Pujol ha posat Unió en una “situación muy peligrosa”. (4) Algun dirigent comenta que el President té alguna intencionalitat política amb tot això.</p> <p>(CDC) (1) Pujol dóna la crisi per tancada. Diu que no ha invitat a trencar CiU.</p> <p>(Autor) (1) Unió dóna per tancada la crisi després d’un últim “pulso” amb Pujol i amb un comunicat on es censura el President. “El contraataque de Unió Democràtica se hizo esperar, pero fue contundente”. La intervenció de Pujol “permitió a Unió, sentada la premisa de su crítica dura y clara contra Pujol, apuntarse a la necesidad de dar también por cerrada la crisis”. “Unió preparaba una nota aún más dura”. (2) “Unió plegó velas tras forzar una declaración de ‘última hora’ del President”. “La cuerda se tensó al máximo. Unió llegó a plantearse romper con CDC, y Pujol hizo un gesto de última hora (...) y se dio por cerrada la crisis, quizás en falso”. (3) Les portades dels diaris redimensionen les declaracions de Pujol del dia abans. (5) Unió ha allargat la crisi i ha retat a Pujol, qui ha matisat les seves declaracions i ha salvat la coalició. Unió ha aprofitat la retirada de Pujol per a dir la seva contra el President.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Duran, CDC, dirigents d’Unió, Trias, direcció de la Democràcia Cristiana</p>
Fonts	Comunicat d’Unió; declaracions de Pujol i de dirigents de la Democràcia Cristiana; fonts d’Unió.
Context	
(Nota)	L’entradeta que introdueix tant l’article de Jordi Juan com el de José Antich diu que “Unió llegó a plantearse romper con CDC”, quan el que consta en el text és que UDC havia pensat exigir a Pujol que rectificqués o que fos ell qui trenqués.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	José Antich, enviat especial
Gènere	Informació	Lloc	Guatemala
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Política 3
Titular	El president niega que sus ataques sean una invitación a la ruptura de la coalición		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol nega que hagi fet una invitació a la ruptura, tot recordant que fa 19 anys que és el defensor de CiU, i torna a donar la crisi per tancada, hores després d'haver fet una roda de premsa per acceptar les explicacions donades per Duran el dia anterior i de dir que ja no en parlaria més.</p> <p>(UDC)</p> <p>(Autor) (1) “Jordi Pujol padeció ayer en Guatemala la carrera contrarreloj que le impuso Unió”. “La diferencia de siete horas existente entre el país centroamericano y España permitió que los democristianos forzaran al president a comparecer dos veces ante la prensa”. Les aparicions del President es produeixen per la informació que rep de les trucades de Trias. (3) Les declaracions de Duran del dia anterior mostren un “apoyo inequívoco” a la política lingüística del Govern. (5) Pujol, forçat per Unió. Va estar pendent tot el dia de com reaccionava Unió i no es va poder concentrar en la seva visita a Guatemala.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Unió</p> <p>Altres. Duran, Trias</p>
Fonts	Declaracions de Pujol
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Redacció (I. de Orovio)
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>Crisis en la coalición nacionalista/ Un dirigente de CDC advierte que “ni le espanta ni le inquieta la ruptura” con Unió/ El secretario de organización, Felip Puig, reaviva la polémica con los democristianos/ Pere Esteve elude pronunciarse sobre si la coalición puede seguir manteniéndose de una forma razonable</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Les instruccions de Pujol als dirigents del seu partit que no facin declaracions que puguin revifar la polèmica no és seguida pel secretari d'organització. Puig assegura que a CDC “no li inquieta ni li espanta” un altre “escenari” que es pugui produir en el futur. La posició oficial del partit és la que indica en roda de premsa Esteve: mantenir tot el que ha dit el president i evitar un nou agreujament. (2) Esteve insisteix que el conflicte és entre UDC i el Govern, i no vol pronunciar-se sobre quina viabilitat de futur té la coalició. (3) En nom de Pujol, Trias accepta l'explicació de Duran que s'han malinterpretat les seves paraules i que no discrepa del Govern.</p> <p>(UDC)</p> <p>(Autor) (1) El número dos del partit assegura que “ni le espanta ni le inquieta la ruptura” amb Unió. A més, Esteve es nega a contestar afirmativament si CiU està en condicions de seguir funcionant de manera “razonablemente sostenible”. (2) Hi ha instruccions de Pujol que cap dirigent de CDC fiqui “más leña al fuego”, però no tota la direcció convergent “fue capaz de seguir” la consigna. Puig “no pudo contenerse”. (5) Puig, que és “uno de los dirigentes de CDC más beligerantes con Unió”, no se subjecta a les instruccions de Pujol i no pot estar-se de parlar d'una futura ruptura. Queda malament, és un incontinent.</p>
Actors	<p>Protagonista. Puig</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Pujol, Duran, Esteve, Trias, direcció de CDC</p>
Fonts	Declaracions d'Esteve, de Puig i de Trias (<i>COM Ràdio</i>); fonts de CDC
Context	(CDC) Esteve es remet a la polèmica del mes de desembre, quan va definir la tàctica d'UDC com la de “l'estirabot i la trucadeta”.
(Nota)	<p>-En el titular es posa entre cometes la paraula “ruptura” quan a la frase de Puig transcrita al text no hi figura: “No nos espanta otra alternativa que se pueda producir en el futuro ni nos inquieta otro escenario”. L'article afegeix que, “obviamente, se refería a una hipotética ruptura de la coalición”.</p> <p>-En la mateixa pàgina surten en tres requadres les reaccions de tres partits sobre la polèmica entre CDC i UDC. Aquests són els seus titulars. Colom: “Duran trabaja para el PP”; Ribó: “Me enerva la actitud de Pujol”, Álvarez-Cascos: “Que resuelvan sus diferencias”.</p>

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	J. Ramón González Cabezas
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Opinió 4
Titular	<i>Pujol/Duran</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) La reacció de Pujol a les paraules ambigües de Duran és excessiva; s'ha extralimitat perquè algú (insinua que Pujals, en rivalitat amb Duran per una futura successió del president) li ha escalfat el cap. (2) Les relacions entre Pujol i Duran són cada vegada "más tempestuosas"; la coalició podria ser prescindible a curt termini. "El líder de UDC es, en buena medida, un valor político cuidadosamente fabricado por el propio Pujol como dique de contención del roquismo". "Esta peculiar relación entre Pujol y Duran hace que hasta el más pequeño amago de autodeterminación de éste sea visto por el primero como un pecado de deslealtad". Hi ha tres fronts: la relació psicològica Pujol-Duran, l'enfrontament entre Duran i els aspirants convergents a la successió de Pujol, singularment Pujals, i la tensió entre CDC i UDC per diferenciar-se. (3) "Inverosímil dimensión adquirida por unas palabritas ambiguas de Duran sobre el proyecto de ley de la lengua". "El proyecto de ley de la lengua, que con tanto mimo e indisimulada pasión se ha sacado de la manga el conseller Pujals". "Al margen de que las cabriolas de Duran hayan colmado la paciencia de Pujol, su agria reprimenda al líder de Unió no se explica sin que alguien todavía más cabreado y susceptible que él le haya calentado aún más la cabeza con el nuevo desaire del díscolo socio democristiano. ¿Adivinan de quién se trata?". (5) Pujals li ha escalfat el cap a Pujol i el president s'ha excedit en la resposta a la ambigüitat de Duran sobre el projecte lingüístic.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. Pujals (context: Roca, Cullell, Mas)
Context	(Autor) El conflicte s'enmarca en tres contextos: l'enfrontament pujolisme-roquisme, que explica una relació peculiar Pujol-Duran; la lluita per la successió, de la qual se'n deriva una tensió Duran-Pujals, i les aspiracions de Duran d'entrar al Govern de Madrid.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	M.D. García/ C. Cols
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona/ Guatemala
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Portada 1, Política 1
Titulars	<p><i>La dirección democristiana mantuvo hasta la madrugada el pulso con el jefe del Govern/ PUJOL CEDE ANTE UNIÓN PARA FRENAR LA RUPTURA DE CIU/ El President admite que Duran no cuestionó la propuesta lingüística/ UDC acepta la excusas pero lamenta la acusación “injusta y precipitada”</i></p> <p><i>Crisis en la coalición nacionalista/ Pujol cede en su pulso con Unión/ El President da marcha atrás dos veces en Guatemala para no romper CiU/ Los democristianos acceden a zanjar la crisis, pero cargan contra sus socios/ UDC recuerda al líder convergente que gobierna con su apoyo desde 1980/ Una jornada de infarto para CiU/ El día se convirtió en un tira y afloja constante entre los dos socios</i></p>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol nega que hagi fet una “propuesta de ruptura”, recorda que des de fa 19 anys ha estat un defensor de CiU i d’Unió i dona per tancada la crisi. Això ho diu a última hora del dia (era la tarda a Guatemala) després que les seves afirmacions d’hores abans, on s’acceptaven les explicacions de Duran com una mena de rectificació, no fossin acceptades per Unió com a tancament. (3) Pujol diu que el que va dir dilluns era necessari per “aclarar algunas cosas”.</p> <p>(UDC) (1) Unió accepta enterrar la polèmica just després de l’última intervenció de Pujol, però emet una nota que tractava d’“injustas” i “interpretaciones interesadas” les acusacions de CDC, i es lamenta la “gravedad” i la “precipitación” dels retrets de Pujol. (2) Unió havia vist en l’actitud de Pujol una “invitación a la ruptura”. (3) Entén les paraules de Pujol com el reconeixement que no ha trencat la corresponsabilitat del Govern ni ha fet estranyes maniobres.</p> <p>(Autor) (1) Pujol “cede” en el “pulso” amb Unió. “Dos veces tuvo que salir ayer Jordi Pujol a dar por zanjada la crisis” perquè Duran “accediera a su vez a frenar la escalada de tensión”. “Duran había optado por mantener un duro pulso con Pujol”. “Duran logró así mantener la crisis abierta durante todo el día. De haberla cerrado desde un principio, tal como apelaban todas la voces desde CDC, habría quedado como una claudicación ante la andanada de Pujol”. (2) En els “gabinetes de crisis” d’Unió la paraula ruptura va sorgir en diverses ocasions. “Jamás” CiU havia estat tan a prop de la ruptura; la “reprimenda pública” de Pujol ha estat la més dura. (3) A causa de la diferència horària, els dirigents d’Unió tenien molt presents els titulars de la premsa amb les acusacions de Pujol. (5) Pujol cedeix en el pols que li fa Duran perquè vol salvar la coalició, es “retira a tiempo para evitar males mayores”. Duran manté oberta la crisi expressament durant tot el dia. Pujol perd la pica-baralla, Duran la guanya.</p>
Actors	Protagonista. Pujol / Antagonista. Duran Altres. UDC, Trias, un dirigent d’Unió, Esteve
Fonts	Comunicat d’Unió, declaracions de Pujol, fonts de CDC i d’UDC
Context	(Autor) Un quadre recull hora a hora la “jornada de infarto”.
(Nota)	Un sumari de portada diu que Pujol “admite que Duran no cuestionó la propuesta lingüística”, quan en realitat el president no es manifesta en aquests termes.

Diari	<i>El País</i>	Autor	Luis Mauri/ Carles Pastor
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona/ Guatemala
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Portada 1, Espanya 1
Titulars	<p><i>El presidente catalán asegura que nunca quiso invitar a la ruptura/</i> DURAN OBLIGA A PUJOL A RECTIFICAR Y CONSIDERA SUPERADA LA CRISIS</p> <p><i>Dirigentes de los dos partidos constatan que su pugna ha ido “demasiado lejos”/</i> La coalición CiU cierra en falso su crisis después de que Duran le gane el pulso a Pujol</p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Unió accepta tancar la crisi i ho fa amb un comunicat on es lamenta “La gravedad, la precipitación, la injusticia i la falsedad” de les acusacions de Pujol. (2) Els dirigents d’Unió havien interpretat l’actitud de Pujol com una invitació a la ruptura. Consideren que aquest cop “se ha ido demasiado lejos”. (3) Unió estava disposada a tancar l’enfrontament, però no admeten les crítiques de Pujol.</p> <p>(CDC) (1) Pujol nega haver fet a Unió “una invitació a la ruptura” i dona per tancada la crisi, després de recordar que des de fa 19 anys és un gran defensor de CiU i d’Unió. (2) Dirigents de CDC consideren que aquest cop “se ha ido demasiado lejos”. Esteve no vol pronunciar-se sobre quina viabilitat de futur té la coalició.</p> <p>(Autor) (1) Duran “obliga” Pujol a “rectificar” el to i accepta donar per tancada la crisi. “En el último minuto, Duran ganó el pulso a Pujol”. Els democristians “aguantaron el pulso hasta que Pujol aflojó el brazo”. Duran “logró ayer que (...) Pujol convocara una nueva rueda de prensa en Guatemala para rectificarse a sí mismo, sólo unas horas después de decir que no hablaría más del asunto”. Llavors Unió li torna el “cachete” amb un “contundente” i “durísimo” comunicat. (2) “Convergència i Unió cerró en falso anoche la última crisis que ha zarandeado los cimientos de la coalición”. (5) Duran s’encara amb Pujol i el guanya. Li obliga a rectificar i després se la torna.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. CDC, UDC, direcció d’UDC, dirigents de CDC, Trias, Esteve</p>
Fonts	Declaracions de Pujol i d’Esteve, comunicat d’Unió, fonts de CDC i d’UDC
Context	

Diari	<i>El País</i>	Autor	L. M.
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Espanya 5
Titular	La crisis por la ley del catalán marca un antes y un después en la vida de CiU		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (2) Dirigents de CDC creuen que és la crisi més greu de totes les viscudes per la coalició. Hi haurà “un antes y un después”. Els convergents “más radicales” creuen que aquest abans i després ja el va marcar el congrés d’Unió. Els “amplios sectores centrales” de CDC aposten per la continuïtat de la coalició, els més radicals prefereixen que el trencament es produeixi amb Pujol en actiu i com a candidat i estan convençuts que tard o d’hora el trencament es produirà. (3) A CDC “crece la convicción” que Duran i Unió guanyen protagonisme gràcies als enfrontaments. (4) CDC creu que Unió busca col·locar-se en la millor posició possible per a disputar l’herència de Pujol quan arribi el moment.</p> <p>(UDC) (2) Dirigents d’UDC creuen que és la crisi més greu de totes les viscudes per la coalició. Hi haurà “un antes y un después”. Els “amplios sectores centrales” de CDC aposten per la continuïtat de la coalició.</p> <p>(Autor) (1) Els dirigents de CDC i d’UDC coincideixen en la valoració sobre la gravetat de la crisi. (2) “La crisis por la ley del catalán marca un antes y un después en la vida de CiU”. (3) Crisi provocada pel projecte del Govern sobre la llengua. (5) La crisi marcarà la futura vida de CiU; ja res no serà igual.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Pujol, Duran, dirigents de CDC i d’UDC, convergents més radicals</p>
Fonts	Fonts de CDC i d’UDC
Context	(CDC) Els convergents més radicals es refereixen al congrés d’Unió com el punt que marca un abans i un després en les relacions entre CDC i UDC

Diari	<i>Avui</i>	Autor	
Gènere	Informació	Lloc	
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Portada 1
Titulars	PUJOL I UNIÓ DEMOCRÀTICA TANQUEN LA CRISI QUE AMENANÇA EL GOVERN CATALÀ/ El president de la Generalitat assegura que sempre ha defensat la continuïtat de la coalició/ Les manifestacions de Jordi Pujol des de Guatemala permeten que UDC rectifiqui la seva posició		

EL CONFLICTE	
Definició	(UDC) (1) Unió dóna per tancada la crisi. (2) Unió havia entès l'actitud de Pujol com una "invitació a la ruptura". (CDC) (1) Pujol dóna la crisi per tancada. Diu que sempre ha estat un defensor de la coalició. (Autor) (1) Unió "rectifica" i dóna per tancada la crisi poc després que Pujol des de Guatemala hagués adoptat la mateixa posició. (2) La crisi "amenaçava" el Govern. (3) Polèmica sobre la llei del català. (5) Pujol i Unió, els dos, tanquen la crisi. Pujol facilita amb la seva intervenció que els democristians rectifiquin.
Actors	Protagonista. UDC Antagonista. Pujol Altres. CDC
Fonts	Comunicat d'UDC, fonts d'UDC, declaracions de Pujol
Context	
(Nota)	-L'únic entrecomillat correspon a quatre paraules dites per dirigents d'Unió. -No es qualifica el comunicat d'Unió. En cap moment s'utilitza la paraula "pols" per definir la confrontació del dia anterior.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Lluís Bou/ Anna Grau
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Política 1
Titulars	<i>Sis hores de reunions extraordinàries del òrgans de direcció dels democristians tanquen la polèmica/ Unió frena la crisi que amenaçava l'estabilitat del govern català/ La ruptura va planar tot ahir sobre la cúpula d'UDC, que finalment accepta el creu i ratlla de Pujol/ En un primer moment, UDC va interpretar que Pujol els convidava a trencar/ Per sentit de la responsabilitat</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Unió dóna per tancada la polèmica amb un comunicat en el qual els democristians lamenten la “gravetat i precipitació” de les “injustes” acusacions de Pujol. (2) Els dirigents d'Unió havien interpretat com “una invitació a la ruptura” l'actitud del president i plantejaven que Pujol “rectifiqui o ratifiqui” la seva denúncia, amb la possibilitat d'un trencament. (3) La direcció d'Unió sent l'enregistrament de les declaracions de Duran de divendres i Farreres diu que queda “claríssimament diàfan” que no es va qüestionar la política del Govern. El comunicat interpreta les últimes intervencions de Pujol com un reconeixement de que Unió no ha qüestionat la futura llei.</p> <p>(CDC)</p> <p>(Autor) (1) Unió “frena” la “crisi del govern”. Accepta el “creu i ratlla” de Pujol i emet un comunicat on lamenta la “gravetat i precipitació” de les “injustes” acusacions del president. (2) “La crisi del govern de CiU ja està desactivada”. “Finalment les malmeses vies de diàleg intern van funcionar, ni que fos a altes hores de la nit”. Les crítiques del comunicat d'Unió no són més que “els últims cops de cua d'una tempesta ja controlada, després que la ruptura planés tot el dia”. La sortida d'Unió del Govern “prenia cos per moments”. “El conflicte semblava haver entrat en una fase irreversible”. (3) Polèmica iniciada “entorn” les declaracions de divendres de Duran. (5) A pesar de la seva gran “indignació”, UDC va acceptar el final de la crisi que oferia Pujol.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Duran, Farreres, Esteve, Trias, dirigents d'Unió</p>
Fonts	Declaracions de Farreres, fonts d'Unió, comunicat d'UDC
Context	
(Nota)	<p>-Ens transcriu pràcticament íntegre en un text a part el comunicat d'Unió, amb el títol “Per sentit de responsabilitat”.</p> <p>-L'article no diu en cap moment que Unió rectifiqui, com sí s'escriu a la portada.</p> <p>-No es qualifica el comunicat d'Unió. En cap moment s'utilitza la paraula “pols” per definir la confrontació del dia anterior.</p>

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Elisabet Sabartés, enviada especial
Gènere	Informació	Lloc	Guatemala
Data	Dimecres, 26 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>El líder de CDC dóna per tancada la polèmica amb Duran i Lleida/ Pujol diu que sempre ha defensat la continuïtat de CiU</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol dóna per tancada la polèmica. Nega que hagi fet una “invitació a la ruptura” i recorda que des de fa 19 anys és el “màxim defensor” de la coalició. (2) CDC parteix de la base que l’enfrontament ha estat entre Unió i el Govern. Puig diu que els convergents no els “espanta” que en un futur es pugui produir “una altra alternativa” a l’actual coalició amb UDC, afegeix però que aposta per a que els dos socis superin els seus actuals problemes. (3) El comitè executiu expressa el seu suport als criteris del Govern, exposats a la reunió per Pujals.</p> <p>(UDC)</p> <p>(Autor) (1) Pujol dóna per tancada la polèmica amb Duran després de llegir les declaracions que havia fet Duran el dia anterior expressant ple suport als criteris del Govern sobre la llei del català i acceptant Camp com a ponent únic de CiU. (2) El president “no vol continuar aquesta guerra”. (3) L’origen de la polèmica van ser les declaracions de Duran de divendres. La situació es va veure “agreujada” perquè al dia següent dos diaris publicaven que dirigents d’Unió s’oposaven a la proposta del Govern. (5) Pujol havia tancat ja la crisi després de comprovar les declaracions de Duran del dia anterior i ja havia transmès instruccions al seu partit per a asserenar els ànims. “Ni tan sols les crítiques que ahir van fer els dirigents d’Unió al president català (...) van provocar la reacció de Pujol. Sorpresa, sí. Sorpresa a CDC, on contrastaven les crítiques dels democristians amb el to del fax de Duran”. Pujol va voler tancar la crisi des del principi i les crítiques d’Unió no li van fer canviar d’idea.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Col.laboradors de Pujol, Camp, Esteve, Trias, CDC, UDC, dirigents d’Unió, Pujals, direcció de CDC, Farreres, Puig</p>
Fonts	Declaracions de Pujol, d’Esteve i de Puig, fonts de CDC
Context	
(Nota)	<p>-L’article dóna com a tancament de la polèmica per part de Pujol la recepció d’un fax amb el contingut de la roda de premsa de Duran del dia anterior. No explica que Pujol va donar per tancada la crisi dos cops, ni que la polèmica va seguir oberta durant tot el dia.</p> <p>-La meitat del text narra fets produïts a Catalunya, no a Guatemala.</p>

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	José Antich. Enviat especial
Gènere	Informació	Lloc	Mèxic
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Portada 3, Política 1
Titulars	PUJOL LAMENTA LAS CRÍTICAS DE UNIÓN <i>Crisis en la coalición nacionalista/ Pujol “lamenta” las críticas de Unión y se interroga sobre el futuro de CiU / El presidente considera innecesario reunirse ahora con Duran para abordar una crisis que amenaza con ser permanente/ Guerra de comunicados</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol “lamenta” el “tono y parte del contenido” del comunicat d’Unió, però és “su voluntad no dejarse arrastrar” i dóna de nou per tancada la polèmica, segons consta en la nota llegida pel president. (2) Alguns col·laboradors de Pujol diuen que aquest ha comentat “los democristianos no saben hacer política” i que la coalició “es insalvable”. Segons aquesta versió, Pujol pensa que CiU pot trencar-se abans del que es preveia. (3) Pujol confia que a CiU “se dejará de lado toda utilización partidista” de la llengua.</p> <p>(UDC) Es reproduïx part del comunicat d’Unió del qual ja s’informava el dia anterior: (1) Unió “lamenta” la “gravedad y precipitación” de les “injustas” acusacions que havia fet Pujol. (3) Considera “falsas” les interpretacions que van més enllà de la “literalitat” de les primeres declaracions de Duran.</p> <p>(Autor) (1) Pujol “no ha resistido la tentación” de dir l’última paraula en l’enfrontament i “lamenta” les crítiques d’Unió, tot i que no vol reobrir la polèmica. El president va ser “forzado” per Unió a una segona intervenció i es va portar la “sorpresa mayúscula” del to de la nota d’UDC: creu que ha fet “el ridículo”. (2) “Cuando una crisis se da oficialmente por zanjada al menos en seis ocasiones en menos de 24 horas, lo más probable es que el conflicto siga abierto”. “Sus dirigentes dicen en público que hay que olvidar la polémica, mientras que en privado admiten que están ante el principio del fin de la coalición”. “CiU parece abocada a instalarse en una crisis permanente por mucho que sus líderes insistan en dar por zanjada su última y ácida polémica”. “Convicción de Pujol de que la ruptura de CiU resulta inevitable y que, como tal, ni siquiera piensa oponerse a que este desenlace sea antes de lo previsto”. “Es decir, antes de que él mismo anuncie su retirada y culmine la batalla sucesoria dentro de seis u ocho años”. (3) Enfrontament per la “supuesta tibieza” d’Unió davant del projecte sobre el català. (5) Pujol no resisteix la temptació de contestar la nota d’Unió, després que el dia anterior es veiés forçat per Unió a sortir dos cops a tancar la crisi. Creu que ha fet el ridícul.</p>
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. CiU, UDC, Trias, dirigents de CiU
Fonts	Comunicat de Pujol, col.laboradors de Pujol
Context	(Autor) La “batalla sucesoria” culminarà en sis o vuit anys.
(Nota)	-Sota el títol “Guerra de comunicados” es reproduïxen textualment part de les notes públiques emeses per Unió i per Pujol.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Juan
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>Crisis en la coalición nacionalista/ Las cúpulas de CDC y Unió constatan que se ha entrado en el principio del fin de CiU/ Molins propone modificar las relaciones entre ambos partidos para salvar la coalición/ Dos días de tensión</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Unió veu en l'actitud de Pujol un canvi en les seves maneres vers al soci minoritari. (2) UDC creu que s'ha arribat al principi del final de CiU. Els democristians donen per segur que els propers dies esclatarà un altre conflicte i comencen a considerar com a possibilitat real que Pujol avanci les eleccions. Duran assegura que la crisi "no ha dejado tocada" la coalició i que la pot enfortir. (3) Sesmiolo atribueix tot a "un malintencionado que informó mal a Pujol".</p> <p>(CDC) (2) CDC creu que s'ha arribat al principi del final de la coalició. "No podemos seguir mucho tiempo más así", es diu a CDC. Esteve pensa que la crisi ha afeblit la coalició. Per salvar la situació, Molins proposa modificar les relacions entre els dos partits.</p> <p>(Autor) (1) "En Unió persiste el malestar por las frases de Pujol y en Convergència ha sentado fatal el comunicado de Unió". Moment de "esquizofrenia" a CiU: es dona per tancada oficialment la crisi, "interrogándose sobre cuál será el desenlace del próximo enfrentamiento". (2) "Ya nada será igual. Las direcciones de CDC y de UDC han llegado a la misma conclusión: ha comenzado el principio del fin de la coalición nacionalista. Aunque existe la voluntad política de mantenerse unidos como sea, ya nadie se atreve a pronosticar que ambos partidos acudirán juntos a las próximas elecciones". (3) "Esperar un cambio de actitud de Unió parece improbable. Los democristianos sí que tienen claro que ellos no cederán y piensan defender sus postulados, guste o no guste a CDC". (5) CiU camina sense remei cap el trencament, perquè Unió mantindrà les seves diferències, la qual cosa provocarà noves reaccions de Pujol.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Pujol, Duran, tres consellers d'Unió, Molins, Esteve, Sesmiolo, Cuenca, Pérez-Moreno (Context: Trias, direcció d'Unió)</p>
Fonts	Declaracions de Molins, Duran, Esteve i Sesmiolo (<i>Catalunya Ràdio</i>); Debat entre Cuenca i Pérez-Moreno (<i>COM Ràdio</i>); fonts de CDC i d'UDC.
Context	(Autor) Es recapitula en un requadre tot el que ha passat en els últims dos dies.
(Nota)	En el requadre "La oposición opina" s'inclouen les reaccions de Nadal, Roca (no és oposició!) i Carod-Rovira. Les declaracions d'aquest últim es titulen "Convergència da caña a Unió" i presenten UDC com la víctima. Les de Roca -"Pujol y Duran se entienden bien"- suggereixen una certa teatralització.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 1
Titular	<i>CiU y el cántaro</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) La crisi s'ha tancat "aparentemente en falso". (2) "El pulso ha sido fuerte y se enmarca en una crisis que viene de lejos". "Los líderes de CiU corren el riesgo de que se haga realidad el aforismo de que si tanto va el cántaro a la fuente, al final se rompe". (3) Duran "hace tiempo que cultiva un dosificado distanciamiento respecto a CDC. En su práctica política suele aceptar una parte importante del discurso de CiU, pero se reserva un margen de discrepancia. Y lamenta que la opinión pública sólo se fije en este margen. Pero es lógico que la prensa resalte el porcentaje de discrepancia". "Este esquema le ha funcionado bien a Duran" fins ara. "La dialéctica diferenciadora de Duran respecto a CDC provoca estos efectos". "La discrepancia esgrimida ahora por Duran (...) ha sido con el documento elaborado por un gobierno en el que participa Unió". (5) "Esto ha perjudicado la autoridad de Pujol en los distintos niveles: partido, coalición, Cataluña y España. Pero tampoco ha sido positivo para el prestigio de Duran". Duran va a la seva; interessat en una més gran projecció d'Unió, sempre "se reserva un margen de discrepancia". Pujol només ha recordat que no es pot trencar la solidaritat governamental.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. UDC, CDC, Govern (Context: Roca, PSOE, PP)
Context	(Autor) Crisi Pujol-Roca, amb Duran com a "tercero en discordia". Pacte entre el Govern del PSOE y CiU, amb discrepàncies d'Unió. Conflictes a l'últim any.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	José Antich
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Política 4
Titulars	<i>¿Quién gana qué?/ ¿Qué ha ganado Duran? ¿Debilitar a Pujol? ¿Hacerle pasar hoy como menos líder que la semana pasada?</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(Autor) (1) Duran “ha tensado al máximo la cuerda y ha forzado a Pujol a comerse públicamente su orgullo”. (2) “Ya no existe asunto en que no haya dos opiniones, dos estrategias. Las ganas de marcar distancias son cada día más evidentes. En este asunto, más que llover sobre mojado diluvia sobre un barrizal. Los últimos meses de CiU se caracterizan por el rifirrafe interno y los paños que se aplican para aplacar el dolor precisan estar cada vez más calientes. Tras cada crisis queda siempre la misma pregunta: ¿la próxima, cuándo? Antes eran meses, ahora son semanas, quizás en poco tiempo serán tan sólo días”. “Quizás sí que el telón de la obra ‘Convergència i Unió’ debe bajarse tras 19 años de estar en cartelera”. (3) “El motivo: unas discrepancias sobre la nueva ley del catalán”. (4) Duran “¿Qué ha ganado? ¿Debilitar a Pujol? ¿Hacerle pasar hoy como menos líder del nacionalismo que la pasada semana?”. “Seguramente tiene razón cuando afirma que los colaboradores de Pujol apuestan por romper la coalición cuanto antes para aprovechar su capital. Pero ello es políticamente poco significativo. Pujol ha sido mucho tiempo un dique impermeable ante estos consejos”. (5) Duran ha buscado guanyar alguna cosa provocant aquesta crisi. Potser debilitar Pujol. Ha humiliat Pujol “y no debe felicitarse por ello”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. CiU, col.laboradors de Pujol</p>
Context	(Autor) Mención genérica de la successió de conflictes en els últims mesos.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Baltasar Porcel
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 4
Titular	<i>Rutina matrimonial</i>		

EL CONFLICTE

Definició	(Autor) (1) No hi ha crisi a CiU. “¿Crisis en CiU? Más bien griterío de patio de vecindad”. “Mucho ruido y pocas nueces”. (2) Es fan “media docena de crisis anuales que después no lo son”. És la “rutina matrimonial”, una “trifulca incesante”. “Comienzan a dar pena o risa”. (3) “No hay motivo” per a l'enfrontament. El que hi ha és manca de perspectiva de país i de dimensió ciutadana que eviti caure en l'endogàmia dels partits. “Unió quiere más protagonismo, cree que CDC no se lo da. CDC piensa que UDC es un aliado, pero igualmente un satélite”. En tot cas, la causa immediata de la polèmica és que els dirigents d'Unió, que “han imaginado que están por encima de la bisoñez” dels nous dirigents de CDC, apel·len al postpujolisme i aquests els hi contesten perquè se senten forts. (5) La iniciativa li correspon a Unió: vol més protagonisme i CDC vol que Unió sigui un satèl·lit.
Actors	Protagonista. UDC Antagonista. CDC Altres. Pujol, dirigents d'UDC, dirigents renovats de CDC (Context: UCD, Duran, veterans d'UDC i de CDC)
Context	(Autor) L'excés partidista ha portat Itàlia a l'abisme polític. L'endogàmia dels partits va portar a l'enfonsament de la IV República francesa. Els conflictes interns van portar a la fi d'UCD. Renovació dirigent a UDC amb l'ascens de Duran versus renovació recent a CDC.
(Nota)	L'article guarda un gran equilibri entre CDC i UDC. A les dos primeres parts no es parla de cap dels dos partits en concret, i a la tercera part se'n parla de manera equilibrada. Unió, però, apareix com qui dóna la primera passa. -L'autor posa sempre a UDC i CDC i, genèricament, als seus dirigents, com a subjectes de l'acció. Només cita a Pujol i Duran de passada.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	C. Cols/ M.D. García (Mercedes Jansa)
Gènere	Informació	Lloc	Mèxic/ Barcelona
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Portada 3, Tema del dia 1
Titulars	<p>PUJOL ACEPTA CERRAR LA CRISIS CON UNIÓN SÓLO POR “RESPONSABILIDAD”</p> <p><i>Crisis en CiU/ Pujol elude el pulso con Unión sólo “por responsabilidad”/ El President muestra su malestar por el comunicado de la cúpula de UDC/ Dirigentes de Unión y CDC proclaman que no hay vencidos tras la crisis/ Molins afirma que ambas partes deben iniciar una reflexión profunda</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol no vol “dejarse arrastrar” a reobrir la polèmica, perquè “no sería responsable”, malgrat que les acusacions d’Unió ho justificaria. S’han revifat les veus a CDC que reclamen que els dos socis no es presentin junts a les properes eleccions, les municipals. (2) Pujol continua considerant la crisi com un conflicte de Unió amb el Govern. Molins considera que la crisi no ha quedat tancada.</p> <p>(UDC) (1) Duran proclama que no hi ha hagut ni vencedors ni vençuts. (2) Els democristians pensen que les ferides obertes afectaran irreversiblement a la confiança entre tots dos partits. (3) “Nadie ha rectificado, o hemos rectificado todos”, afirma Duran. (4) Duran creu que hi ha “gente interesada” en que es trenqui la coalició, i fonts democristianes acusen Pujals d’instigar a Pujol</p> <p>(Autor) (1) Pujol, que fa “verdaderos esfuerzos para controlar su enfado con Unión”, “elude el pulso con Unión sólo ‘por responsabilidad’”. Les interpretacions que Pujol ha cedit en el pols amb Duran han caigut a CDC com “una bomba”. (2) Pujol i Duran “intentan” tancar la crisi amb un empat, que cap dels dos aparegui com a vencedor o vençut. Pujol utilitza els serveis de Presidència per difondre la nota que deixa clar que ha estat un conflicte entre Unió i el Govern. (3) La crisi s’ha originat per “discrepàncies” sobre aspectes de la llei. (5) Unió s’encara amb Pujol i el president l’eludeix per responsabilitat.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. UDC, Govern, Esteve, CDC, Molins, dirigents d’UDC, Pujals (Context: diputats i senadors de CDC i d’UDC)</p>
Fonts	Nota de Pujol, fonts de CDC i d’UDC, declaracions de Molins i de Duran
Context	(Autor) Hi ha un destacat sobre el “reparto de fuerzas” entre els dos partits.
(Nota)	<p>-L’article diu que a la nota, Pujol “le pide” a Unió que no utilitzi la llengua de forma partidista, quan en realitat Pujol confia que “dentro de la coalición” es deixarà de banda tota utilització partidista, sense fer esment de cap dels dos partits.</p> <p>-Es diu que a Unió li preocupa haver donat la impressió d’un viratge cap a l’electorat castellano-parlant. És justament una idea que <i>El Periódico</i> va publicar ahir i que cap altre diari ha destacat.</p>

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	M. D. García
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Tema del dia 2
Titulars	<i>Maestro de ceremonias/ El “conseller” Trias ejerce de “número dos” real como árbitro entre Pujol y Duran/ Unió redactó dos comunicados, con distintos grados de dureza, a la espera de escuchar las palabras conciliadoras de Pujol</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (UDC)</p> <p>(Autor) (1) Trias ha exercit “por fin” com a número dos real de Pujol mitjançant la seva mediació entre el president i Duran. La intervenció de Trias ha estat decisiva: va convèncer Pujol de suavitzar les seves declaracions: “Trias intentó convencer al President. Éste accedió”. (2) El tancament de la crisi ha estat una “escenificación de la paz”. “Es, por ahora, una incógnita” si serà un tancament real. (3) En aquest tram final del conflicte, Unió ha fet una “jugada”: “El comunicado con el que Unió sellaba la paz contenía varias minas dirigidas al President en forma de reproches”. Ara, Duran i Pujol hauran de desactivar aquestes mines. (5) Trias ha fet “gala de toda su diplomacia y capacidad de persuasión”. Unió ha complicat el final de la crisi.</p>
Actors	<p>Protagonista. Trias Antagonista. UDC Altres. Pujol, Duran, dirigents d’UDC i CDC, periodistes, <i>Catalunya Informació</i></p>
Fonts	
Context	(Autor) L’article és una recapitulació dels últims dies de la crisi

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Josep Tordera
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Tema del día 4
Titular	Los diputados de CiU tratan de ocultar la gravedad del último choque		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Diputats de CDC creuen que Duran “ha tenido que presentar excusas”. (2) Admeten que aquest cop les relacions entre els dos socis s’han vist afectades “seriamente”. (3) Cuenca retreu a Duran que “es incapaz de rectificar”, mentre que Pujol “siempre rectifica, siempre pone paz”. La ex-consellera critica la “insolidaridad” d’Unió amb el Govern del qual forma part.</p> <p>(UDC) (1) Diputats d’UDC creuen que Pujol ha tingut que “reconocer que se ha pasado”. (2) Admeten que aquest cop les relacions entre els dos socis s’han vist afectades “seriamente”.(3) Pérez-Moreno diu que els diputats d’Unió “nunca han votado contra el Govern y en cambio sí que lo han hecho algunos” de CDC.</p> <p>(Autor) (1) Tots dos partits “tratan de ocultar la gravedad” de la crisi viscuda, però els dirigents la reconeixen en privat. Encara que intenten evitar noves tensions, les discrepàncies tornen a les declaracions dels nacionalistes. (2) “La crisis ha afectado seriamente a las relaciones entre las dos fuerzas coaligadas”. (5) A pesar de l’esforç per evitar noves tensions “las discrepancias comenzaron muy pronto” entre els dirigents de CDC i d’UDC.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Diputats de CiU, periodistes, Duran, Pujol, Cuenca, Pérez-Moreno, Esteve (Context: JNC, Ortínez, Tarradellas)</p>
Fonts	Debat entre Cuenca i Pérez-Moreno (<i>COM Ràdio</i>), diputats de CiU, un diputat de l’oposició
Context	(UDC) Pérez-Moreno recorda les crítiques de la JNC a la consellera de Justícia i els cops que diputats de CDC han votat en contra del Govern. (Oposició) Un diputat de l’oposició apunta que el motiu de tot el conflicte és el fitxatge d’Ortínez fet per UDC i recorda les males relacions entre Pujol i Tarradellas.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	
Gènere	Comentari	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 4
Titular	A Jordi Pujol le ha molestado especialmente que Unió haya utilizado la reforma de la ley del catalán...		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (3) “A Jordi Pujol le ha molestado especialmente que Unió haya utilizado la reforma de la ley del catalán para marcar distancias”. “Su discusión y aprobación han quedado seriamente alteradas por el rifirafe abstracto que le ha dedicado el partido de Duran Lleida”. (5) Unió ha aprofitat la llei del català per marcar distàncies de CDC i amb això ha qüestionat “seriamente” l’aprovació de la nova normativa
Actors	Protagonista. UDC Antagonista. Pujol Altres. ERC, PP
Context	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Juancho Dumall
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Tema del dia 3
Titular	<i>Y al final, se besaron</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Pujol i Duran, que “se han convertido en maestros en el arte de la escenificación de sus peleas”, han tingut difícil aquesta vegada tancar la crisi. (2) “El guió de la última película protagonizada por Duran y Pujol era tan enrevesado que no parecía desembocar jamás en un desenlace con beso”. (3) El motiu de l'allargament de la crisi és que cap dels dos ha volgut demanar perdó. La diferència horària entre Guatemala i Barcelona ha complicat el cas, però també que la gent s'ha cansat de “culebrones con final feliz” i que a CiU “ya quedan pocos guionistas dispuestos a terminar la película con música de violines”. (5) L'evolució del conflicte ha estat una escenificació, com el petó final. Mentre Pujol alternava el discurs “guerrero” amb el conciliador, Duran disparava “balas de su cartuchera”. “El público ya está cansado de culebrones con final feliz” i sembla que els dirigents de CiU també.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. Dirigents de CDC i d'UDC
Context	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Joan Barril
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Contraportada 1
Titulars	<i>Guatemala o Guatepeor / Cada vez que el presidente Pujol amenaza con la ruptura a Duran éste aumenta su cotización y su brillo</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Un “melodrama” que comença a rebaixar, però “la crisis de confianza mutua sigue abierta”. (2) La coalició se salvarà “por puro pragmatismo”. (3) No hi ha hagut motiu pel conflicte: “Por más que miremos y escuchemos o pensemos en el artificioso rifirrafe que presuntamente ha enfrentado a Pujol y a Duran no hay manera humana de encontrarle una explicación política. Pero las causas que han originado el desencuentro entre la C y la U no son tributarias de la política sino de la química. A Pujol no le sientan bien los viajes.” La “supuesta discrepancia de Duran” ha estat “convenientemente amplificada por aquellos que confunden coalición con sumisión”. (5) Pujol “amenaza” amb freqüència amb la ruptura; està acostumat al “dictado personalista”. En comptes de trucar el seu “primo” Duran, “se agarra al primer micrófono que encuentra y empieza una curiosa dinámica de ruedas de prensa que más que ruedas son cuadradas”. “El President ha querido ser supermán y casi lo consigue”. Pujol “ayer estaba en Guatemala y hoy está en guatepeor”. Duran, en canvi, és un nacionalista “centrista i pragmàtic”. La crisi ha perjudicat Pujol i beneficiat Duran.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. CDC, UDC (Context: Roca, Ortínez, Tarradellas)
Context	(Autor) Enfrontament entre Pujol i Roca del 92-93. Fitxatge d’Ortínez per UDC

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Josep Faulí
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 4
Titular	<i>Los “amigos” de Duran Lleida</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) En els conflictes que té amb Pujol, a Duran li surten uns “amigos extrañísimos”, sobretot a Madrid, els quals l'enardeixen perquè trenqui la coalició. És “esperpéntico” i “alarmante”. (2) Aquesta crisi és una més de les crisis periòdiques de CiU que “acaban cerrándose siempre y no pasan a mayores”. (3) “Sería interesante saber en qué medida ayudan a ello los extraños amigos que le salen, en estas ocasiones, a Duran. Son gentes que se muestran tan entusiastas de la ruptura, que quizá lo único que consiguen es que no llegue a producirse... y dejan de aplaudir”. (5) Encara que “son amigos que le <i>quieren</i> tanto como le desconocen”, els que volen amb entusiasme la ruptura de CiU es mostren amics de Duran, per què serà?
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. CDC Altres. Els “amics” de Duran
Context	

Diari	<i>El País</i>	Autor	Luis Mauri/ C.Pastor (Anabel Díez)
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona/ Guatemala
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Portada 2, Espanya 2
Titulars	JORDI PUJOL AVISA QUE NO PROSIGUE LA PELEA CON UNIÓN POR RESPONSABILIDAD INSTITUCIONAL <i>Pujol lamenta la actitud de Unión, pero dice que, por responsabilidad, no se dejará “arrastrar”/ Los dos socios de CiU ven difícil reconstruir la paz en la coalición tras la última crisis</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol no vol respondre la nota d'Unió per “responsabilidad”; no vol deixar-se “arrastrar” a reobrir la polèmica, per més que el comunicat d'Unió hi portaria. Dóna per tancada de forma definitiva la crisi i transmet per telèfon la nota a Trias i a Esteve, perquè la nota de CDC sigui semblant i no revifi el foc. (2) Dirigents de CDC creuen que serà difícil reconstruir la pau a la coalició. Admeten que la crisi s'ha tancat en fals i que el problema de fons segueix obert. (3) Dirigents de CDC pensen que Unió “ha puesto las cosas muy difíciles”. (4) Per CDC, tot es deu a una estratègia dissenyada per Unió amb la finalitat de guanyar protagonisme i posicionar-se de cara al postpujolisme.</p> <p>(UDC) (1) Unió remarca missatges positius, encara que en privat admet les dificultats de la situació. Duran assegura que la crisi servirà per a enfortir la coalició. (2) Dirigents de CDC creuen que serà difícil reconstruir la pau a la coalició. Admeten que la crisi s'ha tancat en fals i que el problema de fons segueix obert. (3) UDC pensa que el problema és que les estructures de la coalició estan desfasades. Són de fa vint anys, quan Unió era una puça al costat d'un elefant; ara UDC ha crescut molt. (4) Sesmió atribueix a un convergent “malintencionado” que Pujol hagués estat malinformat al principi de la polèmica.</p> <p>(Autor) (1) Pujol “avisa” que si no continua la “pelea” amb Unió és per un sentit de “responsabilidad institucional”. Tot i que dóna per tancada la crisi, el president “no se abstuvo” de “lamentar” les acusacions del “durísimo” comunicat d'Unió. (2) CDC i UCD “mantienen en alto la guardia después de haber cerrado en falso la virulenta crisis que ha sacudido a la alianza nacionalista”. Els dos partits “tienen serias dificultades para reconstruir la paz en la coalición”. (5) La crisi s'ha tancat en fals i els dos partits estan a l'expectativa. La crisi es pot reobrir. Pujol de moment l'ha donada per tancada per responsabilitat institucional.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. UDC Altres. CDC, Trias, Esteve, Dirigents de CDC i d'UDC, Sesmió, Molins, Duran</p>
Fonts	Notes de Pujol, CDC i Unió; declaracions de Sesmió, Molins, Duran (<i>Catalunya Ràdio</i>) i Esteve; fonts de CDC i d'UDC
Context	
(Nota)	A portada, el cop que els dos partits s'escriuen junts, com a unitats i no com el nom de la coalició, apareixen com “Unió y Convergència”

Diari	<i>El País</i>	Autor	Luis Mauri
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Espanya 5
Titular	La lengua y los comerciantes		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC)</p> <p>(UDC) (3) A Unió hi ha preocupació pel criteri de disponibilitat lingüística, sobre tot pels seus efectes al petit comerç i l'obligació de definir-se com a català o castellà que tindrien els ciutadans.</p> <p>(Autor) (2) CiU ha viscut la “más dura de las crisis” de la seva història. “Como demuestra el largo rosario de desencuentros entre Unió y Convergència el motivo de la trifulca es lo de menos. La tensión constante en el seno de la coalición hace que la chispa más pequeña provoque un gran incendio. Sucede como en las parejas mal avenidas: cualquier desencuentro es bueno para alzar las espadas”. (3) La crisi va esclatar amb motiu de la llei del català. Tot i que Unió assumeix globalment els criteris del Govern sobre la llengua, els democristians expressen “alguna discrepancia” al respecte, com el que es refereix al principi de disponibilitat lingüística.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Comerciantes</p>
Fonts	
Context	
(Nota)	El cop que els dos partits s'escriuen junts, com a unitats i no com el nom de la coalició, apareixen com “Unió y Convergència”.

Diari	<i>El País</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 1
Titular	<i>Pelea doméstica</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “Duran le ha echado un pulso a Pujol y lo ha ganado. Pujol le exigió una rectificación y no la habrá”. (2) “La crisis se ha cerrado, pero en falso. El fondo de la cuestión, (...) cómo se distribuye el poder (...) ni está resuelto”. (3) “Unió estaba en desacuerdo con un aspecto concreto del proyecto lingüístico de Pujol, en sintonía con muchas otras voces: no tiene lógica (...) un régimen lingüístico obligatorio y con sanciones. Unió escogió el camino de la insinuación y de la reserva más que el de la denuncia frontal, cosa que al parecer no hizo sino excitar más las susceptibilidades de sus socios”. Duran “se limitó a declarar que será la ponencia parlamentaria única la que decidirá los criterios” de la llei “y no el Gobierno catalán en un gesto que fue interpretado con demasiado pundonor por parte de Pujol. Acostumbrado a templar y mandar en su partido como en la coalición, el presidente catalán tiene el hábito de no admitir más matizaciones que las propias y de presentar como grave desacato cualquier observación que no cuente con su permiso”. Duran “ahora se ha plantado ante los intentos reglamentistas e intervencionistas del nacionalismo pujolista. Frente a estas posiciones, el único mensaje que ha sabido emitir Pujol ha sido que él es quien manda”. “La paradoja es que las observaciones de Unió podrían haber salido perfectamente de la boca de Pujol”. (5) En front de la “depuración personalista” a què Pujol ha sotmès al seu partit, “Unió ha ido creciendo y aumentando su influencia y su imagen, y ha sido capaz a la vez de adueñarse de posiciones políticas razonables y legítimas y de presentar a un dirigente más joven y con autoridad para aguantarle los pulsos a Pujol”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. CiU, Govern, UDC, CDC (Context: Roca)
Context	(Autor) Els pactes de CiU a Madrid des de 1993 amplifiquen els efectes de les “crisis domésticas” a la coalició. Pujol ha propiciat l’apartament de Roca. Postures d’Unió sobre la renovació del nacionalisme, la participació en el Govern de Madrid i la negociació unitària.
(Nota)	L’Editorial es posa al costat d’UDC en el conflictes més immediats que ha tingut la coalició i en contra de Pujol en la pugna que va mantenir contra Roca.

Diari	<i>El País</i>	Autor	Joan Subirats
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Catalunya 4
Titular	<i>Prudència, pide Duran</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “Duran ha tensado la cuerda una vez más, pero lo ha hecho en un tema en el que Pujol no parece dispuesto a tolerar grietas”. (2) “Un nuevo episodio del culebrón de CiU”. (3) “Mantiene Duran que no tiene porqué ser contradictorio el apoyar la acción del Gobierno de la Generalitat en su intención de modificar la normativa vigente sobre el uso del catalán y manifestar sus reservas sobre la regulación concreta que se propone. Pero Duran ha ido agotando la paciencia de sus socios y ahora ya sólo le queda enfrente un Pujol poco acostumbrado a que su gente le lleve la contraria”. “Duran corre el riesgo de no medir suficientemente sus fuerzas”. En qualsevol cas, “las incondicionalidades no parecen, en este tema al menos, exigibles”. (5) Tot i que Duran “acierta” quan demana prudència, la seva posició és “imprudent”. En canvi, el responsables de Cultura han tingut aquesta prudència. Elogi a Trias per “tener la suficiente sangre fría como para buscar una salida en la que nadie pierda demasiadas plumas”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. CiU, Convergents, democristians, Trias, responsables de Cultura, Aznar
Context	
(Nota)	El títol de l'article sembla remetre al titular d'un <i>despiece</i> de La Vanguardia del dia 24: “El líder de Unió pide prudencia al president”. De fet, en cap altre lloc es destaca aquesta crida a la prudència de Duran.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	
Gènere	Informació	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Portada 1
Titulars	PUJOL ES LAMENTA DE L'ÚLTIM COMUNICAT D'UNIÓ, PERÒ INSISTEIX A TANCAR LA CRISI/ Duran i Lleida aposta per "cicatritzar" les ferides sense exhibir-les		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol lamenta el contingut del comunicat d'Unió, però torna a donar per acabada la crisi. (2) CDC creu que s'han de revisar les relacions entre els dos partits per garantir la continuïtat de la coalició.</p> <p>(UDC) (1) Duran aposta per "cicatritzar" les ferides, (2) UDC creu que s'han de revisar les relacions entre els dos partits per garantir la continuïtat de la coalició.</p> <p>(Autor) (1) Pujol fa una "breu i mesurada" declaració per a "lamentar" el comunicat d'Unió, però "insisteix" a tancar la crisi. Duran aposta per cicatritzar les ferides "sense ensenyalar-les en públic". (5) A pesar del contingut de la nota d'Unió, el president no es deixa desviar del seu propòsit de tancar la crisi.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. CDC, UDC</p>
Fonts	Nota de Pujol, declaracions de Duran, fonts de CDC i d'UDC
Context	
(Nota)	<p>-A la portada només hi ha una paraula entre cometes, tant als titulars com al text. Correspon a una declaració de Duran.</p> <p>-Es qualifica el to de la nota de Pujol, no el del comunicat anterior d'Unió.</p>

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Elisabet Sabartés/ Lluís Bou
Gènere	Informació	Lloc	Ciutat de Mèxic/ Barcelona
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Política 1
Titulars	<i>Els democristians donen per tancada la qüestió, mentre la coalició busca una sortida a les tensions/ Pujol es mostra dolgut pel to i el contingut del comunicat d'Unió/ Lamenta les crítiques perquè podrien fàcilment reobrir la polèmica/ Convergència Democràtica considera que és falsa la imatge que s'ha volgut donar en el sentit que el president català ha cedit davant UDC/ CDC proposarà revisar les relacions amb Unió/ "No deixar-se arrossegar"</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol lamenta, mitjançant un comunicat, el to i part del contingut de la nota d'Unió, però decideix no deixar-se arrossegar a reobrir la polèmica. Esteve llegeix una nota similar en nom de CDC. Convergència proposarà una millora dels mecanismes de relació interna a CiU, com demana Molins. (2) Dirigents de CDC creuen que la polèmica està superada, però no la crisi interna de CiU. Esteve considera el conflicte negatiu per la coalició. (3) CDC rebutja que la crisi hagi esclatat a causa de la nova llei del català. Els convergents es queixen que els democristians hagin donat la imatge que Pujol ha cedit i rectificat. (4) Alts càrrecs del partit atribueixen l'origen del conflicte a la voluntat d'Unió de diferenciar-se de CDC, per anar en solitari quan Pujol no estigui al capdavant de CiU.</p> <p>(UDC) (1) Unió vol deixar també tancada la polèmica, com manifesten Farreres i Pérez-Moreno. Duran considera que la crisi podria enfortir més la coalició. (2) Dirigents d'UDC creuen que la polèmica està superada, però no la crisi interna de CiU. (3) UDC rebutja que la crisi hagi esclatat a causa de la nova llei del català.</p> <p>(Autor) (1) Pujol es mostra "dolgut" pel comunicat d'Unió, però accepta deixar tancada la crisi i no "deixar-se arrossegar". Els d'Unió "recullen el guant" i eviten noves tensions. (2) La crisi "no està del tot tancada". (3) Pujol "insinua" que quan apareixen "discrepàncies" sobre el català es deuen a usos partidistes. Tant CDC com UDC rebutgen la "tesi" que la crisi hagi esclatat a causa de la nova llei, "com alguns sectors contraris a la normalització del català sostenen". (5) "Mesurada" nota d'un President que no es deixa "arrossegar" i positiva reacció d'Unió. Elogi a Farreres, que "durant tota la polèmica s'ha mantingut en una posició dialogant".</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Esteve, Trias, CDC, Duran, dirigents de CDC i d'UDC, Farreres, Pérez-Moreno, Molins</p>
Fonts	Nota de Pujol; declaracions d'Esteve, Duran, Molins, Farreres, Pérez-Moreno; fonts de CDC i d'UDC
Context	
(Nota)	Es transcriu íntegrament en un text a part el comunicat de Presidència

Diari	<i>Avui</i>	Autor	L. B.
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>El líder d'Unió vol reunir-se amb Pujol per fer un exercici conjunt d' "humilitat" / Duran advoca per "cicatritzar" les ferides sense ensenyar-les en públic / Crida a aturar els que volen trencar CiU "des de dins" / Una dirigent de CDC i el portaveu d'UDC mantenen un dur cara a cara radiofònic</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Duran crida a millorar les relacions internes a CiU i a enfortir la coalició. Dóna per tancada la polèmica i considera "injust" que es digui que ell o Pujol han rectificat. (2) Rigol crida als dos partits a deixar de "jugar amb foc". (3) Per a Duran, "ningú ha rectificat o hem rectificat tots". "Hi ha responsabilitats de tothom i jo assumeixo la meua, encara que no sigui la principal", afirma Duran. Pérez-Moreno diu que qui és insolidari amb el Govern són alguns diputats de CDC que han votat en contra de l'Executiu alguna vegada. Duran pensa que hi ha hagut actituds a dins de CiU que no han afavorit la reconducció de la crisi. Sesmilo atribueix tot a un "malintencionat" que va informar malament Pujol.</p> <p>(CDC) (2) Cuenca afirma que la crisi s'ha tancat, però ha deixat un pòsit "molt greu". (3) Cuenca assegura que Duran "és incapaç de rectificar" i que Pujol sempre ho fa. I comparteix la crítica que Unió és insolidària amb el Govern.</p> <p>(Autor) (1) Duran "advoca" per cicatritzar les ferides i recomposar les relacions entre CDC i UDC, tot "reforçant la seva pluralitat". (2) Hi ha convicció sobre la continuïtat de la coalició. (3) Duran fa una certa "autocrítica" i admet que els dirigents dels dos partits han dut la crisi a un extrem preocupant. (4) Duran adverteix que hi ha gent a CiU que vol trencar la coalició. (5) Hi ha voluntat d'Unió de reconduir la situació.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. UDC, dirigents d'UDC, CDC, Rigol, Molins, Sesmilo, Cuenca, Pérez-Moreno (Context: JNC, diputats de CDC)</p>
Fonts	Declaracions de Duran (<i>Catalunya Ràdio</i>), Rigol i Sesmilo; fonts d'UDC; Debat Cuenca-Pérez Moreno (<i>COM Ràdio</i>)
Context	(CDC) Cuenca recorda la conferència sobre el nacionalisme de Duran i les referències al postpujolisme al congrés d'Unió. (UDC) Pérez-Moreno es refereix a les crítiques de la JNC a la conselleria de Justícia i els cops que diputats de CDC han votat en contra del Govern.
(Nota)	<p>-En les seves declaracions textuais, Duran diu -en condicional- que "si hi ha ferides...". Al titular i a part del text figura com si Duran sentenciés que hi ha ferides.</p> <p>-Quan Rigol parla de "jugar amb foc" està dient que tant CDC com UDC han "jugat"; l'article no ho presenta com una autocrítica.</p> <p>-Finalment, es qualifica la nota d'Unió de "dur comunicat".</p>

Diari	<i>Avui</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 1
Titulars	<i>Crisi tancada?</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (1) CDC i UDC no tancaran de debò la crisi si no canvien la seva dinàmica interna. (2) “Ja fa molt de temps que dura, entre Convergència i Unió, una situació d’estabilitat precària, d’enfrontaments larvats que, cíclicament, salten a la llum de manera virulenta”. “En aquests episodis de desacords polítics la part menys important és l’espurna que els ha motivat. Són els símptomes d’un mal intern, que sempre tanca en precari”. (3) Les declaracions inicials de Duran van ser un malentès: no hi ha hagut discrepàncies en matèria lingüística. “Encara avui es fa difícil entendre la crisi que ha travessat el govern de la Generalitat atenent, estrictament, a les declaracions que la van fer saltar”. “La frase, però, per molt desafortunada que sigui, era al final d’una llarga disertació on quedava matisada”. “Però les crisis no es produeixen només per un malentès”. “Les qüestions importants, fins i tot les disavinences, no es poden resoldre amb filtracions als mitjans informatius”. “No és possible que un dirigent contesti a un altre a través de la premsa com una partida inacabable de ping-pong, en què cada jugada supera en crispació l’anterior”. “A partir d’aquesta predisposició a no entendre’s, a no solucionar les diferències, tan legítimes i necessàries com es vulgui, per mitjà del debat intern –l’autèntica arrel del problema-, s’aclareixen les grans tensions provocades per un <i>malentès</i>”. (4) “Sectors hostils a la plena normalització del català no han deixat de buscar en tota la polèmica una <i>discrepància lingüística</i> entre Convergència i Unió del tot irreal. I ha permès també que alguns altres sectors externs hagin interpretat l’acord com el final d’una batalla on hi ha hagut <i>vencedors i vençuts</i>. Pretendre humiliar el suposat <i>vençut</i> –en aquest cas, el president Pujol-, aduint que s’ha vist ‘obligat a rectificar’, és un clar intent interessat de mantenir la tensió. (5) Pujol ha fet al final un “autèntic gest de responsabilitat política”.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC Antagonista. CDC Altres. Pujol, Duran, dirigents de CDC i d’UDC, premsa, sectors hostils al català i a CiU</p>
Context	
(Nota)	<p>-Els noms de Convegència i Unió s’usen tres cops junts, alternant el seu ordre. -L’editorial arrenca amb una sèrie de consideracions sobre les polèmiques declaracions inicials de Duran. A la major part del text, però, l’atenció se centra en la coalició, en cap dels dos partits en particular.</p>

Diari	<i>Avui</i>	Autor	
Gènere	Comentari	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 4
Titular	<i>Ignasi Farreres</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Un grup de dirigents de CDC i D'UDC, com Farreres, però també Rigol, Trias i Esteve s'han esforçat per a apaivagar els ànims i fer d'homes conciliadors. Farreres "ha suat la samarreta de valent". Rigol "aprofitava cada oportunitat que li donaven, des dels mitjants interessats a no allargar les hostilitats, per fer crides a la serenitat". Trias, "autèntic home pont entre Barcelona i Guatemala, filtre pacificador". Esteve "ha contingut els més nerviosos i ha aguantat les crítiques dels qui li demanaven, de manera irresponsable, 'més llenya al foc'". (2) La crisi ha estat una "espiral de tensió" que amenaçava amb "desestabilitzar greument" el Govern. (3) Hi ha hagut mitjans "no interessats" en allargar la crisi. (5) Elogi de Farreres, Rigol, Trias i Esteve. " <i>Chapeau, senyors</i> ".
Actors	Protagonista. Farreres Antagonista. Altres. Rigol, Trias, Esteve, premsa
Context	
(Nota)	-Equilibrat repartiment dels elogis: dos dirigents d'UDC i dos de CDC. Comença, però, pels democristians. -Quan es diu que hi havia mitjans no interessats en allargar la crisi és que hi havia mitjans que sí que hi estaven d'interessats. Rigol parlava a <i>Catalunya Ràdio</i> .

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Desclot
Gènere	Comentari	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Contraportada 3
Titulars	<i>Quan brama la marabunta</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) La crisi s'ha tancat malgrat el que deien les portades de les primeres edicions d'ahir dels diaris. S'ironitza sobre la diferència entre les primeres edicions, quan tots els diaris titulaven amb una coalició a punt de trencar-se, i les segones, una vegada Unió va fer públic el seu comunicat en el qual donava per tancada la polèmica. (4) En algun cas, segons es comenta sobre la portada de l'ABC, la intenció del diari és anar contra el català: "Segona edició (la mateixa intenció però menys): (...) Continua pagant-ho el català". En front de la premsa de Madrid, la "moderació" de la de Barcelona. (5) Es ridiculitza els diaris per augurar un agreujament de la crisi que finalment no es va produir.
Actors	Protagonista. Premsa Antagonista. CDC, UDC Altres. ABC, El Mundo, Ya, El País, La Vanguardia, El Periódico
Context	
(Nota)	L'Avui no s'inclou a la relació, és de suposar perquè no va realitzar dues edicions; de fet es declara partícep de les "plagues desbocades" en què a vegades es converteix la premsa: "Marabunta són/som", "quina nit la d'aquell dia, als caus de l'ofici més bèstia del món".

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Martí Anglada
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 4
Titular	<i>Desinformació</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) La premsa de Madrid “desinforma” sobre la crisi entre CDC i UDC i situa els motius del conflicte en la llei del català. “Des de Madrid estant, alguns han aprofitat per enfilar-ne el tractament informatiu pel broc gros”. Fan “unes versions molt peculiars”. Es tracta d’una “desinformació deplorable que, en la millor de les hipòtesis, adulterava la intenció de la nova llei”.(3) L’informatiu de matinada de <i>Tele 5</i> explica la crisi dient que la nova llei vol fer obligatori l’ús del català en l’àmbit econòmic privat i que Unió vol suavitzar aquest punt. El d’ <i>Antena 3</i> assegura que la nova llei trenca la convivència lingüística a Catalunya. (4) La premsa de Madrid s’aprofita de la situació i escombria cap als seus interessos: anar contra la llei del català. (5) “D’això sí que se’n pot dir pescar en aigües tèrboles. O bé a río revuelto, ganancia de pescadores, como ho expresen a Madrid”.
Actors	Protagonista. Premsa de Madrid Antagonista. CDC,UDC Altres. <i>Tele 5, Antena 3</i>
Context	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Joan Oliver
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 27 de febrer de 1997	Secció	Opinió 4
Titulars	<i>Dramatis personae</i>		

EL CONFLICTE

Definició	(Autor) (2) A l'hora de presentar els personatges de la crisi, parla de tres: UDC, CDC i PP. (4) L'última crisi té aquest rerafons: Unió, que en els darrers temps s'ha dedicat a reforçar el seu perfil específic, es prepara per trencar la coalició el 2003 (quan Pujol no es torni a presentar, o perdi les eleccions). CDC, que en els darrers temps ha viscut un important procés de renovació interna, vol trencar abans de 1999 (amb Pujol en actiu), ja que els nous dirigents convergents "donen per fet que la ruptura de la coalició arribarà tard o d'hora". El PP s'aprofita de la situació amb l'objectiu de debilitar la capacitat de pressió de CiU. (5) La ruptura ja té data i la preparen tots dos partits de la coalició.
Actors	Protagonista. UDC Antagonista. CDC Altres. Pujol, nous dirigents de CDC, PP, dirigents del PP
Context	(Autor) Unió prepara la ruptura per 2003 i CDC la vol abans de 1999
(Nota)	En la presentació del "dramatis personae" es dedica el mateix espai a UDC, CDC i PP. Unió, però, queda destacada perquè és el primer partit que hi figura.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	José Antich/ Jordi Juan
Gènere	Informació	Lloc	México/ Barcelona
Data	Divendres, 28 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>Duran advierte que si tiene que ir solo a las municipales la ruptura de CiU será irreversible/ Malestar en el Departamento de Cultura por las críticas del líder de Unió al Partido Popular/ El dirigente de UDC rechazó intervenir junto a Pere Esteve en un informativo de TV3/ Inquietud empresarial en México</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Duran expressa el compromís d'anar junts a les properes eleccions, les municipals. Es nega a comparèixer juntament amb Esteve a TV3. (2) Creu que si hi anessin per separat, la continuïtat de CiU seria inviable. És una resposta a les insinuacions que els democristians diuen que han rebut de CDC per desfer la coalició a les municipals com a fórmula per superar la crisi.</p> <p>(CDC) (2) Puig assegura que “todos hemos perdido plumas” i contradiu Duran que el conflicte pugui servir per enfortir CiU.</p> <p>(Autor) (1) Duran “adverteix” que si CDC l'obliga a anar sol a les municipals, la ruptura de CiU serà “irreversible”. CDC reacciona amb “malestar” davant l'actitud de Duran: negativa a comparèixer amb Esteve a TV3, “acometida” contra el PP que dificulta el consens lingüístic que procura Cultura, relació d'alguns alcaldes de CDC amb la xenofòbia. Des de Mèxic no s'entén que TV3 hagi afavorit Duran. (2) “La tensión entre los dos socios de coalición se mantiene inalterable ante el temor de que en cualquier momento pueda generarse otra nueva polémica. Ayer, diversos episodios protagonizados por unos y por otros confirman que las heridas siguen sin cicatrizar en CiU”. (5) Tot i que la crisi s'ha donat per tancada, els elements de confrontació se succeixen i en qualsevol moment es pot entrar en una nova crisi, que podria ser fatal. Encara hi ha un clima de tensió, també “inquietud empresarial”. Es dona una imatge positiva de Cultura i Pujals: “El Departamento de Cultura, que está haciendo un gran esfuerzo para mantener el consenso”. Duran no facilita fer les paus: rebutja una entrevista conjunta amb Esteve i és poc delicat en algunes referències al seu soci.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. UDC, dirigents d'UDC, Pujol, Esteve, PP, Cultura, Pujals, Puig, comitiva empresarial, alcaldes de CDC</p>
Fonts	Declaracions de Duran (TV3) i de Puig, dirigents d'UDC, fonts del Govern
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Josep Cuní
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Divendres, 28 de febrer de 1997	Secció	Opinió 4
Titulars	<i>Responsabilidad/ Hubieran podido ahorrarse la disputa y de paso nos hubieran evitado el bochorno ajeno</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(Autor) (1) Els dos partits donen per tancada la polèmica per responsabilitat. Només “intereses superiores” -“el descalabro general que provocaría la ruptura”- evita el trencament de la coalició. (2) “Bochorno ajeno” i “explosión de conjunto de sinrazones”. “Cuán profundas son ya las discrepancias. Si no de fondo, sí de forma. Sabíamos que no se querían, pero por unidos que se mantengan, difícilmente hoy pueden hacer creer a alguien que se aguantan”. “Sólo razones de orden superior, los resultados que aporta la suma o el descalabro general que provocaría la ruptura, les hacen aplicar el grado de sensatez imprescindible aunque de última hora”. “Sólo intereses superiores frenan la ruptura”. “Ya sólo nos queda por saber para cuándo el divorcio, que motivos no les faltan y de voluntad están haciendo acopio. La tesis de que mientras Jordi Pujol esté al frente la coalición aguanta, aun siendo todavía válida, lo es hoy un poco menos que ayer pero más que mañana, que de tanto ir el cántaro a la fuente...”(3) “Hay tanto océano de por medio que, a pesar de las fáciles comunicaciones, la diferencia horaria pesa, interfiere y deforma”. El motiu dels conflictes és “seguramente falta de diálogo. (...) Ello quiere decir que hasta hoy no han cumplido este compromiso extraído de anteriores enfrentamientos. Y así sabemos que hablan poco y se comunican menos. Hay fundadas dudas de que deseen tener la fiesta en paz”. (5) Imatge negativa de tots dos partits. Ens haurien pogut estalviar una polèmica que no té sentit. S’acabaran separant, però que en aquest procés no juguïn amb la llengua.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC/UDC Antagonista. CDC/UDC Altres. Pujol</p>
Context	
(Nota)	S'utilitza l'expressió “de tanto ir el cántaro a la fuente” amb la qual ahir es titulava l'editorial.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Carles Cols, enviat especial
Gènere	Informació	Lloc	Mèxic
Data	Divendres, 28 de febrer de 1997	Secció	Política 1
Titulars	<i>Problemas en CiU/ Convergència augura nuevas crisis/ CDC teme un nuevo conflicto con Unión cuando se elaboren las listas municipales/ Los convergentes consideran que Duran intenta prepararse para el pospujolismo/ Los dos líderes no se verán cara a cara probablemente hasta el 10 de marzo</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) La cúpula de CDC creu que les relacions amb UDC ja no tornaran a ser com les d'abans i s'anuncien problemes per quan la coalició hagi d'elaborar les llistes municipals. Un dels entrebancs per reconstruir les relacions és el comunicat d'Unió, que Pujol ha rebut, segons dirigents convergents, com una traició. (2) La ruptura encara es descarta, tot i que alguns plantegen que el millor és trencar per les autonòmiques. Els dirigents convergents consideren que quan Pujol no estigui al front de CiU, la coalició es trencarà. Pensen que CDC ha perdut la batalla de la polèmica en els mitjans de comunicació. (4) Un col·laborador de Pujol diu que Unió ha provocat el conflicte per anul·lar Pujals, un dels dirigents convergents que millor es podria situar de cara al postpujolisme.</p> <p>(UDC)</p> <p>(Autor) (1) La cúpula de CDC “augura” unànimement nous conflictes i reconeix que la crisi només s'ha tancat “oficiosament”. D'entrada, es preveuen problemes en l'elaboració de les llistes municipals. Pujol protagonitza un “distanciamiento” d'UDC i ja no parla de CiU, sinó dels partits que recolzen el Govern. (2) La crisi ha estat “grave” només s'ha firmat una “aparente paz”. Sense Pujol “los convergentes están ahora plenamente convencidos de que el pacto no sobrevivirá”. A CDC la ruptura “todavía” es descarta. (5) CDC “hierva” en contra del seus socis. Pujol està indignat amb UDC. “La imagen de Pujol ha sido primero la de un socio mayoritario duro con el minoritario y, después, la de un dirigente que cedía al final ante la firmeza de Unión al lanzarle el desafío de la ruptura”.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Dirigents de CDC, Pujol, Duran, Pujals, Trias, premsa</p>
Fonts	Fonts de CDC, un estret col·laborador de Pujol
Context	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	El Periódico
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 28 de febrer de 1997	Secció	Política 3
Titulars	Duran entona el “mea culpa” y dice que “hace falta más diálogo”/ <i>Los jóvenes de Unió insisten en acusar a Convergència de “manipulación”</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Duran expressa el seu compromís amb la continuïtat de la coalició. (2) Assegura que els dos partits aniran junts a les municipals, entre altres raons perquè si es presentessin per separat seria la ruptura de CiU. (3) Duran reconeix que en els últims dies ha faltat diàleg i admet la part de culpa que pugui tenir, tot i que la principal responsabilitat no és seva. Unió de Joves insisteix a veure en la crisi una “manipulación” de CDC.</p> <p>(CDC)</p> <p>(Autor) (1) “Duran entonó ayer el <i>mea culpa</i>, un día después del duro comunicado de su partido contra Pujol” per la falta de diàleg i adopta una actitud “conciliadora”, “condescendiente” i “amistosa”, que contrasta amb l’alarma de CDC i les crítiques del joves democristians. (2) “Mientras los convergentes apuntaban en privado las dificultades para confeccionar las listas de CiU para las próximas elecciones municipales, Duran apostaba por mantener la coalición ante esos comicios”. La Unió de Joves “se resistía ayer a dar por cerrada la crisis”. (5) El titular de l’article suggereix la responsabilitat de Duran en el conflicte i això té més pes que la imatge positiva d’una actitud conciliadora que es transmet a l’interior del text.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Unió de Joves, CDC</p>
Fonts	Declaracions de Duran i d’Unió de Joves
Context	(UDC) La Unió de Joves recorda l’episodi de la votació del català en el Senat.

Diari	<i>El País</i>	Autor	L. Mauri/ C. Pastor (M. Costa-Pau)
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona/ Mèxic
Data	Divendres, 28 de febrer de 1997	Secció	Portada 2, Catalunya 1 i 4
Titulars	<p>CONVERGÈNCIA VE CERCA EL FINAL DE LA COALICIÓN SI UNIÓN INSISTE EN MARCAR DIFERENCIAS</p> <p><i>Crece en el partido de Pujol la hipótesis de un adelanto de las elecciones autonómicas/ CDC considera insostenible la coalición si Unió insiste en marcar diferencias</i></p> <p>El partido de Pujol se debate entre romper o reparar el vínculo con Unió</p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) CDC veu proper el final de la coalició si Unió no canvia la seva estratègia diferenciadora. (2) CDC reconeix la gravetat de la situació i la dificultat de recomposar les relacions entre els dos partits. (3) Per a CDC, l'afany de protagonisme d'Unió ha originat la crisi.</p> <p>(UDC) (1) Duran garantitza que els dos socis es presentaran junts a les properes eleccions municipals. (2) Unió reconeix la gravetat de la situació i la dificultat de recomposar les relacions entre els dos partits. (3) Unió rebutja tota responsabilitat en la crisi i l'atribueix a què Pujol va ser intencionadament mal informat.</p> <p>(Autor) (1) A CDC s'extén la "convicció" que "el final de la coalición con Unió está cerca" si Duran "no frena en seco su afán diferenciador"; podría ser "inevitable" trencar la coalición i avançar les eleccions. "Pujol incluso parece haber borrado de su vocabulario la palabra <i>coalición</i> y la marca <i>Convergència i Unió</i>". Pujol rep "pressions" dels "halcones" per un trencament ara que el President segueix en actiu i del "grueso" de CDC que té por d'un "descalabro" electoral. (2) Crisi "virulenta". (4) Unió denuncia que els "halcones" han volgut trencar la coalició. (5) Creix la convicció que CiU s'apropa al final. "Los convergentes, muy molestos por el pulso que el líder de Unió (...) le ha ganado a Pujol". Esteve i Trias "se están esforzando en apaciguar la indignación de las bases y de los cuadros más radicales". El "si Unió insiste en marcar diferencias" no queda clar si ho afirma el diari o la sentència s'atribueix a CDC; en qualsevol cas, no hi ha cap destacat que defensi en nom d'Unió la tesi contrària, i es transmet la idea que Unió marca diferències.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Pujol, "halcones" de CDC, Duran, Esteve, Trias, Roca (Reacció: partits, PP)</p>
Fonts	Fonts d'UDC i de CDC, declaracions de Duran (TV3) i de Roca
Context	(CDC) Es recorda l'antiga confrontació entre Roca i UDC.
(Nota)	L'article pràcticament no atribueix a cap font el que explica: no queda clar si és una transcripció de les versions de CDC i UDC o una versió dels autors.

Diari	<i>El País</i>	Autor	Arcadi Espada
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Divendres, 28 de febrer de 1997	Secció	Contraportada 3
Titular	<i>Caridad</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(Autor) (1) Pujol no trenca amb Unió per la seva “mala consciència” (en el terreny de la religió): no pot desfer-se d’un partit democristià. Fins i tot, ja li està bé que el postpujolisme el lideri Unió. (2) Unió ha viscut des de la creació de CiU de l’error “primerizo” de Pujol: pensar que sol no podia ser majoritari i que havia d’aglutinar forces. CiU neix per aquest “error” de Pujol de subestimació de les pròpies forces i del miratge de l’omnipotència del PSUC, i es manté per aquella mala consciència religiosa del president. Pujol ha fet i fa amb Unió “caridad”. “Pujol cometió un error en la transició: tener menos confianza en sí mismo y en su partido de la que tenían los electores. Entre 1977 y 1980, el espejismo de que Cataluña era un país de izquierdas había obnubilado la mirada de la sociedad política”. “Así, el miedo a lo que la propia prensa europea llamó <i>la isla roja de Europa</i> estuvo en la base del interés pujolista por agrupar a todas las fuerzas. De este modo llamó <i>convergencia</i> a su partido y aceptó ir a las elecciones en coalición con Unió Democràtica, entonces un insignificante partido democristiano. No confiaba en sus fuerzas, y se dio cuenta tarde de que él heredaba la vertiente más comercial del PSUC”. “Durante 15 años, Unió ha vivido de ese error. Con franciscana humildad al principio. Con jesuítico tacto luego”. “Razonablemente, Unió sólo ha sido aquella debilidad primeriza de Pujol. Pero acaso haya algo más: su supervivencia no se explica del todo sin aludir a las dubitativas relaciones que Pujol ha mantenido siempre con la religión y con sus ministros en el mundo: no se explica sin la mala conciencia. Quizá por eso, ahora, su brazo flamígero se paraliza. Quizá por eso deduzca que, como ha de haber pospujolismo, mejor bendecido”. (5) Pujol i UDC queden malament. “Hasta ahora, sus aportaciones al debate y a la práctica política han sido irrelevantes, si se exceptúa la conferencia de Duran Lleida sobre el nacionalismo y su necesidad de reforma”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. UDC Altres. (Context: PSUC, Cañellas, Duran)</p>
Context	Primers anys de la transició i creació de CiU. Conferència de Duran sobre la renovació del nacionalisme.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Magda Gutiérrez/ Anna Grau
Gènere	Informació	Lloc	Lleida/ Barcelona
Data	Divendres, 28 de febrer de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>Les vies de diàleg i els acords municipals, en el punt de mira/ Esteve demana “fets” i no paraules per tancar les esquerdes de la coalició/ Molins es manifesta partidari d’aprofitar l’interregne electoral per “refundar” CiU/ Transcorreran com a mínim més de deu dies fins que Pujol i Duran i Lleida puguin parlar cara a cara des de l’inici d’aquesta crisi</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Esteve demana a Unió “fets, no paraules” a l’hora d’expressar el compromís de continuïtat de la coalició. Molins planteja “refundar” CiU. (2) Esteve creu que a CiU “s’obren esquerdes més sovint del compte”.</p> <p>(UDC) (1) Els dirigents democristians consideren que per superar l’actual situació cal “més diàleg” entre CDC i UDC. Duran creu convenient una propera entrevista amb Pujol, però treu importància a que no es pugui fer fins més endavant. (4) Duran precisa que quan diu que algú de dins de CiU vol trencar la coalició, es refereix tant a UDC com a CDC i ho circumscriu a l’àmbit municipal.</p> <p>(Autor) (1) Esteve demana a Unió “fets” i no paraules. Tant a CDC com a UDC s’extén el convenciment que cal una “refundació” de la coalició. Els convergents es plantegen com a via de superació de la crisi la presentació per separat a les municipals; els democristians avisen que això significaria la ruptura total. (2) S’ha entrat en la reconducció de les “seqüeles” de la crisi. Han quedat “esquerdes”. (5) Esteve demana a Duran que es deixi de paraules i demostrï amb fets que vol la continuïtat de la coalició.</p>
Actors	<p>Protagonista. Esteve</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Molins, CiU, dirigents de CDC i d’UDC, CDC, UDC, Pujol</p>
Fonts	Declaracions d’Esteve, Molins i Duran; dirigents de CDC i d’UDC
Context	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Rahola
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Divendres, 28 de febrer de 1997	Secció	Diàleg 1
Titulars	<i>Què està passant, benvolgut Duran?/ El consens lingüístic pot ser difícil, fins i tot pot ser impossible, però no es pot trencar, ni s'hauria de trencar mai, des del nacionalisme</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) A Unió li ha mancat “gruix nacionalista”, per no estar d'acord amb la futura llei o per utilitzar-la com “camp de batalla estratègic”. “Unió, amb la seva actitud, li ha posat més fàcils les coses al PP que al seu propi soci de govern. I ha posat en perill el ja fràgil consens lingüístic”. (4) “Posats a escollir ‘temes’ de divergència, per tal de delimitar espais propis, UDC ha escollit una matèria feta de cristall. Ha introduït amb el seu gest una falca disgregadora en el consens lingüístic nacionalista”. “La reflexió, benvolgut Duran, la situo aquí: en si considereu, des d'Unió, que l'idioma també pot ser un camp de batalla estratègic, que també forma part dels possibles punts de divergència en la vostra particular guerra per significar-vos”. (5) L'article no entra a valorar si l'objectiu es ocupar l'espai electoral del PP a Catalunya, com deia Villatoro en un article recent, però constata que “els gestos que UDC fa quan va per lliure permeten consolidar aquesta doble imatge: més dretana, menys nacionalista”. “Potser el problema és que us ha fallat la sensibilitat nacionalista per partida doble i és aquí on també, des d'aquesta sensibilitat, la vostra actitud és criticable: o realment el <i>sidral</i> s'ha muntat perquè ideològicament no ho veieu clar (...) i aleshores no acabo d'entendre el gruix nacionalista de la vostra proposta; o no heu estat capaços de veure fins a quin punt jugàveu amb foc, i aleshores vol dir que també us ha faltat sensibilitat nacionalista”. “O el nacionalisme s'ha tornat boig, o alguns no són tan nacionalistes com semblaven”. Unió respon amb “histèria” les crítiques.
Actors	Protagonista. UDC Antagonista. CDC Altres. Pujol, Colom, PP, Duran, Villatoro
Context	
(Nota)	-No hi cap referència a l'actitud de Pujol. -Tot i que al titular el subjecte passiu és Duran, a l'interior del text sempre es fa referència a Unió. Només un cop surt el nom del líder democristià, com a vocatiu. - Es recorda un article de Villatoro publicat el dia 26 a <i>El Periódico</i> .

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Redacció
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dissabte, 1 de març de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>Trias censura a Duran por quejarse a la oposición de que Pujol le trta “injustamente”/ El president da por cerrada la crisis, pero reprueba que alguien “siga removiendo las aguas”/ El líder democristiano reúne a los dirigentes territoriales de Unió para que movilicen a la militancia</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Trias valora la carta d'Unió de “forma muy negativa”. Qualifica el fet de “curioso, sorprendente, insólito y original” i es pregunta què tenen a veure la resta de partits amb una qüestió que afecta a CiU. (2) Pujol es limita a comentar que “desde Barcelona me dicen que hay gente que sigue moviendo las aguas en nuestra casa”.</p> <p>(UDC) (1) Duran ha enviat una carta a tots el partits polítics amb la transcripció de les seves declaracions que van aixecar la polèmica (també hi ha una tramesa a d'altres persones amb la gravació) per tal que comprovin “la exactitud de lo que dije y el alcance de la gravedad de las acusaciones que he recibido” i que Unió ha estat tractada “muy injustamente”. (2) Duran dona la crisi per tancada en una reunió amb responsables territorials, però crida a la mobilització del partit.</p> <p>(Autor) (1) Trias “censura” Duran per “quejarse a la oposición”. Pujol “reprueba” que algún continui “removiendo las aguas”: “no quiso ser más explícito”. Divisió a CDC entre els que criden a la calma i els que veuen la carta d'Unió com un nou desafiament. (2) El gest d'Unió ha “abierto más” la ferida que ha quedat de la crisi. “No hay día sin sobresaltos” a CiU. (4) Hi ha convergents que veuen la carta de Duran “como un nuevo desafío de Unió para tensar aún más el hilo que los une”. (5) La polèmica la reobre Unió, que a més reuneix als seus dirigents territorials perquè “movilicen” la militància. “Duran no sólo ha enviado el texto exculpatorio a todos los partidos –incluso CDC y el propio presidente Pujol-, sino que lo ha generalizado también a otras personas y les ha adjuntado la copia de la grabación en una cinta magnetofónica”. “Pujol, desde México, no pudo evitar hablar de nuevo de la polémica”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Trias</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. CDC, partits de l'oposició, Pujol, dirigents de CDC i d'UDC, UDC</p>
Fonts	Declaracions de Trias i de Pujol, carta de Duran, fonts de CDC i d'UDC
Context	
(Nota)	<p>-Al començament de l'article s'escriu que Duran ha enviat la carta als partits de l'oposició. Més endavant es diu que l'ha enviada a tots els partits, CDC i Pujol inclosos.</p> <p>-Al breu text que obre la pàgina es diu que “los nacionalistas consideran ‘muy negativo’ que Duran se queje en esta carta...” On consta “nacionalistas” hauria de figurar “convergentes”.</p>

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Lluís Foix
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dissabte, 1 de març de 1997	Secció	Opinió 4
Titulars	<i>Lo necesario y lo peligroso/ Los políticos saben lo que no deben hacer y a pesar de ello van y lo hacen. Y se destruyen</i>		

EL CONFLICTE

Definició	(Autor) (2) No s'entén la “trifulca” entre Pujol i Duran. Hi ha una “perplejidad general”. No té sentit que hagin arribat a “un punto en el que parece que ya no hay retorno”. (3) “Los políticos se quejan siempre de lo mal que son tratados por los periodistas (...) A veces tienen razón. Pero muchas veces la contribución a distorsionar su imagen y su mensaje es responsabilidad exclusivamente suya. ¿Alguien puede entender la trifulca organizada entre Jordi Pujol y Duran Lleida a no ser que se hayan empeñado, los dos, en empujarse mutuamente hacia el precipicio?”. “Las dos partes tienen sus razones. Algunas muy poderosas. Pero no veo por qué han tenido que llegar a un punto en el que parece que ya no hay retorno. (5) “No es mi problema la suerte” de la coalició. Si CiU es trenca, que es trenqui, no és imprescindible; en altres països les coalicions es fan després de les eleccions. “Una coalición, en política, no es un pacto de sangre, sino un aguantarse mutuamente para poder llegar a un objetivo previamente fijado. Con frecuencia, estas coaliciones no son preelectorales, sino postelectorales, a la luz de los intereses de cada partido”. “Si ellos no se entienden, habrá otros que lo harán con estas o con otras fórmulas”.
Actors	Protagonista. Pujol/Duran Antagonista. Pujol/Duran Altres. Personalitats dels dos partits, periodistes
Context	
(Nota)	Els comentaris sobre la relació entre CDC i UDC formen part d'una reflexió més àmplia que comença a partir d'una frase atribuïda a Franco: en política, el que no és necessari és perillós. És una consideració general sobre la política i també hi ha referències concretes a decisions del Govern d'Aznar.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Carles Cols, enviat especial
Gènere	Informació	Lloc	Mèxic
Data	Dissabte, 1 de març de 1997	Secció	Política 2
Titulars	<i>Trias acusa a Unió de impedir que las heridas cicatricen/ Pujol advierte desde México contra “quienes siguen removiendo las aguas”</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Trias afirma que Unió impedeix que “las heridas cicatricen” amb la carta que Duran ha enviat als partits de l’oposició. Qualifica el fet de “insólito y original”, diu que no s’ho hauria imaginat mai i es pregunta què tenen a veure la resta de partits amb una polèmica de CiU. Pujol comenta només que “parece que hay quien quiere remover” les aigües. Altres dirigents parlen de “traïció” i “cinisme”, ja que Duran havia enviat la carta mentre parlava de reconciliació.</p> <p>(UDC) (1) Duran ha enviat una carta als partits de l’oposició, amb una transcripció de les seves paraules que van encetar la polèmica. (3) A la carta, Duran diu que no se’l pot considerar responsable de la crisi.</p> <p>(Autor) (1) Trias “acusa” Unió d’impedir que “las heridas cicatricen”. Trias, que havia estat la “voz más moderada” de CDC durant la crisi, “rompió de este modo su tono conciliador”. Pujol “advierte” des de Mèxic “contra” els que continuen “moviendo las aguas”; “no pudo o no quiso evitar añadir” aquesta “coletilla”. (2) La crisi continua oberta, malgrat els anuncis dels dos partits d’haver tancat la polèmica. “Una vez más, ayer se pudo comprobar que los reiterados anuncios realizados por ambas partes de dar por cerrada la crisis no se corresponden con la realidad”. “La tensión es todavía alta”. (5) Esteve “fue el que más esfuerzos realizó para devolver la calma a la coalición”. Ell i Trias han tingut la missió durant la crisi d’apaivagar els ànims. Esteve ha evitat “una revuelta generalizada” a CDC.</p>
Actors	<p>Protagonista. Trias</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. CDC, UDC, dirigents de CDC, Pujol, Esteve</p>
Fonts	Declaracions de Trias, d’Esteve (TV3) i de Pujol. Fonts de CDC
Context	
(Nota)	<p>-Hi ha declaracions textuais procedents de CDC, però no d’Unió. No es posa entre cometes cap paraula de la carta de Duran.</p> <p>-Es diu que Unió ha enviat la carta als partits de l’oposició, quan l’ha enviada a tots el partits, CDC inclosa. L’ús de la paraula “oposició” reforça el conflicte.</p> <p>-Es precisa que Esteve va ser entrevistat ahir a TV3 perquè el dia abans Duran s’havia negat a compartir la pantalla amb el secretari general de CDC. Possiblement la font de la informació és <i>La Vanguardia</i>, que ahir ho publicava.</p> <p>-En un requadre apareixen reaccions de fora la coalició, amb el titular “Rodríguez quita hierro a la crisis”. El portaveu del Govern central assegura que el conflicte entre CDC i UDC no ha afectat a l’estabilitat de l’Executiu.</p>

Diari	<i>El País</i>	Autor	El País
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dissabte, 1 de març de 1997	Secció	Portada 3, Catalunya 1
Titulars	TRIAS CONSIDERA “MUY NEGATIVA” LA CARTA DE DURAN <i>Pujol dice que se encargará del caso cuando vuelva a Barcelona/ Trias considera “insólita y muy negativa” la carta de Duran a los partidos</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Trias valora “muy negativamente” la carta de Duran a tots els partits. Considera “insólito” que Duran s’hagi de “justificar” davant els altres partits. Pujol comenta que “si otros quieren seguir removiendo las aguas allá ellos, yo ya lo he dado por cerrado” i anuncia que s’ocuparà de l’assumpte a partir de dilluns, quan hagi tornat a Barcelona. (2) El conseller de Presidència admet que la crisi ha deixat “heridas”. (3) Trias no creu que la causa dels problemes interns sigui la manca de diàleg; més aviat apunta a la “falta de prudencia de todos”.</p> <p>(UDC) (1) Duran envia una carta a tots el partits on explica que ha estat tractat “muy injustamente”. (3) En la carta precisa que s’ha creat una polèmica “alrededor de unas declaraciones inexistentes”. Envia la carta perquè es conegui “la exactitud de lo que dije y el alcance de la gravedad de las acusaciones que he recibido”.</p> <p>(Autor) (1) Trias considera “insólita y muy negativa” la carta de Duran als partits. Pujol anuncia que “se encargará” de l’assumpte quan torni a Barcelona. (2) La crisi “sigue abierta y las heridas producidas se resisten a cicatrizar”. (5) El conflicte el reprèn Duran amb la seva carta, però es reforça el paper d’agressor.</p>
Actors	<p>Protagonista. Trias Antagonista. Duran Altres. Pujol, Esteve</p>
Fonts	Declaraciones de Trias (<i>Europa Press</i>) i de Pujol. Carta de Duran.
Context	

Diari	<i>El País</i>	Autor	Agustí Fancelli
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dissabte, 1 de març de 1997	Secció	Catalunya 4
Titular	<i>La coalición en el diván</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) La crisi de CiU és un “brote esquizoide agudo”. És un conflicte entre el “padre” (Pujol) i l’“hereu” (Duran). (2) “Gran Crisis”. “Nada volverá a ser como antes”. “Habrá un antes y un después de la crisis, ya para siempre”. Dir que tot segueix igual és “la gran mentira consensuada”. (3) El que va dir Duran “es de lo más inicuo oído en los últimos tiempos”. “El cacao que se monta” per les declaracions de Duran “no se explica” si no és pel concepte de “sospecha”. El que va “excitar” Pujol és el que “sacrílegament” va dient Duran sobre el postpujolisme, la qual cosa ell percep com “matar al padre”. Ha estat “patético” que s’hagi volgut culpar a la premsa. (5) Pujol “ha medido mal sus fuerzas: su intemperancia le ha traicionado”. Duran “no ha dado su brazo a tocer” i Pujol “debe envainársela”. L’“única vía” de mantenir “indiscutida” la seva autoritat al final de la crisi és redactar una nota en tercera persona.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. Pujals, Rigol, Trias, Esteve, premsa, Camps, <i>Catalunya Ràdio</i>
Context	(Autor) Referència a la polèmica dels últims mesos sobre el postpujolisme. L’article es una recapitulació de l’inici, desenvolupament i final de la crisi.
(Nota)	-Pujals va desconvocar la reunió amb Duran i Rigol “por orden” de Pujol. Així ho va assegurar el líder de CDC, però es contradiu la primera versió que va publicar <i>El País</i> i que després ja es va corregir.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Lluís Bou (Elisabet Sabartés)
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dissabte, 1 de març de 1997	Secció	Política 1
Titulars	<i>El líder d'Unió afirma en la carta que l'han tractat de forma "molt injusta" en la crisi de la coalició/ Trias censura que Duran impliqui els altres partits en la crisi de CiU/ CDC titlla el gest de "negatiu" però renuncia a reobrir la polèmica/ Pujol diu a Mèxic que "hi ha qui vol continuar remenant les aigües"/ La clau d'un conflicte</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran envia una carta a tots els partits, on diu que Unió ha estat tractada "molt injustament" i adjunta una transcripció de les seves declaracions que van encetar la polèmica, perquè es comprovi "l'abast de la gravetat" de les acusacions rebudes. Els dirigents d'Unió no repliquen les crítiques de Trias a la carta. (3) La carta diu que la polèmica va començar per unes declaracions "inexistents".</p> <p>(CDC) (1) Trias qualifica l'enviament de la carta d'"insòlit" i assegura no entendre "què tenen que veure la resta de partits amb una discussió entre nosaltres". Pujol, tot insistint en donar per tancada la polèmica, comenta que "hi ha qui vol continuar remenant les aigües". (2) Dirigents de CDC creuen que les cartes demostren la complexitat de reconduir la situació a CiU; alguns sectors apunten cap a una inevitable ruptura futura. (3) S'extén la idea que la solució no passa només per incrementar el diàleg, sinó per no expressar en públic la discrepància.</p> <p>(Autor) (1) La carta de Duran "reobre" les tensions a CiU. CDC, que fins ara havia guardat silenci sobre la carta, reacciona amb "estupefacció" en veure que Duran també l'ha enviada a la resta de líders polítics i no només a Pujol i Esteve. Trias "censura" que Duran impliqui els altres partits en la crisi de CiU. Trias, que fins ara havia actuat amb "gran moderació", va reaccionar amb "indignació". CDC destaca que la carta s'ha enviat després que Unió hagués donat per tancada la crisi. La reacció d'Unió és "extremar la prudència". (2) Les noves "friccions" "tornen a allunyar la possible solució" a la crisi. La tensió s'ha "tonat a revifar amb perill" per a la coalició. (3) Les declaracions primeres de Duran van sortir publicades el mateix dia que dos diaris informaven que dirigents d'Unió s'oposaven a la proposta del Govern, citant fonts democristianes sense especificar. (5) Duran "reobre" les tensions.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. UDC, dirigents de CDC i d'UDC, Trias, Pujol, Esteve, Serra, A. Fernández, Ribó, Carod-Rovira, Colom, dos diaris</p>
Fonts	Carta de Duran; declaracions de Trias (<i>Europa Press</i>) i de Pujol; fonts de CDC i d'UDC
Context	(Autor) En un text a part es recapitula l'origen i desenvolupament de la polèmica.
(Nota)	Es publica la foto de la carta enviada per Duran, prou gran perquè es pugui llegir el text. Porta com a títol "La clau d'un conflicte".

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Salvador Cardús
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dissabte, 1 de març de 1997	Secció	Diàleg 1
Titulars	<i>Massa polítics per a tan poc poder</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) El conflicte entre Convergència i Unió és un problema de “desconfiança”, vers a un mateix i vers a l’interlocutor. (2) Per primer cop, una polèmica entre CDC i UDC ha creat “veritable preocupació” al carrer i, a diferència d’altres ocasions, la sensació de la ruptura també se l’han creguda els propis protagonistes. (3) “Segons com es miri, tot plegat ha estat un malentès que fa riure”. En tot cas, “ha quedat clar” que l’origen de la crisi no va ser una discrepància en matèria lingüística. Això no vol dir que l’opinió sobre el que ha de ser la llei estigui cohesionada a l’interior de cada partit, sinó que “encara no és l’hora de demanar ni d’esperar adhesions totals i entusiàstiques”. La causa de la crisi és la desconfiança: en l’interior dels partits (bàsicament fomentada per dirigents de segona fila que són uns “irresponsables amb massa pressa generacional” per fer fora competidors interns) i entre els dos partits (com a resultat d’interioritzar la “feblesa” que comporta el recolzament del pacte amb el PP). Les “susceptibilitats desorbitades” generen “confusió comunicativa” i “malentesos”, als quals hi contribueix la premsa: la crisi ha estat resultat també de “l’excessiva dependència mediàtica de la política catalana”. (5) L’autor reparteix les culpes entre els dos partits, però quan parla de malentesos, lectura desconfiada de declaracions i de dirigents de segona fila que volen fer fora els seus competidors interns està senyalant CDC, no UDC. De fet no diu que no hi hagi un culpable principal en l’origen de la crisi; quan es treu importància a aquesta qüestió - “qui va ser primer, ara, és poc important”- és perquè no s’analitza només un episodi concret sinó una tendència.
Actors	Protagonista. CDC/ UDC Antagonista. CDC/UDC Altres. Pujol, Duran, dirigents de CDC i UDC de segona fila que han “atíat el foc”, mitjans de comunicació, PSC, Colom, Aznar
Context	
(Nota)	Cardús explica la crisi amb dues raons cojuturals i una de més estructural. Encara que la desconfiança ve de lluny i no és circumstancial, el fet que ara s’hagi produït la crisi més important de CiU ve motivat perquè ara la desconfiança és més gran, i això a causa de dos fets: el postpujolisme (que l’autor no explicita), que porta a competències internes, i el pacte amb el PP. La tercera raó és la influència mediàtica, molt gran en un país petit.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Manuel Vázquez Montalbán
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dissabte, 1 de març de 1997	Secció	Diàleg 2
Titulars	<i>La reconciliació</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Les “batalles periòdiques” entre CDC i UDC són un “enigma”. En qualsevol cas, Pujol i Duran haurien de ser conscients dels “riscos” que corren. (2) “No hi ha mes que no esclati una guerra civil que passa pel recorregut habitual: una provocació, acumulació de greuges, punt culminant de crispació, el petit llamp de seny i la reconciliació amb el reüll posat”. (3) Els conflictes difícilment poden ser una estratègia de CiU, perquè “exasperen” el seu electorat; poden ser una preparació per a la “lluita final” (reequilibri de potencials a CiU o batalla pel postpujolisme), però també un “problema psicològic” (“pulsions irreprimibles” o “vici de la reconciliació”). (5) Pujol i Duran queden malament.
Actors	Protagonista. Pujol/Duran Antagonista. Pujol/Duran Altres. CDC, UDC, Esteve, Pujals
Context	
(Nota)	La il·lustració de la pàgina -un cartell de la pel·lícula “Casablanca”, en el qual els dos protagonistes són Duran i Pujol- contribueix a la idea de la frivolització que els dos líders nacionalistes fan de les seves relacions polítiques.

9.1. ANNEX I
FITXES PER L'ANÀLISI
DE CONTINGUT

9.1.2. CONFLICTE 2

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	J. Barbeta / S. Quadrado (J. Ferrer)
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dissabte, 13 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Política 2
Titulars	<p>PUJOL DESOYE LA AMENAZA DE DURAN DE ROMPER CIU Y REFUERZA A MAS</p> <p><i>Pujol desoye la amenaza de Duran de romper la coalición y forzar elecciones anticipadas/ El president da carácter irreversible a su decisión pese a la apertura de conversaciones/ Pujol dice a Duran que su decisión de nombrar a Mas conseller en cap es irreversible y que actúa con criterios de president/ Trias y De Gispert tienen el encargo de negociar las peticiones de Unió en siete días, antes de los consejos nacionales del fin de semana</i></p>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol es reuneix amb Duran dimecres passat i li ratifica la seva decisió irreversible de nomenar Mas conseller en cap, tal i com ja li va anunciar l'1 de desembre. Davant el frontal rebuig de Duran, Pujol accepta una nova reunió dijous, on es compromet a buscar una fórmula per tal que UDC no sembli derrotada. (3) La decisió corresponent al seu criteri com a president de la Generalitat i no té res a veure amb les negociacions per refundar CiU.</p> <p>(UDC) (1) Duran tracta d'impedir l'ascens de Mas i amenaça amb trencar la coalició i forçar eleccions, però donada la decisió de Pujol després accepta com a sortida que es compensi a Unió amb una altra conselleria. (3) Duran diu a Pujol que alguns dirigents del seu partit el pressionen amb l'argument que "Maragall nos trataría mucho mejor". La decisió del President provoca un "desequilibrio" entre els socis i segons fons de la direcció democristiana significarà la sortida de Duran del Govern, encara sense data.</p> <p>(Autor) (1) Pujol "estaba tan decidido" a nomenar Mas que "ni siquiera se mostró dispuesto a reconsiderar el nombramiento de Mas cuando Duran le amenazó". Trias i De Gispert negociaran les qüestions que Unió ha posat sobre la taula. (2) La coalició va estar dimecres "a punto de saltar por los aires". "Fue el momento álgido de una crisis que comenzó el 1 de diciembre, cuando el president informó de sus intenciones a Duran". "La sangre no llegará al río. Al final quizá acaben todos contentos, porque Mas será conseller en cap (...) y a lo mejor Unió gana una conselleria". (5) "A Pujol le irritó considerablemente" la resposta d'Unió. "Tensa reunión".</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Mas, UDC, dirigents d'UDC, De Gispert, Trias (Homs, Triadú)</p>
Fonts	Direcció d'Unió
Context	(Autor) Reclamació històrica d'Unió de tenir més llocs a les llistes electorals i a l'Administració.
(Nota)	<p>-Es diu que la crisi va començar l'1 de desembre, però fins ara el diari no n'havia informat.</p> <p>-A llarg de l'article no se cita cap font. Només al final es diu que segons la direcció d'Unió Duran deixarà el Govern.</p>

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	José Antich
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dissabte, 13 de gener de 2001	Secció	Sumari 1
Titulars	El ascenso de Mas		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Nomenament de Mas com a conseller de Presidència i el seu reconeixement, de fet, com a conseller en cap. (2) “El movimiento más significativo” de la carrera política de Pujol. (3) “Hay pocas dudas de que el president hace ese importante movimiento táctico en estos momentos porque considera que el dirigente democristiano Josep Antoni Duran Lleida no atraviesa su mejor momento político. También porque cree que Duran se encuentra maniatado para forzar la ruptura de la coalición e incluso llegar a concretar la dimisión que le anunció personalmente”. (4) “No hay duda de que el president está poniendo toda la carne en el asador a favor de su conseller de Ecomomia. Mas se va a encontrar, mucho antes de lo previsto por todos, (...) para poder disputar así en mejores condiciones la próxima batalla electoral” a Maragall. (5) Pujol ha actuat de manera “tàctica” i ha aprofitat la feblesa de Duran.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. Mas, (PSC, Maragall)
(Nota)	S’afirma que Duran va amenaçar amb dimitir, però a la informació que publica el diari això no hi surt.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Montserrat Baldomà
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dissabte, 13 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Política 1
Titulars	<p><i>Canvis confirmats/ PUJOL ESTÀ DISPOSAT A COMPENSAR UNIÓ PER L'ENTRONITZACIÓ DE MAS</i></p> <p><i>L'horitzó del postpujolisme. El debat a les files nacionalistes/ Pujol negocia amb Unió Democràtica una contrapartida a l'ascens de Mas/ UDC reclama un augment del seu pes específic dins del Govern/ Les discussions endarrereixen uns dies els canvis al Consell Executiu</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol confirma oficialment la seva decisió de nomenar Mas conseller en cap i està disposat a compensar Unió. (3) Segons fonts de CDC, amb el nomenament de conseller en cap, Duran queda “subordinat” a Mas, cosa que no accepta, per la qual cosa el líder democristià deixarà el Govern.</p> <p>(UDC) (1) Unió exigeix contrapartides a canvi d'acceptar Mas com a candidat a la Generalitat el 2003. Unió ha arribat a amenaçar amb la sortida de l'Executiu dels seus consellers, com a mínim la de Duran, i amb la formació d'un grup parlamentari propi. (3) Unió demana negociar un gran acord polític, que vagi més enllà de la remodelació del Govern, per “reequilibrar les forces” al si de CiU: més (almenys una) i “més bones” conselleries, més presència a les llistes electorals i més caps de cartell, noves regles de joc a la coalició.</p> <p>(Autor) (1) Pujol està disposat a fer concessions per evitar “una crisi d'incalculables conseqüències”. (3) Amb el nomenament de Mas hi ha una pèrdua del pes específic d'Unió.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Mas, Duran, cúpula d'Unió, bases d'Unió (De Gispert, Pomés, Homs, Triadú, sectors soberanistes de CDC)</p>
Fonts	Fonts de Palau, fonts d'Unió, fonts de CDC
(Nota)	El titular de portada no reforça la confrontació, sinó que és positiu

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Luis Mauri
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dissabte, 13 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titulars	El Palmerar		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (4) “Pujol entra en la recta final del seu llarguíssim regnat i necessita reforçar l’hereu davant la puixant ambició d’un hàbil parent pròxim. (5) Pujol “no dubte a posar de cap per avall el seu Govern (és a dir, el del país), tot i que la mudança no tingui res a veure ni amb la gestió de la seva administració, ni amb els problemes dels seus administrats. I no s’enfada ningú”. Carrega contra Pujol, però no es posa al costat de Duran.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. L’hereu [Mas]
(Nota)	Parla de la Catalunya “pujoliana”, un adjectiu més aviat despectiu (pujolista seria més neutre), i diu que algú l’ha descrita com un oasi. “Desesperant, asfixiant palmerar aquest”.

Diari	<i>El País</i>	Autor	Josep Garriga
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dissabte, 13 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Catalunya 1 i 4
Titulars	PUJOL CONFIRMA QUE NOMBRARÁ A MAS 'CONSELLER EN CAP' <i>El presidente designa al roquista Francesc Homs como titular de Economía y Finanzas/ Pujol confirma el nombramiento de Mas como 'conseller en cap' pese a la resistencia de Unió/ Los dirigentes de Unió piden un grupo propio en el Parlament</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol confirma el nomenament de Mas com a conseller en cap i es mostra disposat a parlar la resta de canvis amb Duran. (2) Pujol relativitza la crisi i vol pau i harmonia. (3) El President ja va informar Duran de les seves intencions l'1 de desembre, encara que no va voler anunciar-ho públicament abans del congrés democristià de desembre.</p> <p>(UDC) (1) Unió reacciona reclamant negociar la composició del nou Govern –una conselleria més, potser Sanitat– i la paritat als òrgans de decisió i en el futur a les llistes electorals. “O todo o nada”, diuen els democristians, disposats a deixar el Govern i constituir un grup parlamentari propi. (2) Fonts d'Unió asseguren que res ja no serà igual: “Se abre una nueva etapa en la que Convergència ya se dará cuenta de que no somos su sectorial democristiana”. Segons Duran, si el canvis no es fan amb consens “se abriría un periodo muy difícil y las consecuencias hoy no puedo anticiparlas”. (3) “Es evidente que designar unilateralmente un <i>conseller en cap</i> (...) obedece a un interés partidista, y nadie puede imponer a Unió el candidato que lo tiene que representar. Si el candidato tiene que ser de CDC, lo tienen que decidir CDC y UDC, no una sola persona” diuen els presidents territorials d'Unió. El nomenament “desequilibra las relaciones tanto en la coalición como en el Gobierno”, segons De Gispert.</p> <p>(Autor) (1) Pujol ratifica la seva decisió, però la reacció d'Unió ha aconseguit paraitzar uns dies el nomenament. (2) La decisió del President “amenaza con desencadenar una crisis de las que no se recuerdan” a la coalició. Les ferides d'Unió segueixen “abiertas y sangrando en abundancia”. No hi ha dubtes “sobre el cariz que ha tomado esta crisis”. (3) Els democristians “han encajado mal el golpe de que Mas sea el sucesor designado por Pujol. No en vano Duran se estaba preparando concienzudamente para el puesto”. Se senten traïts per Pujol. (5) Unió ha estat “derrotada” i sap que la batalla per la successió de Pujol “está perdida”, al menys fins 2003. Planteja “un pulso” amb Pujol. Posa “toda la carne en el asador”, llança “un órdago en toda regla” i desenterra “el hacha de guerra”.</p>
Actors	Protagonista. Pujol/ Antagonista. Unió/ Altres. Duran, Mas, dirigents d'Unió, CDC, dirigents de CDC, De Gispert (Homs, Triadú, Vilajoana, Gomis)
Fonts	Declaracions de Pujol, de Duran a <i>Ona Catalana</i> i de De Gispert a <i>Catalunya Ràdio</i> , comunicat dels presidents territorials d'UDC
Context	(Autor) “Después de un año de tregua”: referència a l'últim conflicte notori de la coalició, quan Duran va forçar anar de 8è a la llista electoral de 1999. -En una notícia apart es titula: “UDC refuerza su posición en el grupo municipal de Barcelona”.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Pere Martí
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dissabte, 13 de gener de 2001	Pàgina	Portada 2, Política 2
Titulars	UNIÓ ACCEPTA MAS COM A CONSELLER EN CAP PERÒ A CANVI VOL EL DEPARTAMENT DE SANITAT/ <i>Pujol reconeix públicament els nomenaments però els farà oficials quan Duran i Lleida torni de Mèxic</i> <i>Els democristians reclamen “reequilibrar” la coalició obtenint més presència a l’executiu català/ Unió accepta Mas com a conseller en cap però a canvi vol Sanitat/ Joaquim Triadú anirà a Cultura i Jordi Vilajoana es perfila com el futur cap de llista de CiU per Barcelona</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol s’ha compromès amb Duran a renegociar la presència dels democristians a l’Executiu.</p> <p>(UDC) (1) Unió no posarà cap impediment perquè Pujol nomeni Mas conseller en cap, sempre que el President accepti augmentar la seva presència al Govern, amb una quarta conselleria com a mínim, preferiblement Sanitat. (3) Unió considera que l’equilibri pactat entre els dos partits a principis de legislatura sobre el repartiment de papers al Govern s’ha trencat i ara aquest equilibri s’ha de renegociar.</p> <p>(Autor) (1) Unió accepta Mas com a conseller en cap, però demana un “reequilibri” amb més presència d’UDC al Govern. (2) L’opció d’abandonar el Govern “sembla que no progressarà”. Pujol i Duran han mantingut els darrers dies converses “per mirar d’evitar que l’ascens de Mas obri una crisi de coalició”. Les converses “ja estan encarrilades”, tot i que s’interrompran perquè Duran comença un viatge oficial a Mèxic. (3) El líder d’Unió “va rebaixar la tensió” i va assegurar que “entén la necessitat” que pugui tenir el President de nomenar un conseller en cap. Preguntat sobre la possibilitat d’abandonar el Govern o d’una ruptura, “es va mostrar taxatiu” dient que no contempla un altre escenari que l’acord. (5) No es parla de crisi, sinó que es diu que Pujol i Duran miren d’evitar que s’obri. El to de l’article és positiu i rebaixa la tensió.</p>
Actors	<p>Protagonista. Unió</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Duran, Mas, dirigents d’Unió (Homs, Rius, Triadú, Vilajoana)</p>
Fonts	Fonts d’Unió, declaracions de Pujol i de Duran
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Susana Quadrado
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 14 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titular	<i>La crisis del Govern de la Generalitat: La negociación entre CDC y Unió/ Duran asegura que UDC sólo aceptará el ascenso de Mas si hay un pacto global/ La conselleria de Felip Puig se convierte en objeto de transacción en las negociaciones</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Unió demana un acord global amb CDC per acceptar el nomenament de Mas: més poder a la coalició, avançant cap a la paritat, més conselleries al Govern i que es pactin els caps de llista electorals a l'alcaldia de Barcelona i al Congrés. Sembla que Unió no vol Sanitat sinó Medi Ambient, que dirigeix un dels homes forts de CDC, Felip Puig. (3) “No asumiremos más trágalas, y menos si a partir de ahora han de venir de Mas”, va dir un dirigent d'Unió. (4) Duran denuncia “intereses” per presentar Unió com una força “débil y domesticada”.</p> <p>(CDC) (1) Un dirigent de CDC diu que Unió pot rebre una quarta conselleria i que la resta seran “flequillos”, “¿cómo vamos a resolver la refundación de CiU en dos días!”. (3) Segons Mas, és “legítimo que el Govern tenga una figura equivalente al vicepresidente (...). Se trata de reforzar la acción del Govern y, de paso, el liderazgo futuro de CiU, y el president dirige ese proceso”.</p> <p>(Autor) (1) Duran “tuvo interés ayer en demostrar” que només acceptarà l'ascens de Mas si es fa un acord que vagi més enllà de la cessió d'una conselleria. “Apenas 24 horas después de que Jordi Pujol” desvinculés el nomenament de Mas de tota negociació sobre la refundació de CiU “y le diera carácter irrevocable”, Duran va assegurar que “sólo acatará” la decisió a canvi d'un acord global entre CDC i UDC. (2) “En la partida abierta contra CDC (...) Unió quiere jugar la carta del todo o nada. “Por si el desencuentro no fuera aún evidente”... (5) El titular i el text reforcen l'enuig d'Unió i la imatge de tensió.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Mas, Casas, dirigents de CDC, Unió, CDC (Puig, Rius)</p>
Fonts	Declaracions de Pujol, Mas, Casas, dirigents de CDC
Context	(L'article té com a foto una imatge de la reunió de la federació de Barcelona de CDC, i en el peu es parla de controvèrsia interna, però aquesta queda circumscrita a CDC i no té directament a veure amb el conflicte estudiat)

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Barbeta
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 14 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titular	<i>La crisis del Govern de la Generalitat: La gestación del cambio más trascendental del Ejecutivo catalán/ El president designa a Mas como sucesor y resitúa de nuevo a Unió como partido menor de la coalición/ Y Pujol se arrancó la espina.../El president ha esperado el momento en que la ruptura de la coalición era peor para Unió que para CDC</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (3) Pujol comunica a l'estiu als seus col·laboradors que ha descartat Duran com a candidat a la Generalitat. Ho fa per tal que corri la veu i veure si Duran accepta llavors la fusió entre CDC i UDC. Com que Unió continua rebutjant la fusió, l'1 de desembre Pujol anuncia Duran la seva intenció sobre l'ascens de Mas.</p> <p>(UDC) (3) Unió arriba a la conclusió que Duran no pot ser candidat i decideix acceptar Mas com a successor, però es fa l'amenaça de ruptura per tal de pressionar i aprofitar l'ocasió per augmentar el seu poder i influència a la coalició.</p> <p>(Autor) (2) És la gestació del "cambio más trascendental" del Consell Executiu. Pujol "resitúa de nuevo a Unió como partido menor de la coalición". (4) Pujol "siempre ha sabido esperar el momento más ventajoso para tomar decisiones trascendentales (...) Sólo esperaba el momento en que además de consolidar al delfín, neutralizara definitivamente la capacidad de presión" d'Unió. Ha actuat quan estava convençut que la ruptura de la coalició no tenia cost per a CDC; quan ha arribat el moment "no le han temblado las piernas". "Las circunstancias han jugado en contra de Unió. En noviembre arrecia el caso Pallerols. Por primera vez Unió Democràtica aparece en los medios como sujeto de noticias negativas, y las positivas (...) no acaban de cuajar". (5) La crisi la provoca Pujol, que aprofita la feblesa d'Unió per treure's "la espina" de la pressió democristiana.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Mas, dirigents de CDC i d'UDC, CDC, UDC, Trias, Esteve, De Gispert (Triadú) (Context: Roca, Esteve)</p>
Context	Referència genèrica als conflictes que amb Unió han viscut Roca i Esteve com a secretaris generals de CDC
(Nota)	La confrontació Pujol/Duran queda reflectida també gràficament, amb dues fotos de les cares dels dos polítics

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Baltasar Porcel
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Diumenge, 14 de gener de 2001	Secció	Opinió 4
Titulars	Rumores y más rumores		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (5) La idea de Mas com a candidat és “perfecta”. “El antipujolismo sigue apostando por Duran, pero carece de sentido que el partido mayor se someta al menor”. “Duran tendría su baza si se le creyera capaz de derrotar a Maragall, pero ahí se halla como Mas, sin previsible capacidad. Porque la otra cara que pudo tener Duran, constituirse la llave catalana del PP, no ha funcionado, pues Unió no se atrevió a tanto (...) Duran es bueno dando pases, pero no rematando”.
Actors	Protagonista. Mas Antagonista. Duran Altres. Pujol, Maragall, Aznar, CiU, A. Fernández, PSC, Montilla
Context	Relacions d'Unió amb el PP

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Josep Tordera
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 14 de gener de 2001	Pàgina	Política 2
Titular	<i>La successió de Pujol al capdavant del nacionalisme català/ Mas afirma que el nou càrrec el convertirà en el timoner de CiU/ Duran exigeix a canvi un acord sobre el repartiment del poder a la coalició/ El dirigent de CDC suggereix que Pujol presidirà ara “d’una manera diferent”</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Mas afirma a l’assemblea de CDC de Barcelona que el seu pròxim càrrec concentra “els esforços de lideratge en una persona determinada, que després l’haurà d’assumir en el futur” i es presenta com el futur timoner de CiU, tot i que Pujol seguirà sent “el responsable últim”. (2) Reconeix la incomoditat creada a Unió, però tant Mas com Pujol treuen tensió a la confrontació: hi haurà “sensibilitat” a la demanda d’Unió de tenir un altre departament. (3) Mas defineix la decisió de Pujol com un dret i una obligació: “Tenim tot el dret del món a reforçar el nostre lideratge de futur i l’obligació de fer-ho per servir millor els interessos del país”. Segons Mas, Pujol ha actuat “en clau d’interès nacional”.</p> <p>(UDC) (1) Duran nega qualsevol amenaça de trencar CiU, però reconeix que el seu partit no acceptarà el nomenament de Mas si abans no es produeix un acord global sobre el repartiment del poder a CiU.</p> <p>(Autor) (1) “Mas va suggerir que el president està disposat a renunciar a part del seu protagonisme polític per potenciar el seu delfí”. (5) L’autor relativitza els atacs de Mas a la dependència de Maragall i el PSC a Madrid, “un argument habitualment utilitzat per CiU durant els últims 20 anys”. L’article aborda la crisi d’una manera bastant neutra, sense accentuar la confrontació CDC-UDC.</p>
Actors	<p>Protagonista. Mas</p> <p>Antagonista. Unió</p> <p>Altres. Pujol, Duran, CiU, Maragall, PSC (Reaccions: Saura)</p>
Fonts	Declaracions de Mas, Pujol, Duran (Saura)
Context	(La foto de l’article i un requadre són sobre l’elecció de Joaquim Forn com a president de la federació de Barcelona de CDC, presentat com un dirigent pròxim a Mas i un triomf del sector soberanista del partit. És un conflicte intern de CDC, no directament entre CDC i UDC)

Diari	<i>El País</i>	Autor	Enric Company/ Blanca Cia
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 14 de gener de 2001	Secció	Catalunya 1 i 4
Titulars	Duran amenaza con abandonar el Gobierno si no hay un nuevo reparto de poder en CiU/ <i>Convergència se muestra dispuesta a conceder otro departamento a sus socios democristianos/ Duran acusa a Pujol de ser partidista</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Per acceptar el nomenament de Mas, Unió exigeix que es reformuli el repartiment del poder a CiU i que les decisions polítiques es prenguin entre iguals. Unió nega que vulgui la conselleria de Sanitat, i suggereix que és el conseller de Medi Ambient, Felip Puig, un convergent proper a Mas, qui vol el càrrec. (3) CDC els presenta com un partit que “només reclama càrrecs i poder”, segons dirigents democristians. Duran: “Si Unió defiende sus intereses como partido, no hace nada distinto de lo que hace el presidente Pujol con su decisión en favor de Mas, que no tiene justificación institucional, sino como opción de partido (...) Se ha acabado el tiempo de presentar siempre a unos, los convergentes, como defensores del país y a otros, los democristianos, como defensores de su partido”.</p> <p>(CDC) (2) Pujol i Mas es mostren conciliadors, recorden que CiU sempre ha resolt els seus problemes interns i diuen que la coalició no corre perill, tot i trobar-se en una situació de risc.</p> <p>(Autor) (1) Si no hi ha “refundació” de CiU, Unió no acceptarà el nomenament de Mas i es retirarà del Govern, segons els democristians. (2) “Duran ha dado por perdida la batalla de la sucesión y aceptará a Mas como futuro candidato a la presidencia de la Generalitat, pero Unió no quiere que nadie tenga la misma autoridad que Pujol. Esto se ha acabado”. (3) “El inicio de la retirada de Jordi Pujol ha trastocado los equilibrios en CiU”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Unió</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Duran, Mas, De Gispert, Trias, dirigents d’UDC, CDC, Puig</p>
Fonts	Declaracions de Duran, Pujol i Mas; fonts d’Unió
Context	(Dintre de l’article hi ha un requadre amb el títol “Los soberanistas ganan en CDC de Barcelona)

Diari	<i>Avui</i>	Autor	M. Lasalas
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 14 de gener de 2001	Pàgina	Política 2
Titular	<i>El líder d'Unió nega que amenaci la coalició però veu injustificable nomenar conseller en cap/ Mas adverteix Duran que CiU travessa el moment "més delicat"/ Els democristians fan arribar una proposta per escrit a CDC amb reivindicacions "globals" més allà del govern</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Mas aposta per la refundació sense limitacions de CiU, (2) però adverteix a Unió que és el moment "més delicat" de la relació, com succeeix a qualsevol carrera de relleus quan arriba el punt de passar el testimoni. (3) El seu nomenament obeeix a "l'obligació" i "el dret" dels nacionalistes catalans de reforçar el seu lideratge.</p> <p>(UDC) (1) Unió fa arribar una llista de reivindicacions a CDC, que a més de reclamar més poder al Govern, aborda futures llistes electorals i demana més càrrecs institucionals i òrgans paritaris. Duran insisteix que "Unió no accepta ni acceptarà el nomenament si no existeix l'acord global". (2) No hi ha perill de trencament. (3) El nomenament és injustificable des del punt de vista institucional.</p> <p>(Autor) (2) El dirigents de CDC assumeixen com una possibilitat més el trencament, (3) sobre tot si Unió tensa massa la corda.</p>
Actors	<p>Protagonista. Mas</p> <p>Antagonista. Unió</p> <p>Altres. Duran, Pujol, CiU, dirigents d'Unió, CDC, De Gispert, Trias (Forn, Triadú, Vilajoana, Puig)</p>
Fonts	Declaracions de Mas, Duran i Pujol
Context	(La informació sobre l'elecció del nou president convergent de Barcelona es fa sense incloure cap element de confrontació interna a CDC)

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Col·lectiu J. B. Boix
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Diumenge, 14 de gener de 2001	Secció	Opinió 3
Titulars	Successió i cromos 'repes'		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (5) L'article critica Pujol. Parla de "l'estil pujolià de gestió a la vegada unipersonal i ajustat a unes pautes reiteratives", i diu que el President es veu com un "pare de la pàtria", té "un cert concepte patrimonial de la seva obra política", i nomenarà Mas formalment conseller de Presidència, sense crear la figura del conseller en cap, "amb tot el que això representa de revocable, d'interí i de fer les coses a mitges, amb decisions d'insuficient fermesa". "Les atribucions de facultats no valen res si són simplement encàrrecs personals que no es publiquen al DOG", s'afegeix. En canvi rep amb satisfacció l'ascens de Mas i valora que Unió l'hagi acceptat. "Sembla que (...) es tanca de forma modèlica la primera etapa de la llarga marxa cap a les properes eleccions". Duran "ha entès i acceptat que, ateses les circumstàncies, no podia endur-se el sant i les almoines". Unió obtindrà contrapartides "gràcies a la raonable actitud de Duran a la recta final de la cursa".</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. Mas/Duran Altres. (Remodelació: Homs) (Context: Roca, Cullell, Alavedra)</p>
Context	(S'esmenta la particular manera de Pujol de tractar els seus possibles successors de CDC al llarg dels anys, però això no és pròpiament un conflicte CDC-UDC)

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Joaquim Ibarz
Gènere	Informació	Lloc	México
Data	Dilluns, 15 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Política 2
Titulars	<p>DURAN ADVIERTE QUE LA CRISIS DE CIU ES MUY GRAVE</p> <p><i>Duran asegura que CiU vive su crisis más grave y de muy difícil solución/ El dirigente de UDC precisa que no quiere entrar en polémica con Pujol/ De Gispert cree que ahora es el momento de fijar un nuevo marco de relaciones en CiU</i></p>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran arriba a Mèxic en viatge oficial com a conseller de Governació i tot i que adverteix els periodistes que no es manifestarà sobre la crisi perquè no vol polemitzar, diu que aquesta és molt greu. (2) Segons Duran, és “la crisis más grave, y vale decir que de muy difícil solución, que ha vivido CiU en sus largos años de existencia”. (3) Duran suggereix que la decisió de Pujol respon a criteris de partit i no de Govern: “No he venido a México a hacer declaraciones sobre la crisis del Govern de Cataluña o, mejor dicho, sobre la crisis de la coalición (...) Estoy aquí en nombre del Govern de Cataluña y, por tanto, en nombre de su president, Jordi Pujol, y no tendría ninguna clase de sentido que entrase ahora en una polémica con él desde México en el contexto de un viaje oficial”. Per la seva banda, De Gispert, diu que el nomenament de Mas suposa “un cambio lo suficientemente importante” com per a què també es modifiqui el marc de relació entre CDC i UDC.</p> <p>(CDC)</p> <p>(Autor) (5) L’article es limita a transmetre, sense cap connotació, les declaracions de Duran i de De Gispert, però no inclou cap reacció des de CDC.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. Pujol</p> <p>Altres. Mas, De Gispert, CiU</p>
Fonts	Declaracions de Duran i De Gispert
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Francesc-Marc Álvaro
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dilluns, 15 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titulars	Amasar		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (5) No deixa molt bé a Mas, i de Duran suggereix que protagonitza “excentricitats”. Així, presenta Mas com algú qui de jove no li interessava la política i que entra a Convergència com a gestor, sense gran compromís amb el projecte nacionalista: Pujol trobaria en ell “un joven maquinista dispuesto a creer que el tren tiene sentido por sí mismo”. Ara depèn de Mas “cambiar su imagen de encargado general por la de un auténtico <i>primum inter pares</i>”. Pujol es el que “amasa”, el que imposa el futur lideratge de Mas, “lo cual para Artur Mas es alta ventaja, pero también una debilidad en su legitimidad”.</p> <p>D'altra banda, de Duran diu que ja no té més opció que acceptar el nomenament de Mas i esperar “contrapartides pequeñas y medianas”. I adverteix que tot el que Duran “puede hacer de excéntrico” servirà per centrar Mas encara més.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. Dirigents de CiU Altres. Mas, Duran, Maragall, Piqué (Remodelació: Triadú) (Context: Roca, Cullerell, Alavedra, Molins, Homs i Puig)</p>
Context	(Es refereix a les aspiracions frustrades en el passat de Roca, Cullerell, Alavedra i Molins com a possibles successors; també a la confrontació roquisme/soberanisme a CDC. Ambdues qüestions queden fora d'aquest estudi)

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	El Periódico
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dilluns, 15 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titulars	<i>La successió de Pujol al capdavant del nacionalisme català/ Duran diu que CiU està immersa en la crisi més greu i més difícil de resoldre/ Unió augmenta la pressió en la recerca de contrapartides a l'ascens de Mas</i>		

Definició	<p>(UDC) (1) Duran confirma a la seva arribada a Mèxic en viatge oficial la gravetat de la situació. (2) Segons Duran, CiU viu “la crisi més greu i de més difícil solució” de la seva història.</p> <p>(Autor) (3) Duran contempla amb “evident contrarietat l’ensorrament de les seves expectatives” de successor de Pujol i els democristians han decidit “augmentar la pressió” per tal d’obtenir contrapartides en forma d’increment “substancial” del poder a la coalició. (5) Les amenaces d’Unió són més aviat part del “pols” que mantenen, però crear un grup parlamentari propi o “un eventual cop de porta de Duran al Govern” són improbables. Mentrestant, els convergents “no perden el temps” en consolidar la imatge de Mas com l’hereu i proclamen “als quatre vents”, mentre Duran marxava cap a Mèxic, que Mas serà el nou timoner de CiU.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Pujol, Mas, CiU, UDC, dirigents d’Unió, dirigents CDC</p>
Fonts	Declaracions de Duran, declaracions passades de Mas i dels dirigents territorials d’Unió
Context	(Autor) Recapitula manifestacions dels últims dies dels dirigents de CDC i d’UDC.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Editorial
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dilluns, 15 de gener de 2001	Secció	
Titulars	<i>El futur conseller en cap</i>		
Definició	(Autor) (5) La decisió del nomenament de Mas es pren “per raons de partit”. Pujol ha tancat un procés “personal i dubitatiu”. És “la constatació de la debilitat amb què arrencarà el postpujolisme”. “Resultava urgent vitaminitzar el successor amb un concentrat de poder”, i es posa al capdavant d'un Govern “saturat de presidencialisme”. “La inexperiència política de Mas i la bona relació que té amb el PP han impulsat l'operació; el cas Pallerols ha aplanat els resistències -no pas els vetos- d'Unió i de Josep Antoni Duran Lleida”.		
Actors	Protagonista. Mas Antagonista. Duran Altres. Pujol, PP, CDC		
Fonts			
Context	Cas Pallerols		

Diari	<i>El País</i>	Autor	Enric Company
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dilluns, 15 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Catalunya 1
Titulars	<p>DURAN AFIRMA QUE LA ACTUAL CRISIS ES LA MÁS GRAVE QUE HA SUFRIDO CIU</p> <p>Unió estudia formar grupo parlamentario propio si no hay acuerdo/ Duran afirma que la actual crisis que sufre CiU es la “más grave”</p>		

Definició	<p>(UDC) (1) Duran avisa des de Mèxic de la gravetat de la crisi de CiU. El comité de govern de UDC adelanta la seva propera reunió de divendres a dimecres, que és quan Duran torna de Mèxic. (2) Segons Duran, és la crisi “más grave y de solución más difícil” de les viscudes a la coalició. (3) Els democristians accepten el nomenament de Mas, però no volen continuar sempre com el soci menor de la coalició; amb el lideratge de Pujol ho admetien, però no amb el de Mas, per això reclamen participar més en les decisions sobre CiU i el Govern i tenir més presència institucional.</p> <p>(Autor) (1) Per acceptar a Mas, Unió posa el preu d’un nou repartiment del poder a CiU, on “quiere obtener el 50% de presencia pública”. “Muchos dirigentes” democristianos demanen que, si no s’aconsegueixen aquests objectius, Duran surti del Govern i que els 15 diputats d’Unió formin grup parlamentari propi. (3) “Unió quiere que el futuro líder dirija la coalición de forma distinta a como lo ha hecho Pujol. Y eso no es cambia en un par de días”. “En los últimos años se han consolidado en Convergència varios factores hostiles a Unió. Uno de ellos es el aparato de partido creado por el anterior secretario general, Pere Esteve. Otro es la generación de jóvenes soberanistas (...) Este contexto tiende a perpetuar a Unió como una simple ala democristiana, y menor, de Convergència. Unió quiere acabar con esta situación”. (5) L’autor ve a donar la raó a Unió sobre el desequilibri que introdueix el nomenament de Mas, i admet un ambient hostil creat a CDC vers Unió. També diu que Pujol, “como se ha visto, toma sus decisiones en clave de partido”. Però de Duran escriu que és “experto en el arte de tensar la cuerda al máximo sin llegar a romperla”.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Duran, Pujol, Mas, De Gispert, Trias, dirigents d’Unió, CiU (Context: Esteve, joves soberanistes de CDC)</p>
Fonts	Declaracions de De Gispert
Context	(Autor) Referència genèrica als conflictes viscuts entre CDC i UDC quan Esteve era secretari general convergent i a les crítiques que a vegades han fet a Unió els joves soberanistes de CDC.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	M. Lasalas (Estel Batet)
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dilluns, 15 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titulars	<p>DURAN TENSA EL DEBAT SOBRE EL FUTUR DE CIU ABANS DE LA NEGOCIACIÓ</p> <p><i>Pujol i Trias estudien la situació de la coalició abans d'obrir converses amb UDC/ Duran tensa el clima previ a les negociacions amb Convergència/ El líder d'Unió adverteix que la crisi que travessa CiU és de "molt difícil solució" i la "més greu" d'aquests anys</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Duran adverteix que CiU es troba en una greu crisi. (2) Segons el líder d'Unió, és la crisi "més greu i de més difícil solució" a la història de CiU.</p> <p>(CDC) (1) Pujol analitza avui la situació amb Trias, abans que aquest es reunexi amb De Gispert. (2) CDC deixa entreveure que arribarà fins on calgui per defensar les seves posicions, encara que això comporti el trencament del grup parlamentari.</p> <p>(Autor) (1) Les declaracions de Duran des de Mèxic tensen les relacions amb CDC en el moment en què han de començar les negociacions. (2) "Ni convergents ni democristians tenen inconvenient a parlar de trencament". (3) "Unió haurà d'encaixar aquesta setmana un revés important: el nomenament d'Artur Mas com a conseller en cap i la consegüent frustració de les expectatives sobre el paper" de Duran. (5) La tensió posada per Duran, segons suggereix l'autor, és intencionada, ja que fins i tot les seves afirmacions sobre la gravetat de la crisi han estat incloses a la nota de premsa que la conselleria de Governació va enviar a les redaccions per informar del viatge, "tot i que Duran havia assegurat que no tenia intenció de parlar de CiU durant l'estada a Mèxic, atès que hi ha viatjat com a conseller de Governació". "Per contra", De Gispert "va intentar apaivagar els ànims".</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Duran, Pujol, Trias, De Gispert, CiU</p>
Fonts	Declaracions de Duran i De Gispert
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Barbeta/ Susana Quadrado
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Política 2
Titular	<p><i>La dirección de UDC debatirá mañana su estrategia ante la designación de Mas como sucesor de Pujol/ LOS DIPUTADOS DE UNIÓN AMENAZAN CON ROMPER CIU Y FORMAR GRUPO PROPIO</i></p> <p><i>La crisis del Govern de la Generalitat: La postura de los democristianos/ Los diputados de Unión, dispuestos a abandonar el grupo parlamentario de CiU/ Exigen un nuevo marco de relaciones con CDC y rechazan el trato de socio menor/</i></p>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Els diputats d'Unió al Parlament, al Congrés i al Senat acorden posar-se a disposició de la direcció del partit, que es reunirà demà dues hores després que Duran torni de Mèxic, per sortir dels grups de CiU en aquestes cambres si això s'estima convenient com a reacció al nomenament de Mas. En cas que abandonin el grup del Parlament, es comprometen a seguir garantint l'estabilitat del Govern amb els seus vots. De Gispert i Trias han obert negociacions. (3) El nomenament de Mas com a conseller en cap suposa un "incumplimiento del pacto de coalición por parte de CDC", segons el breu document redactat pels diputats de Madrid. "¡Estamos muy irritados porque se nos presenta como unos mercantilistas, que hacemos todo esto por una conselleria más! ¡Se han creído que somos la sucursal de Travessera de CDC!", diu un dirigent democristià. Unió vol un nou marc de relacions a CiU, on tingui un tracte d'igual a igual.</p> <p>(Autor) (1) "Para los diputados de Unión, la de ayer fue una jornada para poner negro sobre blanco su lista de reclamaciones a Convergència". (2) "Honda crisis en CiU" que podria tenir "consecuencias imprevisibles" per a la continuïtat del Govern.</p>
Actors	<p>Protagonista. Diputats d'Unió</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. UDC, Pujol, Mas, Duran, De Gispert, Trias, Rigol, Millo</p>
Fonts	Comunicat dels diputats d'Unió al Congrés, declaracions de dirigents democristians no identificats.
Context	
(Nota)	L'article va acompanyat d'un "despiece", el títol del qual ("El reglamento no permite un grupo propio") sembla posar en qüestió que Unió pugui materialitzar la seva amenaça; a l'interior, però, es matisa que els diputats d'UDC al Parlament poden anar al grup mixt i fins i tot utilitzar les seves sigles. El "despiece" ve a visualitzar el possible trencament de CiU.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Barbeta/ Susana Quadrado
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 16 de enero de 2001	Secció	Política 2
Titulars	<i>La crisis del Govern de la Generalitat: La segunda fase de la remodelación/ Pujol medita los cambios en Cultura, Sanitat, Medi Ambient y Governació/ Trias ofrece a UDC un pacto de coalición estable que al menos dure 10 años</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol signarà dimecres el nomenament de Mas com a conseller de Presidència i el de Francesc Homs com el seu substitut a Economia, i prepara altres canvis al Govern. (2) CDC negocia amb Unió un acord per garantir l'estabilitat de CiU en els propers anys.</p> <p>(UDC) (1) A Unió es parla de diferents noms per ocupar la nova conselleria que els correpondria.</p> <p>(Autor) (1) Pujol prepara una segona fase de la remodelació del Govern, que pot afectar a Cultura, Sanitat, Governació i Medi Ambient, per tal que Unió tingui una quarta conselleria. "Se da por hecha" la baixa de Duran com a conseller de Governació. (2) Trias ha obert negociacions amb De Gispert: CDC "intenta arrancar" un acord que garantitzi l'estabilitat de la coalició al menys durant 10 anys. (5) Es deixa entendre que CDC vol forçar UDC a un pacte pel qual els democristians no tornin a plantejar problemes en un llarg període de temps.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Mas, Duran, CDC, Trias, De Gispert (Remodelació: Homs, Bayés de Luna, Pelegrí, Puig, Vilajoana)</p>
Fonts	Fonts d'UDC i de CDC
Context	
(Nota)	"Y Duran, en Jalisco", és el titular d'un peu de foto, on s'afirma que "mientras CiU vive su peor crisis, Duran ejercía su papel de conseller de Governació en Jalisco, México". En certa manera, es fa palesa la responsabilitat institucional de Duran.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Joaquim Ibarz
Gènere	Informació	Lloc	Mèxic
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titulars	<i>Entrevista a Josep Antoni Duran Lleida/ “Unió debe participar en la decisión de nombrar conseller en cap”</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (2) Duran: “A partir de ahora, cuando no esté el president Pujol, hemos de hablar de cómo participaremos los dos partidos en la decisión del candidato”. (3) “La designación de un conseller en cap prefigura una decisión política de futuro (...); lo que queremos es participar en la toma de esa decisión política que se ha de contemplar en el marco general del futuro de Convergència i Unió”. “No es una cuestión de personas. Es un problema entre dos partidos”.</p> <p>(Autor) (5) El nomenament de Mas és un “dedazo” de Pujol. “Si no hay primarias hay dedazo”, diu el corresponsal en referència a la manera com a Mèxic es designa al candidat del partit governamental.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. Mas (Context: Roca)</p>
Fonts	Declaracions de Duran al corresponsal
Context	(Autor) Referència a la “defenestración” de Roca en la seva pugna amb Pujol, un conflicte intern de CDC i no entre CDC i UDC.
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Editorial
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Opinió 1
Titulars	Compleja decisión		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (2) “Honda crisis” entre CDC i UDC. (3) La reacció d’UDC és “comprensible”, perquè el nomenament de Mas amb facultats delegades per Pujol “alteraría la actual estructura y hasta el funcionamiento interno del Ejecutivo”. Però al mateix temps, aquesta reacció “abre una polémica interna que no puede más que perjudicar las expectativas electorales de la coalición nacionalista y por ello necesita zanjarla lo antes posible”. “Puesto que Josep Antoni Duran Lleida había admitido ya explícitamente que no iba a cuestionar la designación de Mas como futuro cabeza de lista de CiU, ahora parecería lógico que aceptase sin muchas reticencias un nombramiento destinado, sobre todo, a potenciar el perfil electoral” de Mas. “UDC y Duran se resisten a perder protagonismo en demasía y esperan que una posible remodelación del Gobierno potencie su papel y, sobre todo, les garantice una sólida presencia en las futuras listas electorales. Para resolver estos sutiles equilibrios, Pujol tendrá que tomar con rapidez una compleja decisión que mantenga unida con solidez la coalición”. (5) Es diu que la “honda crisis” és deguda al nomenament de Mas com a conseller de Presidència amb competències reforçades i es qualifica de “comprensible” la reacció democristiana, perquè el nomenament “alteraría” l’estructura del Govern. Donat que Duran ja havia dit que acceptaria Mas com a candidat, ara Pujol haurà de prendre una decisió que podria passar per potenciar el paper democristià al Govern i a les futures llistes electorals.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. Mas, CDC, UDC, CiU
Fonts	
Context	
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	José Antich
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Sumario 1
Titulars	...y Roca reapareció		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (2) “Clima de turbulencias que han tomado las relaciones” entre CDC i UDC. (3) Roca “ha querido a unos –Mas– y a otros –Duran– para decantarse en el momento decisivo por el candidato de su partido. Dicen quienes han estado cerca de Pujol estos días que el president ha escuchado más de un consejo de su anterior número dos y que ha habido una más que apreciable sintonía”. Com a concessió a Roca, Pujol nomenarà Homs com a conseller d’Economia, la qual cosa “reforzará la buena relación entre Mas y Roca”. (5) “Aunque Roca no vuelve a la escena política, sí parece decidido a contribuir a dar un perfil centrista y moderado a Artur Mas que equilibre una cierta imagen de político decantado hacia las tesis más soberanistas”.
Actors	Protagonista. Roca Antagonista. Duran Altres. Pujol, Mas, Homs, CDC, UDC
Fonts	Informacions de “quienes han estado cerca de Pujol estos días”.
(Nota)	Es diu que “una de las cosas que no están pasando inadvertidas es el protagonismo de Miquel Roca” jugat en la decisió de Pujol d’optar per Mas i no per Duran com a successor, però a les informacions del mateix diari això no surt.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Xavier Bru de Sala
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titulars	Otro Pujol		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(Autor) (2) “No estamos, pues, ante un episodio, sino ante la jugada decisiva”. Roca va ser reemplaçat després de la seva sortida de la direcció de CDC per un grup de joves, els “masovers”, que es van parcel·lar el territori convergent, “lo cual daba muchas opciones al liderato de Duran”. “Pues bien, esta etapa se acabó. Temerosos de no tener alternativa frente a Duran, todos en CDC han puesto su empeño en la construcción de un líder más alto, con más poder y presencia, más focalizado y más guapo que Duran”. (3) “Sacando tanta tajada como sacó de la época de los ‘masovers’, Unió ha hecho a los jóvenes líderes convergentes el gran servicio de convencerles de que la diferencia entre un grupo de amigos y un partido es que en los partidos alguien tiene que mandar, uno mejor que dos y mucho mejor que doce”. “A Duran no le queda otra salida que aceptar el papel de Roca y ocuparse de la política nacionalista en Madrid (y si de paso consigue alguna parcela compensatoria para sus huestes, mejor que mejor). Podría aceptarlo (...), pero no lo acepta. Mientras tenga posibilidades de liderar el catalanismo, y las tendrá hasta que Mas gane unas elecciones autonómicas, extremo aún por comprobar, Duran no arrojará la toalla. Nadie sabe hoy cómo va a reaccionar ante el nombramiento del nuevo conseller en cap, pero su trayectoria indica a las claras que ni se dejará aplastar ni abandonará”. “Duran Lleida preparó unas semanas movidas al afirmar que CiU estaba ante su más grave crisis” i protagonitzarà “cualquier otra sacudida que haga tambalear los cimientos de la coalición, volviéndola más frágil pero sin que se desmorone, para obligar así a Convergència a refundar el edificio común sobre nuevas bases (lo que significa, ‘después de Pujol sigue por ver’)”. (5) Els convergents tenen tot el dret de nomenar el successor de Pujol. La pugna entre Duran i CDC ha estat mútua. Duran, ara que ha vist que el seu camí és interceptat per CDC i Mas, està disposat a “cualquier sacudida” per tal de continuar tenint cartes de lideratge en el futur. Es presenta una imatge de Duran massa atent a les seves aspiracions personals. Duran “ha tenido además tiempo –años– para calibrar las posibles vías de futuro en el caso de que la presión de CDC amenazara con aplastar al partido pequeño de la coalición”. “Veremos ahora por dónde sale”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran Antagonista. CDC Altres. Pujol, Mas, joves dirigents de CDC, UDC (Context: Roca, Esteve)</p>
Fonts	
Context	Referència a la crisi convergent que es va tancar amb la fi del protagonisme intern de Roca.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Montserrat Baldomà
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Política 1
Titular	<i>Crisi de CiU/ ELS DIPUTATS D'UNIÓ OFEREIXEN A DURAN LLEIDA PASSAR AL GRUP MIXT</i> <i>L'Horitzó del Postpujolisme/ Els diputats d'Unió s'ofereixen a Duran per deixar el grup de CiU/ Pujol vol que Mas i Homs preguin possessió dels càrrecs divendres/ Si no hi ha ruptura, el líder d'UDC podria encapçalar la llista a les generals de 2004</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Els diputats d'Unió del Parlament i del Congrés s'han ofert a la direcció del partit per abandonar els escons de CiU i passar al grup mixt si es considera trencat el pacte de coalició amb el nomenament de Mas. La decisió final podria ser adoptada demà pel comitè de govern d'UDC, que es reuneix a la tornada de Duran de Mèxic. (2) Els democristians matisen que, encara que s'arribés al trencament, no posarien en perill el Govern de Pujol des del Parlament.</p> <p>(CDC) (1) CDC considera "preliminars" els contactes oberts ahir per Trias i De Gispert sobre el futur de la coalició. (2) CDC no creu que es pugui arribar a un pacte abans de divendres, dia que prendrà possessió Mas; com a màxim es podrà fixar un marc de negociació amb l'objectiu de pactar un nou model de relacions d'aquí a uns dos mesos. (4) Fonts convergents treuen importància a l'amenaça d'Unió, que atribueixen a una estratègia de pressió en les negociacions.</p> <p>(Autor) (1) Pujol ha optat per nomenar Mas conseller de Presidència i delegar en ell part de les seves funcions, perquè per crear la figura de conseller en cap, que no està prevista com a tal en la legislació, caldria el suport d'UDC i aquest partit no està disposat a recolzar la iniciativa. (2) Si CiU no es trenca, Duran podria ser el cap de llista en les properes generals, en substitució de Trias, qui passaria a ser l'alcaldeable a Barcelona. (4) Mas prendrà possessió divendres, sense esperar a una segona fase de la remodelació del Govern, perquè CDC vol realçar el nou paper de Mas i donar temps per a que madurin les negociacions d'Unió.</p>
Actors	<p>Protagonista. Diputats d'Unió</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Pujol, Mas, Duran, Trias, De Gispert, UDC, (Remodelació: Homs, Vilajoana, Triadú)</p>
Fonts	Fonts d'UDC, fonts de CDC, carta dels diputats d'UDC al Congrés.
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Marcador simultani
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Opinió 3
Titular	Les contrapartides d'Unió Democràtica		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “El pols entre Pujol i Duran, i l’amença de d’UDC de formar un grup parlamentari propi, bloquegen el nomenament de Mas com a conseller en cap. (4) “¿No deu ser això una qüestió de contrapartides?” (5) Aquesta pregunta, posada com afirmació al titular, suggereix que Unió ha magnificat la crisi per tal de demanar contrapartides.
Actors	Protagonista. Unió Antagonista. Pujol Altres. Duran, Mas, PP, PSC
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Jordi Porta
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Política 5
Titulars	Ara sí que toca		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Pujol responia la seva famosa frase “Ara no toca” quan “algú li preguntava per la successió fa uns mesos: calia governar i portar a terme el programa, i com a element fonamental, resoldre el finançament de la Generalitat. ¿Què ha canviat perquè ara sí que toqui, quan qui ha proposat com a conseller en cap és precisament la persona que estava negociant el finançament com a conseller d'Economia?” (3) “¿Per què s'ha triat aquest moment per provocar una crisi a l'interior de la coalició de CiU? Sembla que la resposta només la sap el president”. (5) Presenta Pujol com un governant més atent als interessos partidistes que als interessos de país. És ell qui ha “provocat” la crisi a CiU.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Altres. Mas
Fonts	
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El País</i>	Autor	F. Valls/ J. Garriga
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Catalunya 1 y 2
Titular	UNIÓ AMENAZA CON ROMPER SU ALIANZA CON CONVERGÈNCIA EN EL PARLAMENTO CATALÁN <i>El nombramiento de Mas será esta semana/ Los diputados de Unió amenazan con romper el grupo de CiU en el Parlament/ La culpa, de los soberanistas</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Els diputats d'Unió al Congrés i al Parlament estan disposats a segregarse dels diputats de CDC si la direcció del partit ho decideix. Duran va reiterar ahir que la voluntat del seu partit no és la ruptura. (3) “Son muchos años de paciencia, y toda situación tiene un límite. Basta ya. Las decisiones en una coalición se toman entre los dos partidos, no unilateralmente como ha hecho CDC”, diu un dirigent d'UDC. Segons el president d'Unió a Girona, Antoni Guinó, “la irrupción de los prepotentes, ansiosos de poder e irresponsables pone en peligro el futuro de la coalición”, referint-se als joves “llamados soberanistas” que envolten Mas. Afegeix que “cuando Pujol mandaba, sabía mantener las relaciones, y la situación se iba tampeando, pero con terceras personas la situación es distinta”, per la qual cosa el trencament “es el final lógico”.</p> <p>(CDC) (1) CDC no creu que es materialitzi l'amenaça d'Unió. (3) “Con un departamento más para Unió, la crisis puede zanjarse de momento”, diu un alt dirigent convergent. (4) Mas diu que el nou pacte amb Unió hauria de fer quasi irreversible la relació entre els dos partits. Segons Mas, es tractaria de “soldar” la coalició per tal de “unirla de forma muy definitiva y que sea muy difícil que haya marcha atrás de cara al futuro”.</p> <p>(Autor) (1) “Ayer hubo nuevos amagos de ruptura” per part d'Unió. “Unió cierra filas en torno a su líder. Els diputats i dirigents territorials d'UDC “están dispuestos a llevar la creación de grupo propio hasta las últimas consecuencias”.</p> <p>Ahir van obrir negociacions Trias i De Gispert, però no es preveu cap decisió fins que demà torni Duran de Mèxic. (2) “Los pronósticos van camino de cumplirse y la crisis desatada en CiU por la decisión unilateral del presidente de la Generalitat y de CDC, Jordi Pujol, de designar a Mas <i>conseller en cap</i> se está convirtiendo en la más grave que ha sufrido la coalición catalana”. “Herida de la crisis abierta y sangrando”. (3) L'imminent nomenament de Mas “ha abierto la caja de los truenos en la coalición nacionalista y los democristianos piden más cuota de poder dentro del Gobierno y CiU”. (5) Crisi desatada a CiU per la “decisión unilateral” de Pujol de nomenar Mas <i>conseller en cap</i>.</p>
Actors	<p>Protagonista. Diputats d'Unió</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Duran, Pujol, Mas, Trias, De Gispert, UDC, Guinó (Remodelació: Vilajoana, Gomis, Triadú) (Marc polític: Maragall) (Canvis interns a CDC: Puig, Esteve, Alavedra, Molins)</p>
Fonts	Declaracions de Mas a <i>Catalunya Ràdio</i> , de Duran i de Guinó
Context	
(Nota)	Al costat de la informació es publica una foto del viatge de Duran a Mèxic, amb un peu que té per títol: “Duran vive la crisis de CiU en Jalisco”

Diari	<i>El País</i>	Autor	Editorial
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Opinió 3
Titulars	Pospujolismo		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Pujol “ha sorprendido” amb la decisió d'utilitzar instruments institucionals per cedir parcel·les de poder a Mas. (2) El nomenament de Mas “es el primer acte formal que permete visualitzar la retirada” de Pujol. “El aspecto más imprevisible del encumbramiento de Mas es, sin duda, la apertura de una crisis sin precedentes con su socio Unió, que culminará en la ruptura o en la refundación de la coalición. Sin Pujol las cosas serán distintas. Unió ha anticipado que pretende renegociarlo todo (...) Unió exige paridad en todo (...). Duran ha perdido la primera batalla de la sucesión, pero no necesariamente la guerra”. (3) L'editorial suggereix que Pujol accepta cedir part del poder a Mas per tal de reforçar el futur candidat, perquè ell és “quien mejor conoce la debilidad en la que deja a la coalición Convergència i Unió, desgastada por más de 20 años de gobierno y ya vencida con un mayor número de votos por el socialista Pasqual Maragall. (4) “Pujol no ha dudado en reforzar la figura de su <i>hereu</i> Mas con un nombramiento que abre ‘la crisis más grave’ vivida por la coalición, en palabras de Duran (...), que optaba también a la sucesión y que se convierte en el máximo perjudicado”. (5) Després de més de 20 anys al poder, Pujol passa el testimoni d'una CiU “debilitada” i ja “vencida” per Maragall en vots, quan anys enrera podria haver acceptat el relleu “natural” de Roca, “lo que habría sido más seguro para los nacionalistas”. Primer, doncs, interessos personals, i ara interessos partidistes: “resulta evidente que es una causa electoralista la que le ha inducido a rescatar” la figura del conseller en cap, que CiU sempre havia rebutjat.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. Mas, Unió, CiU (Context: Roca) (Marc polític: Maragall)
Fonts	
Context	Referència a la vella controvèrsia interna a CDC entre Pujol i Roca
(Nota)	

Diari	<i>El País</i>	Autor	Josep Ramoneda
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Cataluña 2
Titular	<i>En un vaso de agua</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “Desde México, Duran i Lleida responde con aparente dureza a la promoción de Mas como <i>conseller en cap</i> . Bla, bla, bla”. (2) “Todas las crisis de Convergència i Unió han sido tormentas en un vaso de agua y ésta no va a ser una excepción. Duran levanta la voz porque sabe que no puede hacer mucho más que ruido”. “Todo quedará en un intercambio de gestos: Duran ha puesto en escena el despecho, Pujol responderá con alguna gratificación y aquí paz, aunque nadie pueda garantizar la gloria”. (3) “Unió, con el caso <i>Pallerols</i> a cuestas, no está en su mejor momento, y Convergència lo sabe mejor que nadie”. Duran no té marge de maniobra: “cualquier gesto de ruptura de Duran sería visto como una traición”, que “tendría el agravante de oportunismo del jugador de ventaja que huye del barco cuando está en dificultades”; a més no té sentit una col·laboració de Duran amb Maragall o Piqué. (4) “Duran tiene que aceptar la realidad como es y armarse de paciencia. Para que él tenga alguna posibilidad debe esperar a que Artur Mas pierda. Entonces, según el cómo y el cuándo de la derrota, puede tener alguna <i>chance</i> ”. (5) “Para que una traición fuera perdonada –o premiada–, quien la hiciera tendría que poner un fuerte perfil de víctima. Y no es esta la imagen de Duran ni mucho menos”. “La democracia cristiana ha tenido siempre fama de adicción conspirativa y de maniobrerismo”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. Mas, CDC, UDC, CiU, Maragall, Piqué
Context	Referència genèrica a un passat de crisis entre CDC i UDC.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Pere Martí
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Política 1
Titulars	DIRIGENTS D'UNIÓ ES DISTANCIEN DE L'ESTRATÈGIA DE POSAR CIU EN CRISI <i>El futur de CiU/ Dirigents d'Unió es desmarquen de l'estratègia de tensar CiU/ Rigol i Millo rebutgen la creació d'un grup propi mentre Trias i De Gispert engeguen les negociacions per refundar la coalició</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) El portaveu d'Unió al Parlament, Enric Millo, diu que el seu partit “no serà mai responsable d'una crisi de govern o d'una crisi de legislatura perquè no seria coherent amb l'actitud de responsabilitat que sempre hem mantingut (...) Unió sempre serà lleial al compromís que ha adquirit amb el govern i el seu president”. De totes maneres, a la reunió posterior dels diputats d'Unió es va decidir deixar mans lliures a la direcció del partit per prendre les mesures convenients.</p> <p>(CDC) (1) Mas declara que cal “soldar” la coalició. Trias considera “ben encarrilades” las primeres converses amb De Gispert sobre el nou marc de coalició.</p> <p>(Autor) (1) “L'estratègia de la direcció d'Unió” de replantejar les relacions amb CDC “ha obert una escletxa al si de la formació democristiana”. “Mentre des de la cúpula es continua parlant de crisi de coalició i no es descarta cap escenari de futur, inclosa la ruptura i la creació d'un grup parlamentari propi, destacats dirigents del partit, com ara Joan Rigol i Enric Millo, han mostrat la seva discrepància envers aquesta estratègia perquè consideren que en cap cas es pot dur la situació fins a l'extrem de posar en perill l'estabilitat del govern”. Fonts presents a la reunió dels diputats d'Unió al Parlament asseguren que a la trobada va haver-hi diversitat de criteris. Per la seva banda, Rigol, de viatge oficial als Estats Units en la seva condició de president del Parlament, “ha fet arribar als seus col·laboradors i a la direcció d'Unió que veu amb incomoditat l'actual escalada de tensió i que rebutja la possibilitat de crear un grup parlamentari propi”. (5) CiU està en crisi per “l'estratègia” de la cúpula democristiana de tensar CiU. Aquesta “línia oficial” de la direcció ha provocat una “escletxa” interna. La crisi es desvia cap a la l'interior d'UDC.</p>
Actors	<p>Protagonista. Dirigents d'Unió oposats a tensar CiU</p> <p>Antagonista. Cúpula d'Unió</p> <p>Altres. Diputats d'Unió, Rigol, Millo, Casas, Mas, Trias, De Gispert, Duran, Pujol, direcció de CDC</p>
Fonts	Declaracions de Millo (<i>SER</i>), Mas, Trias i De Gispert, fonts d'Unió
Context	
(Nota)	Cap altre diari fa referència a aquesta divisió de criteri al si d'Unió.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Francesc Puigpelat
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 16 de gener de 2001	Secció	Opinió 4
Titulars	CiU o circ?		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (3) Com ha fet el Barça, traient-se de la màniga per a Rexach el càrrec de director tècnic adjunt, “Pujol podria fer el mateix amb Duran Lleida: nomenar-lo conseller en cap adjunt, i tots contents. I embolica que fa fort”. També en paral·lelisme amb el Barça, on el president Gaspart ha creat una macrojunta amb 85 directius, “si Pujol creés un govern que, en lloc d’una vintena, fossin 85 consellers a cobrar, segur que Duran i Lleida estaria content”. (5) L’article no deixa bé els polítics de CiU, que compara amb un circ, però especialment deixa malament Duran, que busca càrrecs. I Pujol actua amb l’autoritat de president.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. Mas, CiU
Fonts	
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Barbeta/ Susana Quadrado
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titular	<i>La crisis del Govern de la Generalitat: La postura de los convergentes/ La cúpula de CDC ve poco creíbles e imprudentes las amenazas de Unió/ Pujol asistirá hoy a la reunión de Trias y De Gispert en la que no se esperan acuerdos/ Pujol: “Jo no he plegat”</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Trias declara que ni els diputats d'Unió abandonaran els seus escons ni es trencarà la coalició. Pujol mostra la seva confiança en la continuïtat de CiU. Membres de la direcció de CDC no entenen per què Unió continua “tirando faroles”, quan a més aquesta estratègia no els convé. Pujol, que recorda que ell no plega encara que nomeni Mas com a conseller en cap, assistirà avui a la reunió Trias-De Gispert, els quals no tancaran cap pacte en els propers dies. Un alt càrrec convergent diu: “¿Y si CDC se tomara en serio los órdagos de Unió? ¡Menos mal que somos prudentes y no decimos lo que pensamos! A algunos en CDC les gustaría perder de vista a sus socios”.</p> <p>(UDC) (1) Duran diu des de Mèxic que “pese a las dificultades, no se me ocurre otro escenario que el acuerdo”.</p> <p>(Autor) (1) “La cúpula de Convergència considera que Unió se está marcando un farol y que no tiene intención de ejecutar sus amenazas”. Els dirigents convergents “avisar a sus socios que ésta es una jugada que puede volverse en su contra”. Les declaracions de Pujol i Trias “amplificaban el sentimiento generalizado en CDC de que Unió no quiere ni le conviene una estrategia al margen de CDC”. (3) Els convergents diuen no entendre perquè els democristians verbalitzen les seves amenaces, “ya que el coste de rectificar su postura después puede ser muy alto para el partido”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Cúpula de CDC</p> <p>Antagonista. Unió</p> <p>Altres. Diputados d'UDC, CDC, Pujol, Duran, Mas, Trias, De Gispert</p>
Fonts	Declaracions de Trias (<i>Catalunya Ràdio</i>), Pujol (<i>TV3</i>), Duran i un alt càrrec de CDC
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Redacció
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titulars	Pujol espera a que Duran diga si va a dimitir para encajar el puzzle		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol no ajornarà el nomenament de Mas i Homs, que sortirà publicat divendres al Diari Oficial de la Generalitat. La resta de possibles canvis queda pendent de l'acord amb Unió i de la decisió de Duran sobre la seva continuïtat al Govern.</p> <p>(UDC) (1) Els democristians encara no han avançat noms per dirigir la conselleria de més que podrien obtenir.</p> <p>(Autor) (1) Unió podria sumar la conselleria de Cultura, Sanitat o Medi Ambient. Alguns càrrecs d'Unió promocionen el nom de Fèlix Riera per a la conselleria de Cultura.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. UDC, dirigents d'Unió, Mas (Remodelació: Homs, Riera)</p>
Fonts	Alts càrrecs d'Unió
Context	
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	José Martí Gómez
Gènere	Informació	Lloc	
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Opinió 4
Titulars	Escenarios posibles		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) “CiU no baja mucho y el PP sube: Mas presidente de la Generalitat en coalición con el PP. A medio plazo, crisis de CiU. Gana el PSC-PSOE sin obtener mayoría absoluta: Maragall presidente con Mas conseller en cap. Transición tranquila sin auditorías. Unió Democràtica forma propio grupo parlamentario: Duran es el árbitro de la situación. Si la ruptura con Convergència es traumática, elecciones anticipadas y Pujol candidato. Igual es lo que les gustaría a Pujol y Maragall”. (5) Es tracta d’una anàlisi força neutra, però el final suggereix que a Pujol li agradaria el trencament de CiU per poder ser novament candidat.
Actors	Protagonista. Antagonista. Altres. CiU, PP, PSC, Maragall, Mas, UDC, Pujol, Duran
Fonts	
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Montserrat Baldomà
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titulars	<i>L'horitzó del Postpujolisme/ Pujol decideix circumscriure a Mas i Homs els canvis en el Govern/ Un reajustament més ampli, pendent de la negociació sobre la nova CiU/ Els dos socis triaran el cap de setmana les delegacions que han de pactar el seu futur</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol manté el nomenament de Mas i Homs per divendres i la resta de possibles canvis al Govern es deixen en funció dels futurs acords CDC-UDC. Aquesta decisió s'ha canalitzat a les trobades entre Trias i De Gispert.</p> <p>(UDC) (1) Unió sembla acceptar el nomenament ara de Mas i deixar els canvis sobre la nova CiU a les negociacions que delegacions de tots dos partits, que es designaran als consells nacionals del cap de setmana, començaran formalment dilluns.</p> <p>(Autor) (2) La decisió de postergar altres canvis al Govern “conjura el perill de ruptura amb què amenaçaven des d’Unió, en haver satisfet en primera instància les exigències de les dues parts. (3) CDC aconsegueix nomenar Mas conseller en cap, i Unió, pel fet de no entrar ara a negociar una altra conselleria, evita donar la imatge que ‘es ven per un plat de lleties’”. Duran continuarà de moment com a conseller de Governació i en el futur podria ser cap de llista en les generals. “Amb aquesta maniobra, Duran Lleida també s’estalvia el cost en imatge que suposaria ‘donar un cop de porta’ al Govern per haver vist frustrades les seves aspiracions de ser el pròxim presidenciable de CiU i haver d’estar a les ordres de Mas”. A la reunió del comitè de govern d’UDC d’avui, Duran haurà “d’apaivagar els ànims dels seus companys que, a més d’estar furiosos amb CDC, tenen cert malestar amb la seva direcció per com ha gestionat la crisi, i amb Duran en particular, per haver-los ocultat que des del desembre coneixia les intencions de Pujol”. (5) La reacció de Duran ha estat perquè ha vist frustrades les seves aspiracions de ser el proper presidenciable de CiU.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Unió</p> <p>Altres. Mas, Duran, CDC, Trias, De Gispert, dirigents d’Unió, joves d’Unió (Remodelació: Homs, Triadú)</p>
Fonts	Fonts pròximes a Pujol
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Jordi Solé Tura
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Opinió 2
Titulars	<i>Divergents i desunits / La crisi oberta a CiU per l'elecció de Mas com a conseller en cap reflecteix que entrem en una nova fase de la política catalana/ Catalunya observa amb estupor els avatars d'una direcció política que no ho és</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (2) “No hi ha dubte que estem assistint a la fase final d'una aliança conflictiva” però que ha permès a la coalició de CDC i UDC “mantenir-se en el poder de la Generalitat durant anys”. El lideratge de Pujol i la crisi de lideratges del PSC han permès “a CDC dominar la Generalitat i a UDC convertir-se en un autèntic partit polític”. “Durant unes quantes setmanes assistirem a un dur intercanvi de plantades i acusacions”, però després els dos partits continuaran com a CiU. Pujol sap que després del seu lideratge, “CDC es dividirà no en dues, sinó en diverses fraccions, des dels tecnòcrates formats a l'Administració del mateix Pujol fins als sobiranistes de saló, i aquesta CDC decafeïnada només podrà mantenir-se, a empentes i rodolons, amb la col·laboració d'una UDC ressentida i amb el suport d'un PP que intentarà per tots els mitjans prendre-li els seus propis vots”. (3) “La veritat és que l'assumpte no dóna més de si. Ni CDC pot prescindir d'UDC ni aquesta pot emprendre un nou camí en solitari. Per tant, el president Pujol aprofita el seu propi espai de maniobra per situar Artur Mas com a delfí, sabent que necessita UDC però que aquesta no té cap possibilitat de col·locar Duran Lleida com a successor. I, al seu torn, UDC creu que pot aprofitar el desconcert a la cúpula de la Generalitat per guanyar algunes posicions”.</p> <p>(5) El titular és negatiu amb els dos partits de CiU. “La víctima de tot plegat és el conjunt d'una societat catalana” que veu “amb estupor i desànim” “els avatars d'una direcció política que no ho és i que més aviat s'assembla a una baralla de galls descafeïnada entre gallets sense plomes o que en tenen ben poques”. Els conflictes a CiU són normals, com a un galliner, però al final els dos partits es necessiten.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC/ UDC Antagonista. PSC Altres. Maragall, PP, CiU, Pujol, Duran, Mas</p>
Fonts	
Context	CiU ha estat una “aliança conflictiva”: referència genèrica a conflictes passats.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Joan Barril
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Opinió 2
Titulars	<i>Duran i molt més</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (5) “Algun dia la història reconeixerà la importància de Duran Lleida en la projecció pública d'aquest país”. “Sota el seu mandat, Unió va créixer i es va multiplicar” i Pujol va veure que Duran era un “soci útil”. Com a dirigent democristià amb lligams internacionals, Duran “es va convertir en el Joan Baptista de Pujol. Li va obrir les portes de les cancelleries i s'encarregava que li possessin alfombres presidencials en els seus viatges de representació per l'univers món”. “En les últimes eleccions els seus socis el van desplaçar al número vuit de la candidatura”. “Ara, amb el plom a les ales de l'assumpte Pallerols, l'ingrat Pujol ha convertit Duran en un polític d'usar i llençar. El mal rotllo d'Unió es comprensible”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. Unió, socis convergents, parlamentaris democristians, CDC
Fonts	
Context	Cas Pallerols, Duran al vuitè lloc de la llista

Diari	<i>El País</i>	Autor	F. Valls/ J. Garriga
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Catalunya 1 i 4
Titulars	<p>PUJOL Y DURAN QUITAN IMPORTANCIA A LA CRISIS DE CIU Y APLAZAN SU RESOLUCIÓN</p> <p><i>Los dirigentes nacionalistas hacen un llamamiento a la calma/ Pujol y Duran minimizan la crisis de CiU y aplazan su resolución/ Jordi Pujol afirma que no se retirará antes del año 2003</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol treu importància a la crisi, perquè seria un “disparate” el trencament i la coalició té molts anys per davant, i disposa que Mas prengui possessió divendres com a conseller de Presidència amb funcions de conseller en cap, separant aquest pas de la negociació en profunditat amb Unió sobre el futur de CiU. (2) En una reunió amb intel·lectuals de “Catalunya demà”, Pujol comenta que no té massa importància trencar el plat d’una vaixela amb vint anys d’ús. (3) En la reunió a porta tancada amb “Catalunya demà”, Pujol diu que si no s’hagués decidit per Mas i hagués deixat que continués la pugna amb Duran, el successor seria Maragall. (4) Pujol declara a TV3 que vol delegar funcions en Mas, sense concretar si és una designació com a successor, perquè vol quedar més lliure en el dia a dia per tal de concentrar-se més en la reflexions de fons.</p> <p>(UDC) (1) Duran diu des de Mèxic que “a pesar de la crisis que vive en estos momentos la coalición CiU, habrá forma de superarla, y pese a las dificultades, no se me ocurre un escenario diferente que el acuerdo”. A les trobades de De Gispert amb Trias, Unió accepta el nomenament de Mas i que el nou pacte global a CiU es faci en una negociació entre delegacions de tots dos partits que es nomenaran el cap de setmana en els respectius consells nacionals. (3) Els dirigents democristians consideren una “provocación” el nomenament de Mas i demanen contrapartides per tenir més poder a CiU.</p> <p>(Autor) (1) Pujol i Duran fan una crida a la calma: “los dos coincidieron ayer en que la coalición ni debe romperse ni se romperá. Y un primer paso para ello es desligar la alocada carrera sobre los cambios de Gobierno de la negociación a fondo sobre el futuro de CiU”. Pujol, “tranquilo”, “mantiene convencido su pulso”. (3) “Los democristianos ya han asumido que el nombramiento de Artur Mas es imparable (...) y, por tanto, se trata de obtener contrapartidas (...). Pero UDC no se contenta con ganar cuota de poder. Quiere una negociación a fondo sobre la nueva fórmula que debe regir la coalición nacionalista”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol/Duran</p> <p>Antagonista. Duran/Pujol</p> <p>Altres. Mas, Trias, De Gispert, CDC, UDC, dirigents d’Unió, Maragall</p>
Fonts	Declaracions de Pujol (TV3) i Duran
Context	
(Nota)	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Pere Martí/ Marta Lasalas
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titulars	<i>Pujol limita els canvis de govern a Mas i a Homs a l'espera de Duran/ CDC ofereix augmentar fins al 33% el pes d'Unió a la coalició/ Pujol creu que trencar CiU seria un disbarat</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Pujol ha comunicat als seus col·laboradors que limita els canvis al Govern al nomenament de Mas com a conseller en cap i la seva substitució a Economia per Homs, que prendran possessió divendres; no mourà més fitxa al Consell Executiu fins que es resolguin les negociacions amb Unió. Hi ha compromís de Pujol que tan bon punt s'assoleixi un acord amb Unió, es pot obrir una segona fase de la remodelació, en la qual els democristians podrien tenir una altra conselleria. Pujol constata que les dues parts descarten la ruptura i diu a TV3 que el trencament seria un "disbarat". (2) En el marc de les futures negociacions, CDC podria oferir als seus socis augmentar el percentatge de representació al si de la coalició del 25 per cent actual al 33 per cent.</p> <p>(UDC) (1) Duran encara no ha confirmat a Pujol definitivament la seva continuïtat com a conseller de Governació, però De Gispert dóna a entendre a Pujol que el líder d'Unió seguirà de moment en el seu càrrec. Unió accepta obrir negociacions per un nou acord global, que hauria d'estar enllestit en un termini de dos mesos. Des de Mèxic, Duran emet un missatge de tranquil·litat.</p> <p>(Autor) (1) "L'hermetisme" de Duran sobre el seu futur fa que encara hi hagin especulacions sobre l'abast de la remodelació del Govern. (3) De moment no hi ha lletra menuda de la futura relació al si de CiU perquè Unió vol evitar donar una imatge "mercantilista". (5) L'allargament de la crisi és en part degut a "l'hermetisme" de Duran sobre el seu futur.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Trias, De Gispert, UDC, CDC, (Remodelació: Homs, Triadú)</p>
Fonts	Col.laboradors de Pujol, fonts d'Unió, declaracions de Pujol (TV3) i Duran
Context	
(Nota)	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Jordi Argelaguet i Argemí
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titular	L'alternativa pitjor d'avui no és la més dolenta de demà		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) El procés de necessari recanvi en el lideratge del centre nacionalista català s'ha iniciat amb el proper nomenament de Mas com a conseller en cap, però "s'està enterbolint a causa de les reaccions d'Unió. Aquest històric partit, amb un full de serveis al país ple d'encerts, està vivint unes de les seves hores més baixes. La UDC està esquitxada per alguns escàndols de corrupció i el seu líder està desorientat". Duran s'ha passat "anys insinuant que ell hauria de ser el successor de Pujol perquè era millor que qualsevol militant de CDC". (3) "Davant l'opció de Pujol a favor de Mas, la reacció d'UDC ha estat tensar la corda i tornar amenaçar CDC de trencar la coalició". (4) "Davant d'un trencament inevitable, per a CDC hauria de ser preferible que fos abans i no després de les eleccions", atesa la "bastant probable derrota electoral de CiU" i que "ningú no podria esperar que CDC i UDC continuessin unides a l'oposició". Amb trencament, CDC no treuria al Parlament gaire menys escons dels que ara hi té i tindrien una capacitat de joc destacada, "mentre la UDC s'emportaria la pitjor part". (5) L'autor critica obertament els dirigents d'Unió i molt especialment Duran. Defensa la decisió de Pujol de nomenar Mas conseller en cap i recomana a CDC que trenqui amb Unió, donat que la fusió, que seria la millor opció, és impossible per la total negativa dels democristians.
Actors	Protagonista. CDC Antagonista. UDC Altres. Pujol, Mas, Duran, bases d'Unió, dirigents d'Unió
Context	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Desclot
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimecres, 17 de gener de 2001	Secció	Última 3
Titulars	I una altra		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Pujol farà dos únics canvis al Govern (Mas i Homs). “La <i>i</i> de CiU torna a ser conjunció i deixa de ser preposició adversativa”. (2) “Si el dimoni sap alguna cosa, és qüestió d’edat i de banyes. Potser això aparcarà i refredarà la crisi última entre els dos partits, però també potser aquesta vegada hauria pagat més la pena afrontar el problema i no enquistar-lo. Com que no ha estat així, el serial entre els senyors de Convergència i els d’Unió s’estirarà”. (3) “El paquet d’Unió s’ajorna mentre els dos partits s’acaben d’aclarir, mentre Duran i Lleida s’aquieta una mica (que li convé, perquè el futur és tan imprevisible com la programació de TV3). (5) Part de la crisi s’ha degut a la intranquil·litat de Duran sobre el seu futur; presenta el líder democristià com una persona nerviosa pel seu futur.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. CDC, UDC, Mas (Remodelació: Homs)
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Barbeta/ Susana Quadrado
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Política 2
Titular	PUJOL ASCIENDE A MAS Y NOMBRA CONSELLER A HOMS SIN ESPERAR A DURAN <i>La crisis del Govern de la Generalitat: Los nuevos nombramientos/ Pujol decide sin esperar a Duran que Mas sea desde hoy conseller en cap/ El president mantiene a Triadú como asesor y aplaza el resto de la remodelación</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol signa el nomenament de Mas i Homs (i el cessament de Triadú, qui queda com assessor) hores abans que Duran torni del viatge a Mèxic. La resta de canvis queden pendents de la negociació amb UDC i de la decisió que prengui Duran sobre si deixarà el Govern. Pujol havia previst la possibilitat que la presa de possessió fos avui, però l'ha ajornada fins divendres perquè "no quería forzar las cosas", segons fonts del Palau de la Generalitat. Mas convoca per a demà una reunió del comitè executiu de CDC per tal d'analitzar la crisi.</p> <p>(UDC) (1) Duran torna de Mèxic a última hora de la tarda i presideix una reunió del comitè de govern d'Unió sense parlar abans amb Pujol. Fonts de Palau asseguren que Unió va demanar que la presa de possessió de Mas i Homs es fes demà.</p> <p>(Autor) (1) Pujol "ejecutó" ahir la seva decisió de nomenar Mas conseller en cap, sense esperar que Duran arribés de Mèxic. "Tal como tenía previsto", Pujol va signar ahir els nomenaments sense parlar abans amb Duran. (3) "La determinación de Pujol es la evidencia de la irreversibilidad de su decisión de ascender a Mas en el Govern (...), poniendo de manifiesto que es una decisión que toma en calidad de presidente de la Generalitat. Demuestra que, para el presidente y por extensión para CDC, la negociación con Unió sobre la refundación de CiU nada tiene que ver con el ascenso de Mas". (4) "Mas es desde hoy conseller en cap de la Generalitat, lo que le sitúa en el mejor de los puestos para suceder a Jordi Pujol como líder de CiU y ser el candidato de CiU a la presidencia de la Generalitat en el 2003". (5) La narració remarca molt el fet que Pujol va procedir a signar el nomenament de Mas sense parlar abans amb Duran. L'autor considera que Pujol actua convençut que la decisió de nomenar un conseller en cap pertany a la seva exclusiva competència com a president.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Mas, CDC, UDC, direcció d'UDC, col·laboradors de Pujol, CiU, (Remodelació: Homs, Triadú)</p>
Fonts	Fonts del Palau de la Generalitat
Context	
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Barbeta/ Susana Quadrado
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titulars	<i>La crisis del Govern de la Generalitat: La reacción de los democristianos/ Unió assegura que se va del grupo de CiU si en dos meses no hay acuerdo global/ Duran pide a su partido que le deje manos libres para decidir si continúa en el Govern/ Tras más de seis horas de reunión, de madrugada, la dirección de Unió acusa a Pujol de provocación por ascender a Mas</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) El comitè de govern d'Unió, que es va reunir ahir durant tota la nit a la tornada de Duran de Mèxic, va decidir que si no s'enllesteix un nou marc de relacions entre UDC i CDC en un termini de dos mesos, els diputats d'Unió sortiran del grup parlamentari. Aquesta postura es trasllada al consell nacional de dissabte. A la reunió es va plantejar la sortida del grup parlamentari, però no del Govern. Duran va demanar mans lliures per decidir què fa amb el seu càrrec de conseller de Governació.</p> <p>(3) La direcció d'Unió considera una "provocación" el nomenament de Mas com a conseller en cap i creu que "ja n'hi ha prou".</p> <p>(CDC) (1) CDC acceptarà donar més poder a Unió al si de la coalició si s'hi introdueix alguna fórmula gairebé irreversible que impideixi als democristians trencar la coalició quan vulguin. CDC acceptaria elevar del 25 al 33 per cent la presència d'Unió en càrrecs i llistes, però com a pas previ a l'eliminació de quotes quan CiU estigui plenament refundada.</p> <p>(Autor) (1) A una reunió de "más de seis horas" –"eran casi las 2 de la mañana cuando terminó una maratoniada reunión del comité de gobierno de Unió"– els democristians decideixen exigir que el nou acord amb CDC es tanqui en un termini de dos mesos; "de lo contrario se irán del grupo parlamentario". De les 25 intervencions que hi va haver al comitè de govern, "sólo el dirigente histórico Llibert Quatrecases adoptó una posición conciliadora y partidaria de suavizar posturas y bajar el tono de los reproches". "A Unió le han entrado prisas por cerrar cuanto antes mejor la refundación de CiU, y CDC se ha mostrado dispuesta a atender ésta y otras peticiones de los democristianos", "siempre que se comprometan a mantener más unida y estable la coalición en los próximos años".</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Duran, Mas, Pujol, direcció d'Unió, Quatrecases, Trias, De Gispert, CiU, un alt dirigent de CDC</p>
Fonts	Alt dirigent de CDC
Context	
(Nota)	La redacció del titular força una mica els temps verbals (el normal seria dir que Unió assegura que "se irá" del grupo de CiU si...), fent d'aquesta manera més greu encara l'amenaça d'Unió.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Rafael Jorba
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titulars	Política y delito		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (3) Les freqüents tensions entre CDC i UDC s'expliquen perquè "la particular cultura de la coalició que ha practicado CiU (75%-25%) hace tiempo que han tocado techo (...). Unió, que ha ido ganando terreno en el plano político y territorial, reivindica una mayor cuota de poder y CDC, que antaño le dio una superior a la que le correspondería, esgrime su condición de accionista mayoritario a la hora de afrontar la sucesión". "Duran Lleida, que llegó a hacerse ilusiones cuando Pujol utilizó su talento político en la soterrada pugna que mantuvo con Miquel Roca, sabe desde las últimas autonómicas que él no es el número dos de CiU y que si quiere serlo sólo le queda una solución: optar por ser número uno, es decir, por negociar una ruptura pactada de la coalición preelectoral, acudiendo por separado a las elecciones como cabeza de lista de Unió y abonar una alianza postelectoral". "Mientras Duran y UDC no pasen en solitario por ese test electoral no habrán adquirido su mayoría de edad política (...), un líder es algo más que un buen conferenciante y un partido no puede limitarse a aparecer a veces como una agencia de relaciones públicas". "Pujol, por su parte, se dispone a inclinar la balanza sucesoria del lado de Artur Mas en un momento en el que Duran Lleida tiene plomo en las alas para poder volar en solitario: el lastre del caso Pallerols en espera de que los tribunales pongan las cosas en su sitio". "La política es también el arte de esperar. Duran Lleida puede hacerlo hasta el cambio de ciclo que se perfila en el horizonte catalán". El pas que ara dóna Pujol, "cuando algunos de los mejores políticos de CDC se han quedado en el camino", és una victòria pòstuma d'aquests: "Pujol, líder de un movimiento, acaba actuando como presidente de un partido".</p> <p>(5) Tot i que atribueix als dos partits la culpa de les freqüents tensions i es distancia dels dos dient que protagonitzen el conte del "pastoret mentider", de Pujol diu en sentit positiu que "es un jefe y se comporta como si tuviera un Estado", acomplint les seves funcions de cap de partit, mentre que Duran encara no ha assolit la plena responsabilitat de partit perquè encara no ha anat en solitari a cap elecció.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. CDC, UDC, Mas, CiU (Context: Roca)</p>
Fonts	
Context	Referència genèrica a les freqüents crisis ("las periódicas invocaciones a la fusión (Convergència) y a la ruptura (Unió)"), i memòria de la crisi CDC-UDC durant la crítica posició de Roca a CDC.

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Montserrat Baldomà
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Política 1
Titular	<p>El conseller en cap podrà presidir el Govern/ PUJOL DELEGA EN MAS AMPLIS PODERS</p> <p><i>El futur de CiU. Els canvis al Govern/ El president delega en Mas tots els poders que li permet la llei/ El conseller en cap podrà convocar i presidir les reunions del Consell Executiu/ El número dos de Pujol i el nou titular d'Economia prendran possessió demà/ Les dues parts es fixen un límit de tres mesos per segellar un compromís</i></p>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Pujol va signar ahir el nomenament de Mas com a conseller en cap. El decret nomena Mas conseller de Presidència i estableix que “tindrà la denominació de conseller en cap mentre es mantingui la delegació” de poders que Pujol li cedeix. Mas i el seu substitut a Economia, Francesc Homs, prendran possessió demà. Fonts convergents asseguren que CDC serà sensible a les peticions d’Unió, de fet Trias i De Gispert han redactat un document que fixa un termini de tres mesos perquè els dos partits arribin a un acord de refundació de la coalició, per tal fer-la “més sòlida i estable” i amb vocació de “permanència definitiva”.</p> <p>(UDC) (1) La direcció d’Unió es va reunir ahir a la nit i va redactar un comunicat que es farà públic avui. Les peticions fetes per Unió sobre un nou marc de relacions amb CDC han estat recollides a un document pactat per De Gispert i Trias. (3) Unió creu que Pujol ha actuat de manera unilateral i que ha trencat l’equilibri dins de CiU.</p> <p>(Autor) (1) Pujol, “per primera vegada en el seus gairebé 21 anys com a president de la Generalitat, va nomenar ahir un conseller en cap. El president delega en Mas tots els poders que li permet la llei. Mas “d’aquesta manera queda formalment ungit com a successor de Pujol”. Pujol va signar els decrets “gairebé simultàniament a l’inici de la reunió de la cúpula d’Unió, en què els democristians van analitzar durant més de sis hores i mitja, fins gairebé les dues de la matinada, la tensió viscuda al si de la coalició”. En cas que les direccions dels dos partits donin conformitat al document elaborat per Trias i De Gispert, el text podria ser signat aviat per totes dues cúpules.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol</p> <p>Antagonista. Unió</p> <p>Altres. Mas, CDC, Duran, CiU, comité de govern d’Unió, Trias, De Gispert, (Remodelació: Homs, Triadú)</p>
Fonts	Fonts de CDC, fonts coneixedores del document pactat per Trias i De Gispert, medis de CiU
Context	
(Nota)	Encara que el titular principal no fa una referència directa a la confrontació CDC-UDC, la foto de la pàgina es un primer pla de Duran

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Opinió 1
Titular	La derrota de Duran		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor)(1) “Poc més d’un any ha durat l’experiència de mantenir amb rangs similars al Consell Executiu Artur Mas i Josep Antoni Duran Lleida, amb la qual cosa es mostrava que encara estava oberta la decisió de qui succeiria” Pujol. El nomenament d’ <i>hereu</i> s’ha fet “de sobte i sense que hi hagi hagut un debat franc en els òrgans decisoris de la coalició”. “La derrota de Duran és indiscutible. Independentment de les compensacions futures que aconseguixin els democristians (...), la moderació d’Unió és obligada. Les amenaces de ruptura s’han demostrat poc creïbles. Manténir l’espectacle que ha donat la coalició només conduïa a la catàstrofe política. Així sembla haver-ho entès Pujol en impulsar el seu successor i la manera de potenciar-lo. Duran ha perdut l’últim assalt, però no l’últim combat tenint en compte el que queda pendent”. (5) Pujol ha actuat de manera autoritària en imposar un <i>hereu</i> sense debat intern. Unió ha protagonitzat un espectacle, per llançar amenaces poc creïbles, i Pujol ha acabat aquest espectacle que duia a la catàstrofe política actuant amb contundència.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. Mas, UDC, CiU
Context	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Enric Sopena
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titular	Vestit a la mida		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “Tota fi de regnat comporta moments d’indissimulable decrepitud. ¿On han quedat els temps d’abans, amb el <i>Virrei</i> manant en plena esplendor? Això s’acaba, i no hi ha Mas que ho pari. Encara que Duran aparegui ara disposat a empassar-s’ho tot: a la força els pengen, Pallerols. Impera el desconcert, ja no els queda ni Madrid com a pretext. Aquest és un Govern a la deriva, amb un timoner que, per cert, resideix a Madrid: a la Moncloa”. “Abans o després tornaran les urnes”. (5) Article marcadament negatiu contra CiU, tant Pujol, perquè ja no mana, com Duran, disposat a “empassar-s’ho tot”.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Altres. Mas, Duran, resident de la Moncloa (Aznar)
Context	Cas Pallerols

Diari	<i>El País</i>	Autor	F. Valls/ J. Garriga
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Catalunya 2 y 3
Titulars	UNIÓ RECHAZA UNA CUARTA CONSEJERÍA Y EXIGE PARIDAD EN LOS PUESTOS CLAVE Unió rechaza la oferta de contar con una nueva cartera en el Gobierno y una cuota del 33% en CiU/ <i>Mañana toman posesión Artur Mas, 'conseller en cap', y Francesc Homs, titular de Economía/ Unió prepara una respuesta para compensar el terreno perdido en la reestructuración</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Unió rebutja les contrapartides oferides per CDC (una quarta conselleria i el 33 per cent en el repartiment de llocs a les llistes electorals i a l'Administració) i demana una representació paritària en una coalició en què es difumina l'autoritat de Pujol en nomenar <i>hereu</i>. El comitè de govern d'Unió, reunit ahir al vespre a l'arribada de Duran de Mèxic en un sessió que encara no havia acabat en el moment de tancament de l'edició, preparava un comunicat "extremada e inusualmente duro", segons fonts d'Unió. En algun moment, Duran hauria parlat per telèfon amb Pujol. Els democristians volen que en termini de dos o tres mesos es tanqui la negociació sobre la nova CiU. (2) "No queremos ni más departamentos ni más cuotas. Eso se tiene que terminar. Las cosas no serán como antes porque nosotros no somos la sectorial democristiana de Convergència. Y si no lo entienden, que sepan que este es el principio del final de la coalición", diuen fonts d'Unió. (3) La decisió de Pujol ha estat unilateral, i suposa nomenar-lo successor i cap de llista en 2003.</p> <p>(CDC) (1) Pujol va signar ahir el nomenament de Mas com a conseller en cap i la seva substitució a Economia per Homs; tots dos prendran possessió demà. El president delega en Mas funcions previstes per la llei "hasta el final de la legislatura". Pujol es va reunir ahir al matí amb Trias i De Gispert. Mas convoca la direcció de CDC per a demà. (2) CDC acceptaria les reivindicacions d'Unió només si hi ha un procés de fusió. "Para qué vamos a concederles una cuota del 33% si a la primera de cambio rompen la coalición", diu un dirigent de CDC.</p> <p>(Autor) (1) "Los democristianos no están para hacer concesiones". (2) La crisi "es máxima" i la sortida "se prevé larga y difícil". Unió "no se quedará callada, pero medirá su respuesta". "Las alternativas de Unió están muy abiertas sin descartar la eventual entrada en el Gobierno central". (3) "El encumbramiento de Mas ha significado su confirmación como hereu y en consecuencia ha desbaratado las expectativas del líder de Unió, Josep Antoni Duran Lleida, el otro aspirante a la sucesión", la qual cosa ha provocat "desconcierto" entre els democristians. (5) Els principals titulars i el text remarquen el malestar d'Unió.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Pujol, Mas, Duran, dirigents d'Unió, Unió de Joves, (Remodelació: Homs, Triadú, Vilajoana, Gomis)</p>
Fonts	Fonts d'Unió, dos dirigents de CDC, un portaveu d'UDC, Unió de Joves
Context	

Diari	<i>El País</i>	Autor	Francesc de Carreras
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Opinió 2
Titular	<i>Crisis para una estrategia</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1)“El partido de Duran Lleida está, sin duda, pasando por su peor momento (...) y el aroma de corrupción es cada vez más fuerte y visible”. “La credibilidad de Unió está, por tanto, bajo mínimos. Pero su situación podría empeorar todavía más si el partido insiste en plantear sus quejas ante Pujol no en el terreno de los principios, de las ideas y de las políticas que realizar, sino, como parece, en el terreno de aumentar cuotas de poder dentro de la coalición (...) Un partido no es, en ningún caso, una fuente de puestos de trabajo más o menos bien remunerados”. “La percepción ciudadana respecto de Unió Democràtica se acerca cada vez más a esta visión mercantilizada y desideologizada de la actividad política, y un partido así no va a ninguna parte; tiene, eso sí, la fuerza que le da ser clave para obtener la mayoría absoluta en el Parlament. Pero cualquier intento de transfuguismo sería suicida”. (3) “Al anunciar el nombramiento de Artur Mas como <i>conseller en cap</i> , Pujol ha desencadenado una crisis de efectos imprevisibles”. (4) Els motius que persegueix Pujol són ben clars: “favorecer la candidatura de Mas como su sucesor natural, rectificar la política convergente de los últimos años y poner entre la espada y la pared a Unió Democràtica”. (5) L'autor assenyala Pujol com desencadenant de la crisi i diu que un dels seus propòsits és “someter o marginar” Unió. No és negatiu amb Pujol, tot i que el presenta com un “viejo zorro de la política, con probada capacidad estratégica”, mentre que sí que ho és amb Duran i UDC per estar només interesats en quotes de poder.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Unió Altres. Mas, Duran, Rigol, Maragall (Remodelació: Homs, Roca) (Context: Joan Cogul, Lluís Alegre, <i>Diari de Girona, El Periódico de Catalunya, El País</i>)
Context	Conflictes que afecten només a Unió: últim congrés d'UDC (ratificació d'una “ideología nacionalista tan radical como la de Convergència, a pesar de los esfuerzos de Duran por distanciarse de la misma”), cas Pallerols i cas Turisme.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Pere Martí/ Marta Lasalas
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Política 1
Titulars	<p>LA DESIGNACIÓ DEL CONSELLER EN CAP PRECIPITA LA REFUNDACIÓ DE CIU</p> <p><i>El futur de CiU/ L'ascens de Mas com a conseller en cap precipita la refundació de CiU/ Trias i De Gispert consensuen amb Pujol un document en el qual CDC i UDC acorden obrir un procés de federació en tres mesos/ El mercantilisme i el 33 per cent</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Trias i De Gispert, reunits al matí amb Pujol, van consensuar ahir un document sobre el futur de CiU que expressa el compromís d'arribar en un termini de tres mesos a un nou model de coalició de caràcter permanent i definitiu. El document no avança fórmules de relació, tot i que s'apunta com a més indicat el de la federació, i a la pràctica hauria de suposar una quarta conselleria per a Unió i augmentar la representació d'aquest partit al 33 per cent. Trias el presentarà avui a la direcció de CDC perquè l'aprovi. Pujol presidirà avui la presa de possessió de Mas i Homs.</p> <p>(UDC) (1) El comitè de govern d'Unió es va reunir ahir per analitzar el document elaborat per De Gispert i Trias, així com per decidir la resposta que el partit dóna al nomenament de Mas. Fonts d'Unió indiquen que el partit accepta Mas com a conseller en cap, però no dóna la crisi per tancada, i que de moment Duran ajornarà qualsevol decisió d'abandonar el Govern a l'espera de l'evolució de les negociacions sobre el futur de la coalició. De tota manera, la seva sortida del Govern es dóna per segura perquè es considera "incompatible" la continuïtat de Duran a les ordres de Mas. (3) Els democristians consideren que CDC els vol fer aparèixer com a "mercantilistes", quan el problema de la coalició és de fons. Segons un dirigent d'Unió, CDC "ha de canviar de xip", "fins ara Jordi Pujol feia el que volia amb la coalició i Unió seguia, però amb Mas això s'ha acabat".</p> <p>(Autor) (1) "El nomenament d'Artur Mas com a conseller en cap ha precipitat el procés de refundació de la coalició nacionalista". (2). "La crisi de CiU comença a estar encarrilada". (5) Article positiu sobre CiU. Suggereix que el problema generat amb el nomenament de Mas ha permès encarar la refundació de CiU.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC/UDC</p> <p>Antagonista. UDC/CDC</p> <p>Altres. Mas, Trias, De Gispert, Pujol, Duran, comitè de govern d'Unió, un dirigent d'Unió (Remodelació: Homs, Triadú)</p>
Fonts	Fonts d'Unió, un dirigent d'Unió
Context	
(Nota)	La foto que acompanya el text presenta De Gispert, Duran i Sánchez Llibre somrient al començament de la reunió del comitè de govern d'Unió

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Marçal Sintes
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dijous, 18 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titular	L'hora de la veritat		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “ Pujol, a pesar que mai no ha cregut en la figura del conseller en cap, no ha vacil·lat ara a utilitzar-la per dotar Mas de les més àmplies possibilitats d'actuació i projecció. No deixa de ser sorprenent la decisió i la rotunditat emprada en l'assumpte pel president de la Generalitat, que sembla seguir un pla perfectament pautat i programat (...) Tant és així que el president català no ha dubtat davant la necessitat d'haver de resituar –i contrariar– alguns pesos pesants del seu govern. (2) “Les maniobres per concentrar el poder i els focus en Mas constitueixen una de les operacions més importants i tascendents del pujolisme dels últims anys”. (5) L'article no es refereix en cap moment a la crisi entre CDC i UDC, només diu que “els moviments que s'estan produint en el govern de la Generalitat i a CiU no afecten només els nacionalistes i els democristians”. Quan parla de pesos pesants del Govern “contrariats” no només es refereix implícitament a Duran, sinó també a Triadú i altres convergents. L'autor destaca la “rotunditat” de Pujol, que ha actuat amb un pla “perfectament pautat i programat”. Quan diu que Pujol utilitza la figura del conseller en cap amb interès de partit, en realitat no l'està criticant.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Maragall Altres. Mas, pesos pensants del Govern, nacionalistes i democristians, CiU, PSC
Fonts	
Context	
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Susana Quadrado
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Política 1
Titular	<p>UNIÓ RECHAZA LAS OFERTAS DE CDC PARA COMPENSAR EL ASCENSO DE MAS</p> <p><i>Crisis del Govern de la Generalitat/ Unió se resiste a claudicar ante CDC/ Mas, dispuesto a aceptar las demandas de UDC si se estabiliza la coalición/ Dirigentes de Unió muestran su satisfacción tras escuchar al secretario general de CDC que está dispuesto a negociarlo todo</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) El comitè de govern d'Unió va decidir no acceptar l'annex de l'acord Trias-De Gispert. L'annex recull les contrapartides oferides per CDC: una quarta conselleria, anar de número dos a les autonòmiques, encapçalar la llista a l'Ajuntament de Barcelona o al Congrés, i el conseller en cap si CiU guanya les properes eleccions. A canvi, CDC demana que s'arribi a una fórmula de relació "definitiva", com podria ser la "fusión". El text no esmenta quotes, però durant la negociació Unió ha parlat de paritat en certs àmbits i passar al 33 per cent en representació, potser de manera transitòria. El comitè de govern va fer públic un comunicat on, de forma implícita, repeteix que si no hi ha un pacte en dos mesos trencarà el grup parlamentari. (2) "CDC se ha comenzado a dar cuenta de que vamos en serio y así se lo haremos saber a Pujol", segons els dirigents d'Unió. "Nuestra firmeza ha comenzado a dar resultados", va dir un històric d'Unió. Per a Sánchez Llibre "esta vez todo va en serio, porque o logramos ahora que esto funcione como una auténtica coalición o no lo conseguiremos nunca".</p> <p>(CDC) (1) Mas va afirmar ahir, després de la reunió de la direcció de CDC celebrada al matí, que el seu partit està disposat a acceptat peticions significatives d'Unió si amb això s'aconsegueix la "permanencia definitiva" de CiU. Ja Trias havia comunicat prèviament a De Gispert que CDC acceptava canvis en tot el text de l'acord i va tenir el mòbil connectat durant la llarga reunió del comitè de govern d'Unió, però no va rebre cap trucada.</p> <p>(Autor) (1) UDC rebutja "notables contrapartides políticas" oferides per CDC. "Unió se resiste a claudicar ante las ofertas que Convergència le ha planteado para ganar cuota de poder en CiU. Exigen empezar de cero la negociación y aseguran que CDC ya ha entendido que esta vez o se resuelve el problema o se rompe la coalición". "Unió ha preferido desoír los cantos de sirena de Convergència a cerrar por ahora la crisis". "Unió consideró la oferta de CDC una llamada tan tentadora como peligrosa para sus intereses", perquè els convergents parlen de fusió com a possibilitat. (5) L'article reforça el clima de confrontació, i diu que acceptar la oferta de CDC seria "claudicar" per a Unió.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Pujol, Mas, Duran, Trias, De Gispert, comitè de govern d'Unió, CiU, un dirigent històric d'Unió, Sánchez Llibre,</p>
Fonts	Comunicat d'Unió, acord Trias-De Gispert, fonts de CDC i d'UDC, un dirigent històric d'Unió, Sánchez Llibre
Context	
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Redacció
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titular	Discrepancias en torno a la fecha en la que Pujol informó a Duran de su decisión/ “Pujol informó de su decisión a Duran el día 1 de diciembre y eso también es una formalidad”, dice Mas		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Un comunicat d'Unió afirma que Pujol no va notificar Duran “formalment” la decisió de nomenar Mas conseller en cap fins el 10 de gener. Dirigents democristians precisen que quan l'1 de desembre Pujol va dir a Duran que tenia intenció de procedir a aquest nomenament, ho va fer de manera informal i demanant-li discreció absoluta, per la qual cosa Duran no va fer esment d'aquesta qüestió al congrés d'Unió del 16 de desembre. (3) Pujol va trencar el pacte de coalició perquè va prendre la decisió de nomenar Mas de manera unilateral, “sin previa consulta a los órganos de gobierno de ambos partidos”, segons el comunicat d'Unió, que a més diu que la remodelació del Govern era “innecesaria”.</p> <p>(CDC) (3) Mas nega que s'hagués trencat el pacte de coalició: “Se entiende que cuando Pujol comunica su decisión al máximo representante de Unió el 1 de diciembre es una formalidad, aunque no lo haga por escrito”.</p> <p>(Autor) (1) “La versión de Unió sobre cuándo el presidente Jordi Pujol comunicó a Josep Antoni Duran Lleida su decisión de nombrar a Artur Mas conseller en cap nada tiene que ver con la aportada ayer mismo por la cúpula de CDC.” (3) “Esta no es una cuestión baladí ya que los democristianos sostienen que Pujol ha roto el pacto de coalición”. (5) L'article dóna la raó a CDC en aquesta disputa. El text remet a una informació publicada pel diari el dia 14 de gener, segons la qual l'1 de desembre Pujol va informar Duran que nomenaria Mas com a conseller en cap, que la decisió era irreversible i que li ho deia per tal que administrés la informació de cara al congrés d'Unió. “Fue el día 10 de enero –la fecha en que Unió afirma haber sido informado ‘oficialmente’– cuando Duran llamó a Pujol para decirle que su partido no aceptaba el nombramiento de Mas”.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC Antagonista. CDC Altres. Pujol, Mas, Duran, dirigents d'Unió, cúpula de CDC</p>
Fonts	Comunicat d'Unió, alguns dirigents d'Unió, declaracions de Mas
Context	
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Opinió 1
Titulars	El conseller en cap		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (3) “La designación de Mas como conseller en cap cabe entenderla, naturalmente, como la prueba del nueve de que Jordi Pujol lo prefiere, por encima de Duran Lleida, como futuro cabeza de lista electoral de CiU. Pero la reacción de UDC demuestra que la crisis entre los dos partidos puede ser larga y difícil”. “Duran y UDC, en definitiva, se resisten a verse reducidos a ser los grandes perdedores de la remodelación del Ejecutivo decidida por Jordi Pujol”.</p> <p>“Todo indica que Pujol ha actuado en esta crisis más como líder de CDC que como máximo responsable de la coalición CiU. Y esto no puede dejar de resultar hiriente para los democristianos. Por eso Pujol, después de haber impuesto a su candidato a la sucesión y de haber cortado las aspiraciones de Duran Lleida, ahora está emplazado a buscar y lograr un acuerdo que sea razonable para las dos partes. El presidente ha maniobrado pensando en el futuro, pero ese futuro también exige que se cierre la crisis abierta en la coalición gubernamental de una manera satisfactoria”. (5) Pujol ha “maniobrado”, actuant com a líder de CDC i no de CiU, i és natural que això hagi estat “hiriente” per a UDC. L’editorial emplaça Pujol a tancar la crisi.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. CDC, UDC, Mas</p>
Fonts	
Context	
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	
Gènere	Comentari	Lloc	
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Sumari 4
Titulars	Artur Mas, conseller en cap (Semàfor verd)		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “El irresistible ascenso de Artur Mas (...) ha movido de manera muy activa las aguas profundas de la política catalana. “3) Ascens “por decisión áulica del propio president.” (4) “Mas es ya, no sólo el delfín de Pujol, sino la apuesta convergente ante las próximas elecciones autonómicas” (5) L'ascens ha estat una decisió unilateral de Pujol; el nomenament, però, es presenta de manera positiva: el comentari és un semàfor verd a la pàgina 2 del diari.
Actors	Protagonista. Mas Antagonista. Altres. Pujol
Fonts	
Context	
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Baltasar Porcel
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Opinió 4
Titulars	Pujol, 1: nuevo Atila		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) “De nuevo los periódicos van llenos de la maldad de Jordi Pujol: ahora ha liquidado a Duran Lleida, antes ya se había cargado a Trias Fargas, Roca, Alavedra, Cullell...”. “Aunque luego la cosa se complica: la maldad no proviene de algo intrínseco sino de haber triunfado, así todos los malos se convertirían en buenos si hubiera fracasado, como ha ocurrido con los asesinados por Pujol. O sea, que cualquiera puede aspirar a algo y si no lo consigue alcanza la santidad patriótica, mientras quien lo logra se convierte en Satanás”. (5) És un article en defensa de Pujol.
Actors	Protagonista. Pujol Antagonista. Duran Altres. (Context: Trias Fargas, Roca, Alavedra, Cullell)
Fonts	
Context	Referència genèrica a episodis anteriors al si de CDC, que van significar l'apartament d'altres líders convergents.
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	C. Pastor/ M. Baldomà
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Política 1
Titulars	<p><i>El futur de CiU/ MAS ANUNCIA QUE ACCEPTARÀ DEMANDES D'UNIÓ I CALMA LA CRISI</i></p> <p><i>El futur de CiU: La tensió entre els partits/ L'actitud conciliadora de Mas desarma la irritació d'Unió/ El dirigent de CDC es mostra obert a acceptar "demandes significatives" d'UDC/ Els democristians diuen que trencaran si en dos mesos no es refunda la coalició/ Les cessions de CDC a UDC</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Mas va anunciar ahir que CDC acceptarà "demandes significatives" d'Unió a canvi de tancar de manera "permanent i definitiva" les divergències entre els dos partits i "solidificar" la coalició. CDC respon sense voler caure en la "provocació" que, segons fonts d'aquest partit, suposa el comunicat d'Unió.</p> <p>(UDC) (1) Unió considera "positiva" la resposta de CDC a la seva demanda d'una negociació global. Prèviament, el comitè de govern d'UDC va emetre un comunicat rebutjant l'annex de l'acord Trias-De Gispert, que oferia als democristians una quarta conselleria, encapçalar la candidatura de les municipals o de les generals, i el segon lloc a la llista de les autonòmiques amb el futur càrrec de conseller en cap si CiU torna a governar. El comunicat posa un termini de dos mesos per refundar la coalició; si en aquest temps no hi ha acord, es plantejarà la sortida dels grups parlamentaris. A la reunió del comitè de govern, la major part dels dirigents va opinar que acceptar les contrapartides de CDC equivalia a vendre's abans de començar la negociació sobre el futur de CiU; també van recomanar Duran que sortís del Govern, tot i que això serà decisió personal seva. Fonts d'Unió diuen que De Gispert es va creure desautoritzada amb el rebuig del text que havia pactat amb Trias. (3) En el comunicat, Unió qualifica d' "innecessari" i perturbador el nomenament d'un conseller en cap.</p> <p>(Autor) (1) "La resposta conciliadora de Convergència al dur comunicat difós hores abans pels seus socis d'Unió va contribuir a distendre les relacions entre tots dos partits, que semblaven abocats a la ruptura". Mas "va passar per alt la declaració dels democristians considerant 'innecessari' i perturbador el nomenament d'un conseller en cap, càrrec que ha recaigut en ell mateix". "De Gispert, segons fonts del seu partit, es va considerar desautoritzada, perquè ella havia negociat per encàrrec del màxim dirigent del partit, Josep Antoni Duran Lleida, a qui va mantenir informat en tot moment, i aquest no va sortir en defensa seva". (5) L'actitud de CDC es presenta com a positiva, tal com el titular focalitza especialment en Mas, en front de la "irritació" d'UDC. A un requadre es parla de les "concessions" de CDC a UDC.</p>
Actors	<p>Protagonista. Mas Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Duran, CDC, comitè de govern d'Unió, executiva de CDC, Trias, De Gispert, Sánchez Llibre, Manuel Silva, Lluís Franco</p>
Fonts	Comunicat d'Unió, fonts de CDC, fonts d'UDC, declaracions de Mas
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	M. B./ C. P.
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titular	<i>El futur de CiU: Els eixos de la discussió/ Convergència i UDC negociaran crear una federació de partits/ La fórmula està recollida en el document subscrit per Trias i De Gispert/ Els partits diuen que volen que CiU tingui “vocació de permanència”</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) Convergència ha vingut defensant la fusió amb Unió com a fórmula per refundar CiU, però donat el rebuig d'UDC accepta estudiar altres fórmules, i la possibilitat d'una federació s'ha inclòs en el document pactat entre Trias i De Gispert. De fet, a l'últim congrés de CDC es van modificar els estatuts per facilitar la federació, tot i que la ponència congressual era vaga pel que fa a les fórmules futures.</p> <p>(UDC) (1) Unió ha estat d'acord amb que en el document pactat entre De Gispert i Trias s'inclouï com a possibilitat la federació. A l'últim congrés d'UDC la direcció democristiana ja va apostar inicialment per una federació a cinc anys vista, però la pressió de les bases va fer que es digués que el procés també podria derivar en una confederació. (3) Unió defensa que el nomenament de Mas com a conseller en cap requereix trobar un nou equilibri en “tots els àmbits” en què és present la coalició.</p> <p>(Autor) (1) “La possibilitat que la refundació de CiU, que les dues formacions començaran a negociar a partir de dilluns vinent, doni pas a una federació de partits torna a estar en primer pla”. El document acordat entre Trias i De Gispert “compta amb la benedicció inicial de les dues cúpules”.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC/UDC</p> <p>Antagonista. UDC/CDC</p> <p>Altres. Trias, De Gispert, CiU, direccions dels dos partits (Context: congressos dels dos partits), Pujol</p>
Fonts	Text de l'acord Trias-De Gispert
Context	Referència als debats interns a CDC i a CDC durant els seus respectius congressos en relació a la seva futura vinculació.
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	M. Dolores García
Gènere	Anàlisi	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titulars	<i>El futur de CiU/ Caiguda en picat des de les portes del cel/ Des del setembre del 1999, Duran Lleida ha vist com es dilapidava la possibilitat, llavors ferma, de ser hereu de Pujol</i>		

EL CONFLICTE

Definició	(Autor) (1) Els últims dies han completat la caiguda de Duran, que ja va començar al 1999, moment en què el líder democristià es veia fort i amb possibilitats de succeir Pujol. Fruit d'aquesta autoconfiança va ser la seva entusiasta intervenció en la campanya electoral de les autonòmiques. “La proposta d’una fusió entre els dos partits estava llavors sobre la taula. I Duran la va rebutjar. Potser va ser llavors quan va deixar passar el seu tren. Potser des de dins podia haver escalat amb més suport”. Després, “la tribuna de la Conselleria de Governació i Relacions Institucionals no va resultar tan fructífera com Duran s’esperava. I tan bon punt va estrenar la seva nova ocupació, a Duran li va esclatar a les mans el <i>cas Unió</i> ”. “Duran ha insinuat diverses vegades que alguns convergents han jugat brut amb el <i>cas Unió</i> . Almenys, a CDC sí que han tingut en compte el <i>tempo</i> polític i han aprofitat per apallissar el rival amb la guàrdia baixa”. “I en aquestes, Pujol ha fet el pas endavant a favor de Mas”. (4) Duran ha admès la retirada “a canvi de més poder a Unió, per si hagués de reprendre la carrera en el futur si Mas fracassa”. (5) Es parla de “cas Unió” associant directament al partit els escàndols de Treball i Turisme.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. Mas, CDC, UDC, (Context: Ignasi Farreres, Pere Esteve)
Context	Conferència de Duran a la Universitat sobre el futur del catalanisme, “cas Unió”, planificat ascens de Mas a CDC per rivalitzar amb Duran
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Enric Hernàndez
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titular	Una de lleties		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “Davant el resolutiu pas endavant de Pujol, les hosts democristianes mantenen el pols per pagar cara la seva derrota. Però, com en el conte del llop, les recurrents amenaces de ruptura d’Unió ja no produeixen efecte a Convergència”. (3) “Vençut i eclipsat per l’ombra de Pallerols, Duran (...) només aspira que li posin més lleties al plat”. (5) Presenta Pujol com “resolutiu”, mentre es transmet una imatge negativa de Duran –vendre’s per un plat de lleties– i d’Unió per les seves “recurrents” i falses amenaces de ruptura.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Pujol Altres. UDC, CDC
Context	Recurrents amenaces de ruptura per part d’Unió

Diari	<i>El País</i>	Autor	F. Valls/ J. Garriga
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Portada 3, Catalunya 3 i 2
Titulars	<p>CONVERGÈNCIA REBAJA LA TENSIÓN CON UNIÓN PARA EVITAR LA RUPTURA</p> <p>Pujol intenta calmar la tensión con Unión por el encumbramiento de Mas/ <i>Crisis en el Gobierno catalán/ La ejecutiva de CDC cierra filas en torno a Artur Mas y evita criticar a los líderes democristianos/ Convergència suaviza su postura con Unión para evitar la ruptura de la coalición</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (1) La cúpula de CDC va acordar ahir al matí oferir una resposta dialogant a l'enuig expressat per la direcció d'Unió la nit anterior. Després de la reunió de l'executiva, on no es van fer crítiques a Unió, Mas va dir que el seu partit estava disposat a fer concessions "generosas" amb la intenció de poder arribar a una nova fórmula de relació entre tots dos partits que sigui sòlida. No va voler referir-se a una fusió perquè "este término incomoda a Unión".</p> <p>(UDC) (1) Duran i De Gispert van traslladar a Pujol i la resta de líders de CDC el contingut del comunicat del comitè de govern d'Unió de la matinada, en què els democristians rebutjaven part del preacord amb CDC i advertien que si en dos mesos no hi ha acord s'arribaria al trencament dels grups parlamentaris. El comitè de govern d'Unió va deixar llibertat a Duran per a que decideixi què fer amb el seu càrrec de conseller. El líder democristià va dir després al seu homòleg balear, en una trobada dels governs català i balear a Mallorca, que alguns assumptes els hauria de comentar amb el seu successor. (3) Unió creu innecessària la reestructuració del Govern.</p> <p>(Autor) (1) "El río no se desbordará, pero, por si acaso, ayer Jordi Pujol volvió a ejercer de gran canalizador". Els dirigents de CDC "optaron ayer por rebajar la tensión con su socios de Unión y adoptaron un tono conciliador ante la cariz que tomaba la crisis". Els líders democristians havian dit a Pujol que CiU "se encontraba al borde de la ruptura, tras la tensa y maratoniada reunión de la ejecutiva de Unión en la que se dio un ultimátum a los convergentes". Després, "la ejecutiva de Convergència, en un ejercicio de prudencia, evitaba cargar contra Unión". L'executiva convergent "evidenció un nuevo talante: Paz, armonía y ecumenismo nacionalista". "La guinda del día la puso el mismo Artur Mas quitando importancia política a la hipotética dimisión de Duran Lleida como consejero". (2) Els dirigents de CDC "consideran de forma unánime que Duran ha perdido la batalla". (5) L'article presenta una imatge positiva de CDC, però no per valoració de l'autor sinó pels fets: el pacificador sempre desperta simpatia.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC</p> <p>Antagonista. UDC</p> <p>Altres. Pujol, Duran, De Gispert, Mas, executives de CDC i d'UDC</p>
Fonts	Declaracions de Mas, comunicat d'Unió
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El País</i>	Autor	J. G./ F. V.
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Catalunya 2
Titulars	<i>Crisis en el gobierno catalán/ La ejecutiva desautoriza a De Gispert/ Las relaciones con CDC crean división en la dirección democristiana</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) A la reunió del comitè de govern d'Unió es van mantenir diferents posicions. Va haver-hi dirigents que van reaccionar de manera molt dura contra CDC, com ara Sánchez Llibre, Manuel Silva i Lluís Franco; més conciliadors van ser alguns històrics del partit, com ara De Gispert, Llibert Quatrecasas i Ferran Pont. Una via intermitja hauria estat defensada per Antoni Castellà i Enric Millo. Al final es va imposar una reacció contundent en la redacció del comunicat, que fixa un termini de dos mesos per arribar a un acord sobre la futura fórmula de relació; en cas contrari, Unió trencaria els grups parlamentaris.</p> <p>El comunicat rebutja la part del preacord amb CDC on s'oferien a Unió una quarta conselleria, una quota del 33 per cent a llistes i càrrecs, el número dos a les autonòmiques amb compromís que sigui conseller en cap si es guanyen les eleccions, i el cap de llista a Barcelona o al Congrés. Després fonts democristianes van indicar: "Estamos de acuerdo con estas condiciones, pero primero hay que negociar el futuro, es decir, las condiciones en que se basará la coalición". (3) El comunicat considera "innecessària" la reestructuració del Govern i que el nomenament de Mas com a conseller en cap provoca "desajustes en el seno del Gobierno y desequilibrios entre los dos partidos". (4) Sánchez Llibre va parlar a la reunió d'una estratègia dissenyada per CDC dirigida a esborrar Duran del mapa polític.</p> <p>(Autor) (1) "Siete horas de reunión y discrepancias. El comité de gobierno, el ejecutivo de Unió, vivió una sesión de café, bocadillos y polémica que los viejos del lugar apenas recordaban". "Las intervenciones más duras contra Convergència (...) procedieron del entorno" de Duran. "Los halcones de Unió rechazaron con fuerza el proyecto de acuerdo que como un castillo de naipes habían levantado pacientemente" Trias i De Gispert "con las bendiciones políticas del mismísimo" Pujol. El rebuig del preacord "fue una desautorización en toda regla" de De Gispert. (3) Unió entén que el nomenament de Mas "supone de facto" que aquest sigui candidat de CiU a les properes eleccions. (5) L'article remarca la divisió interna a Unió, on "para lujo de tendencias, hubo incluso una tercera vía". També hi ha crítica a Duran: "nadie, sin embargo, preguntó por qué si Duran conocía el nombramiento de Mas desde el 1 de diciembre no había informado de ello al comité de gobierno".</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Duran, Mas, Pujol, Trias, Sánchez Llibre, Sesmilo, Manuel Silva, Lluís Franco, De Gispert, Cuatrecasas, Pont, Castellà, Millo</p>
Fonts	Comunicat d'Unió, dirigents d'Unió
Context	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Pere Martí
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Portada 2, Política 1
Titulars	UNIÓ AMENAÇA DE TRENCAR PERÒ ACCEPTA NEGOCIAR EL FUTUR DE CIU <i>El futur de CiU/ Unió va a la negociació per refundar CiU mantenint l'amenaça de trencar/ Mas evita interpretar com un ultimàtum el termini de dos mesos fixat per la direcció dels democristians per arribar a un acord</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Unió, tal com va decidir el seu comitè de govern, demana un replantejament a fons de CiU perquè la coalició “esdevingui un nou instrument més estable”. Si això no s’aconsegueix en un termini de dos mesos, Unió trencarà els grups parlamentaris de CiU. Alguns dirigents havien plantejat que ja des d’ara Unió es dotés d’“autonomia de vot” al Parlament, però De Gispert va rebutjar això i va amenaçar amb deixar la conselleria. A la reunió, Duran va demanar temps per reflexionar de manera “personal” sobre si seguirà al Govern. (3) Unió considera que el nomenament de Mas com a conseller en cap és una decisió “innecessària” que ha provocat “desajustos” en el Govern i “desequilibri” dins la coalició. Duran va dir al comitè de govern que se sentia “enganyat” per Pujol.</p> <p>(CDC) (1) L’executiva de CDC, reunida després de conèixer el comunicat d’Unió, va acceptar la idea de procurar arribar en dos mesos a un nou model de relació entre tots dos partits. Després, en declaracions a la premsa, Mas va dir que CDC acceptaria “demandes significatives” d’Unió, sempre que s’arribi a un nou model de coalició més estable i permanent que “tanqui” definitivament el contenciós entre els dos partits.</p> <p>(Autor) (1) “Unió no trenca per ara la coalició CiU, però en demana el replantejament a fons”, i en el cas que no s’arribi a un acord en dos mesos “es plantejarà fer efectiva l’amenaça de ruptura”, segons va decidir la majoria dels dirigents democristians, “favorables a endurir les posicions envers CDC”. A la reunió del comitè de govern, Duran “es va queixar amargament” del tractament que ha rebut per part dels seus socis. “La resposta de CDC a aquest ultimàtum d’Unió va ser acceptar-lo, per treure-li precisament el caràcter d’ultimàtum”. Mas “es va afanyar” per oferir una reacció positiva. (3) “Malestar” d’Unió pel nomenament de Mas com a conseller en cap, que suposa, “per tant, el fet d’assenyalar-lo com a successor” de Pujol.</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Pujol, Mas, Duran, De Gispert, Casas, comitè de govern d’Unió, executiva de CDC</p>
Fonts	Comunicat d’Unió, declaracions de Mas
Context	
(Nota)	Es transcriu íntegrament el comunicat d’Unió

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Pere Martí
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Política 2
Titulars	<i>El partit de Duran desautoritza el preacord signat per Trias i De Gispert/ CDC acceptava cedir el cap de llista a les generals o a les municipals per Barcelona i el conceller en cap després del 2003/ Dues versions sobre les dates</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) El comitè de govern d'Unió va rebutjar l'annex del preacord signat per Trias i De Gispert, segons el qual UDC tindria una quarta conselleria, el cap de llista de Barcelona o del Congrés i el segon lloc a la llista de les autonòmiques, que es convertiria en conseller en cap en cas de guanyar els comicis. La direcció democristiana, en canvi, va aprovar la part declarativa del preacord, tot i que reduint el termini per a la refundació de tres a dos mesos. A la reunió hi va haver un intens debat. De Gispert va proposar aprovar el text en la seva totalitat, amb el suport de dirigents històrics, com ara Pont, Cuatrecasas i Ferrer. Partidaris de rebutjar-lo totalment van ser dirigents significatius com Sánchez Llibre i Casas. Un tercer grup, entre ells Millo i Castellà, van adoptar una posició intermèdia. La decisió final es va prendre per unanimitat i no va caldre votació. (3) Al comunicat es diu que Pujol va notificar formalment a Duran la seva decisió de nomenar Mas conseller en cap el 10 de desembre. Duran va dir al comitè de govern que Pujol ja l'havia informat a començaments de desembre, però no havia dit res perquè el president li va demanar que mantingués el secret.</p> <p>(CDC) (3) Els dirigents de CDC insisteixen que Pujol va informar Duran a principis de desembre.</p> <p>(Autor) (1) Unió va rebutjar tota una sèrie de "concessions" incloses en el text negociat entre Trias i De Gispert i que tenien el "vistiplau" de Pujol. (3) Unió les va rebutjar "per evitar donar una imatge mercantilista de la crisi". (4) Els democristians van reduir de tres a dos mesos el termini fixat per a la refundació per tal d'"introduir més pressió a les negociacions".</p>
Actors	<p>Protagonista. UDC</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Trias, Duran, De Gispert, Casas, Sánchez Llibre, Sesnilo, Lluís Franco, Manuel Silva, Pont, Cuatrecasas, Concepció Ferrer, Dolors Llorens, Millo, Daniel Ortiz, Toni Castellà, Miquel Padilla, dirigents de CDC, Pujol, Mas</p>
Fonts	Text de l'acord Trias-De Gispert, roda de premsa de CDC
Context	
(Nota)	Es transcriu íntegrament el preacord a què havien arribat Trias i De Gispert

Diari	<i>Avui</i>	Autor	
Gènere	Editorial	Lloc	
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Opinió 1
Titulars	Crisi entre Convergència i Unió		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (3) “Les diferències que separen Convergència i Unió no són de fa quatre dies. Periòdicament, les crisis (...) havien anant engrandint-se amb el pas del temps”. “El protocol de relació entre els dos partits es va establir fa massa anys” i s’hauria d’haver actualitzat. “No és gaire arriscat afirmar que, si en els últims anys els dirigents d’Unió no havian forçat molt més la revisió de les bases que estableix la relació entre els dos partits, és perquè el partit democristià es reservava tots els esforços –i totes les pressions- per assegurar la posició del seu líder en la cursa cap a la candidatura a la presidència de la Generalitat”. Quan Mas es va consolidar com a relleu a CDC, “les pressions d’Unió es van fer més intenses” i Pujol “va triar l’estratègia de mantenir els equilibris”, posant Mas i Duran al front de dos súperdepartaments. Ara Pujol s’ha decantat “d’una manera una mica sobtada” per Mas en l’estructura del Govern. “Seria ingenu considerar que la preeminència en el govern no és determinant de cara a l’elecció del candidat que la coalició presentarà a les pròximes eleccions. I aquesta ha estat una estratègia que s’ha girat en contra d’Unió. Els seus dirigents es queixen ara que ni Convergència ni el president els han consultat aquesta decisió. Això és paradoxal vist des de fora, perquè la coalició no ha pres en aquest sentit cap determinació oficial. Si Duran mesurava les seves possibilitats segons el seu protagonisme en el govern, és normal que ara consideri que ha perdut la partida”. “La primera reacció dels dirigents i els militants d’Unió Democràtica ha estat de profunda decepció i de crispació. És evident que no s’esperaven una decisió tan ràpida. Una decisió que, a més, agafa el partit que lidera Duran i Lleida en un moment delicat, després de la crisi que han hagut de patir arran del cas Pallerols”. “Tant Convergència com Unió viuran mesos de difícils relacions. Però, en tot cas, això també servirà per redissenyar una relació que feia massa temps que havia perdut tot el sentit. No es podia mantenir una tensió permanent –una insatisfacció crònica viscuda pels dos integrants de la coalició– que només podia apaivagar una cursa de privilegis formals entre els candidats dels dos partits en la cursa cap a la presidència de la Generalitat”. (5) L’editorial diu que les crisis a CiU sovint s’han derivat d’un protocol de relació de fa 22 anys que va envellir sense que Unió pressionés per reformar-lo, perquè la seva estratègia se centrava en la persona de Duran. Ara Duran ha perdut la partida amb el seu propi joc.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC/UDC Antagonista. UDC/CDC Altres. Pujol, Duran, Mas, dirigents de CDC i d’UDC, oposició</p>
Fonts	
Context	Referència genèrica a un passat de crisis freqüents. Cas Pallerols

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Jordi Sànchez
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Política 4
Titulars	Episodis de coalició		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(Autor) (1) “La rapidesa amb què Jordi Pujol ha procedit a remodelar el govern de la Generalitat és la millor prova que el mateix Pujol i CDC han decidit tancar com més ràpidament millor el debat sobre qui ha de liderar el futur de la coalició nacionalista”. (2) “És possible que les setmanes properes assistim a un increment de la tensió entre els dos socis de la coalició, però veig molt llunyana la possibilitat que la sang arribi definitivament al riu. Entre d’altres qüestions perquè el partit democristià necessita en primera instància recompondre la seva unitat interna”. (3) “UDC no ha tingut capacitat de resposta per frenar l’ascens de Mas, probablement perquè la incertesa d’un futur sense la coalició fa molta por als democristians”. “Pujol i CDC han guanyat perquè han assumit la possibilitat de pagar un preu molt alt pel nomenament de Mas. La impressió és que ni Duran ni la resta de la direcció d’UDC estan disposats a pagar aquesta factura”. El nomenament també incomoda Duran perquè “la seva autoritat i credibilitat a l’interior del partit queden afectades (...). Si Pujol ha recuperat aquests dies un crèdit i una estima per als seus militants per una decisió que molts creien que no faria mai, en la mesura que podia posar en precari l’estabilitat del seu govern, Duran pot haver perdut credibilitat perquè la seva estratègia davant CDC no ha donat resultat”. “A diferència de Pujol, Mas no només no té ascendència sobre cap dirigent d’UDC, sinó que dintre d’UDC es percep bàsicament com un dirigent de CDC. L’escenari, doncs, no és fàcil”. (5) D’acord amb el títol de l’article, la crisi entre CDC i UDC és un “episodi” d’una coalició habituada a crisis. Duran ha perdut credibilitat i Pujol l’ha guanyada.</p>
Actors	<p>Protagonista. CDC Antagonista. UDC Altres. Pujol, Mas, Duran, dirigents de CDC i d’UDC, bases militants de CDC i d’UDC, diputats d’Unió</p>
Fonts	
Context	
(Nota)	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Salvador Cardús
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Divendres, 19 de gener de 2001	Secció	Diàleg 1
Titular	Arribaran al “Plegui, senyor Pujol”?		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(Autor) (1) El nomenament de Mas com a conseller en cap és “oportú”. “De fet, ja fa temps que hauria estat oportú fer-ho (...) per fer més operatiu el govern i deixar més marge al president Pujol per reforçar la política d'Estat”. “L’anomenada classe política en tot el seu espectre ha reaccionat de manera absolutament ridícula i oportunista davant d’una decisió tan legítima com esperable, i de la qual tothom pot entendre el sentit sense haver-se d’estripar les vestidures. I els primers de tot, els d’Unió Democràtica de Catalunya. No ha estat creïble aquesta farisaica cara de sorprès per la decisió de Pujol. Ni ha estat creïble l’amenaça de deixar el govern o de crear grup parlamentari propi. Per acabar-ho de fer lamentable, no ha estat creïble que Duran i Lleida digués que era la pitjor crisi en les relacions entre els dos partits, cosa que hauria implicat una possible caiguda del govern, sense haver suspès immediatament el seu viatge oficial a Mèxic. No és aquesta mena d’estirabots ni passant-se la vida avisant que ve el llop que UDC pot consolidar la seva força a la coalició ni una imatge pública de responsabilitat”. Quan UDC “no l’encerta, “l’espai polític el busca a les pàgines dels diaris a base de crear envits a CDC”. Unió “no acaba d’aportar cap tret diferencial a la política catalana que no pugui ser representat també per CDC”. “El problema és que mentre alguns excel·lents polítics d’Unió tindrien un bon futur, tant si s’emancipaven de la coalició com si acceptaven un procés de fusió entre els dos partits, n’hi ha d’altres –els que més solen gallejar– que se n’haurien d’anar cap a casa per la incompetència manifesta que ara els és difícil dissimular”. (5) Defensa clara de la decisió de Pujol i crítica molt dura contra UDC, partit acusat de crear la major part de les crisis internes de CiU per tal de guanyar protagonisme i presència als mitjans.</p>
Actors	<p>Protagonista. Pujol Antagonista. UDC i oposició Altres. Mas, Duran, dirigents d’Unió, Alberto Fernández, ERC, PSC</p>
Context	Referència als constants conflictes a la coalició (“la darrera escaramussa”).

9.1. ANNEX I
FITXES PER L'ANÀLISI
DE CONTINGUT

9.1.3. CONFLICTE 3

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Susana Quadrado
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 4 d'abril de 2006	Secció	Portada 2, Política 1
Titulars	<p><i>DURAN ASEGURA QUE HA LLEGADO LA HORA DE QUE EL CATALANISMO ESTÉ EN EL GOBIERNO/ El líder de Unió dice que su proyecto es una garantía para el progreso de Catalunya</i></p> <p><i>Duran proclama que es el momento de que el catalanismo esté en el Gobierno/ El líder de Unió propugna el proyecto de su partido como garantía del progreso de Catalunya/ Duran augura una larga vida a Unió y avisa a CDC de que “lo peor que podría pasar a Catalunya es que CiU haga de ERC”</i></p>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Duran defensa clarament l'Estatut a la conferència del 75è aniversari d'Unió i diu que la seva aprovació obrirà una nova etapa en la qual CiU podrà entrar al Govern d'Espanya. “El Estatut lo votaremos con entusiasmo porque es un buen Estatut. Después, cuando sea la hora, estoy convencido de que CiU tiene que pasar del ahora decidiremos al ahora gobernaremos”. I afegeix: “No se trata de que Duran sea ministro, sino de que CiU gobierne con ministros, gobierne en España”. Segons Duran, aquesta possible entrada al Govern espanyol no és conseqüència de cap pacte ocult amb Zapatero, i no es produiria abans de les properes eleccions catalanes, comicis que CiU pot guanyar “si hace de CiU, porque lo peor que podría ocurrir a Catalunya es que CiU hiciera de ERC”. També diu que Unió “no es un partido sólo nacionalista. Nació y vive con la clara voluntad de defender un determinado modelo de sociedad”; és un partit que també s'ha de dirigir a tots aquells que tenen Espanya i no Catalunya com a referent nacional.</p> <p>(Autor) (1) Duran proclama “de forma solemne” que, “tras la aprobación del nuevo Estatut, ha llegado el momento de que el catalanismo esté en el Gobierno”. Duran “avisa a CDC” de que CiU no pot fer d'ERC: “un velado mensaje a CDC a huir de radicalismos”. “También se dirigió implícitamente a CDC cuando dijo que en el referéndum del Estatut ‘CiU tiene que liderar el sí sin matices, con entusiasmo’”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Mas, Trias, Vilajoana, Madí, UDC, CiU, Zapatero, De Madre</p>
Fonts	Discurs de Duran al Teatre Nacional amb motiu dels 75 anys d'Unió
Context	(UDC) Referència als casos Pallerols i Turisme
(Nota)	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Barbeta
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimarts, 4 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	¿Lo que le falta a Zapatero?		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “En Catalunya, una vez digerido el empacho estatutario, alguien tenía que ponerse a pensar qué hace a partir de ahora el nacionalismo catalán y ha empezado Josep Antoni Duran Lleida presentándose como patrocinador de un proyecto político que sea válido para los nacionalistas pero también para los que no lo son, y que pone el énfasis en los valores del humanismo cristiano”. “Pero lo más interesante es que Duran va más allá y presenta, desde Catalunya y sin complejos, una alternativa de dimensión española que es más ideológica que política, pero que representa a un amplio sector de la sociedad, políticamente huérfana tras el escoramiento del PP hacia el extremo del nacionalcatolicismo y el correspondiente desplazamiento del PSOE hacia el laicismo”. El que fa Duran és presentar una proposta “para superar el síndrome de las dos Españas: un gobierno del Partido Socialista influido por el humanismo cristiano. O sea, Zapatero y justo lo que le falta para abarcar la mayoría social”. (5) “Alguien tenía que ponerse a pensar qué hace a partir de ahora el nacionalismo catalán”. Duran presenta una proposta “desde Catalunya y sin complejos”. Duran i el seu projecte humanista és “justo” el que el Govern espanyol necessita per descansar sobre la majoria social.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Altres. (Zapatero, PSOE, PP)
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Montserrat Baldomà
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 4 d'abril de 2006	Secció	Política 2
Titulars	<i>Conferència amb motiu del 75è aniversari d'UDC/ Duran creu que ha arribat el moment que CiU entri al Govern/ El líder d'Unió es planteja si els partits han anat més lluny que la societat en l'Estatut/ Suggereix fer proves per certificar la integració dels immigrants</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran diu al seu discurs al Teatre Nacional de Catalunya amb motiu del 75è aniversari de la fundació d'Unió que, amb l'Estatut aprovat, "el catalanisme polític ha de governar Espanya". Dóna per tancat el "període excepcional" de 26 anys d'autonomia en què el nacionalisme català no ha estat assegut al Consell de Ministres. Creu "esgotat" el model utilitzat fins ara –recolzar la governabilitat prestant suport parlamentari- i afegeix que "quan sigui l'hora, CiU ha de passar de l'ara decidirem a l'ara governarem". D'altra banda, Duran anima CiU a liderar el sí a l'Estatut sense matisos i amb entusiasme, perquè es tracta d'un Estatut "incommensurablement millor" que el de 1979, i es pregunta si no han estat els polítics els que han portat les demandes "més lluny" del que la societat demana. En relació als casos Pallerols i Turisme, Duran diu que UDC va ser "objecte d'una campanya profunda i intencionada", sense que ningú hagi "demanat perdó" després que la seva "honestat" hagi quedat acreditada als tribunals.</p> <p>(Autor) (1) "Potser perquè va afirmar que ahir no era el dia per aprofundir més en la qüestió, el cap de files de CiU a Madrid no va posar ni una sola condició a l'entrada de la federació al Govern espanyol. En canvi, Artur Mas, president de CiU i que ahir va escoltar assegut a primera fila el discurs del seu soci, sempre ha posat una condició prèvia a la participació en l'Executiu central: primer s'ha de recuperar el poder a la Generalitat". Duran "no va excloure els seus socis de CDC" de la campanya contra UDC en relació als casos Pallerols i Turisme. (5) Duran defensa amb "contundència" una futura participació en el Govern de Madrid. Discurs en un "abarrotat" TNC i davant d'una "granada" representació de la societat civil.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran Antagonista. CDC Altres. Mas, Unió, CiU</p>
Fonts	Discurs de Duran al TNC amb motiu del 75è aniversari d'Unió
Context	(UDC) Referència als casos Pallerols i Turisme
(Nota)	Un dels titulars és negatiu: "Suggereix fer proves per certificar la integració dels immigrants"

Diari	<i>El País</i>	Autor	Josep Garriga
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 4 d'abril de 2006	Secció	Catalunya 2
Titulars	<i>Duran Lleida aboga por la entrada de CiU en el Gobierno para estar en la "cocina de la política" / El líder de Unió celebra el 75 aniversario del partido con una concurrida conferencia en Barcelona / Examen para inmigrantes y financiación</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran es declara partidari al discurs dels 75 anys d'UDC de "pasar del ahora decidiremos al ahora gobernaremos", una vegada s'aprovi l'Estatut i sigui l'hora. "Creo que se ha agotado el modelo de participación en la gobernabilidad desde el apoyo parlamentario". "Nos interesa estar en la cocina, en la sala de máquinas de la política (...) porque allí se toman demasiadas decisiones como para no estar presente". Duran també assenyala la necessitat que CiU no es radicalitzi: "Lo peor que podría suceder en Cataluña es que CiU hiciera de Esquerra Republicana y que Esquerra hiciera de CiU. Nosotros, lo que sabemos hacer, es de CiU". El dirigent democristià reclama que CiU lideri el "sí sin matices y con entusiasmo" a l'Estatut en el proper referèndum.</p> <p>(Autor) (1) "Los dirigentes de CiU siempre han especulado con la posibilidad de comprometerse más a fondo con el Gobierno español, pero ayer fue la primera vez que uno de ellos no dejaba lugar a dudas". "Duran, al contrario que el líder convergente, Artur Mas, no supeditó esta participación al hecho de que CiU gobierne en Cataluña". El líder d'Unió demana que "CiU se mantenga firme en sus ideales y programa y que haga oídos sordos a los cantos de sirena de los sectores más nacionalistas de la federación". Duran no especifica amb qui pactaria a Madrid, però només li queda el PSOE després d'haver insistit al matí que descarta qualsevol pacte amb el PP, encara que fos la força més votada a les generals. "Duran reiteró su opinión, opuesta a la de Mas, de que la negociación del Estatuto en Cataluña estuvo plagada de tactivismo por parte de todas las formaciones políticas". (5) Duran és "contundente" a l'hora de defensar una entrada de CiU al Govern de Madrid. Conferència "concurrida" i teatre "abarrotado". "Duran Lleida conoce a fondo su potencial electorado y (...) sus discursos calan en un segmento de la ciudadanía".</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran Antagonista. Mas Altres. Dirigents de CiU, UDC</p>
Fonts	Discurs de Duran al TNC. Declaracions de Duran a <i>Catalunya Ràdio</i>
Context	<p>(UDC) Duran recorda els casos Pallerols i Turisme, quan tots els partits "condenaron" Unió abans que els tribunals es pronunciessin.</p> <p>(Autor) Es recorda la proposta de Duran de deixar de banda el terme "nacionalisme". Referència genèrica a passats conflictes a CiU: "aunque muchos de sus alegatos puedan levantar ampollas incluso entre sus socios"...</p>
(Nota)	Un dels titulars és negatiu: "examen para inmigrantes"; recull la part del discurs on Duran es pregunta sobre la necessitat "de aplicar criterios de selección y/o pruebas para validar la integración".

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Pere Martí
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimarts, 4 d'abril de 2006	Secció	Política 2
Titulars	<i>Duran emplaça CiU a governar Espanya després de l'Estatut/ Veu "exhaurit" el model de suport parlamentari i aposta per entrar a l'executiu espanyol/ Defensa l'honorabilitat d'Unió davant una campanya que ha "interessat" a tots els partits polítics, incloent-hi CDC/ No al partit únic nacionalista</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran diu al seu discurs amb motiu del 75è aniversari d'UDC que "el catalanisme polític ha de governar Espanya". Els darrers 26 anys d'autonomia sense cap ministre de CiU a Madrid són un "període d'excepció", que s'ha d'acabar després de l'aprovació de l'Estatut perquè "ens interessa ser a la cuina, a la sala de màquines de les decisions de la política espanyola". Segons Duran, l'estratègia de CiU de limitar-se a donar suport parlamentari "s'ha exhaurit". Afegeix que una possible entrada al Govern no és a canvi de donar suport a l'Estatut, el qual qualifica de "bon Estatut". D'altra banda, el líder democristià denuncia la campanya "profunda i intencionada" feta contra UDC en relació als casos Pallerols i Turisme. "No hi ha una sola força política, ni una, que no hi estigués interessada".</p> <p>(Autor) (1) "Aquesta aposta de Duran la comparteix també Artur Mas, tot i que el secretari general de CDC hi posa una condició prèvia: que abans CiU governi la Generalitat, cosa que ahir el líder d'Unió va evitar esmentar". Sobre el cas Pallerols i Turisme, Duran denuncia una campanya a la qual van participar tota la resta de partits "sense excloure'n cap, ni tan sols CDC". "L'acte d'ahir va tenir un to de reafirmació d'Unió como a partit de futur i de Duran com el seu principal líder". "Amb la plana major de CDC assegurada a primera fila (...), el líder d'Unió va deixar anar uns quants missatges per a navegants", entre ells la idea que UDC neix sense voler formar part d'un únic partit nacionalista. "És a dir, de fusió amb CDC, res de res".</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Mas, Trias, UDC, CiU</p>
Fonts	Discurs de Duran al TNC amb motiu dels 75è aniversari d'UDC
Context	<p>(UDC) Referència als casos Pallerols i Turisme</p> <p>(Autor) Esment de la disputa sobre una fusió entre CDC i UDC</p>

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Josep Gisbert
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 5 d'abril de 2006	Pàgina	Política 2
Titulars	<i>CDC y UDC se enfrentan por la alusión de Duran a la entrada de CiU en el Gobierno/ Puig critica al líder democristiano por entender que ahora no es el momento de plantear la cuestión/ Duran acusa a CDC de haber aprovechado el acoso judicial a UDC para desbancarle de la sucesión de Pujol</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Felip Puig, vice secretari de CDC i portaveu de CiU al Parlament, critica la idea expressada per Duran el dia anterior sobre una possible participació de CiU al Govern de Madrid una vegada s'hagi aprovat l'Estatut. Segons Puig, ara no és el moment de plantejar aquesta qüestió. "Queda mucho camino por recorrer (...) Hemos de ganar las elecciones, ser fuertes en Catalunya, ser necesarios en Madrid y ver si hay coincidencias". "Ya se verá en su momento (...). Ahora, más allá de declaraciones, previsiones y pronósticos de futuro y de mirar la bola de cristal, lo que hay que hacer es gestionar bien el día a día". D'altra banda, Puig nega que CDC hagués aprofitat els casos Pallerols i Turisme per desbancar Duran com a possible successor de Pujol. Acusació feta per Duran, que Puig presenta com "una nueva sensibilidad que ha aflorado en Duran con la primavera".</p> <p>(UDC) (1) Antoni Castellà, vice president d'UDC, respon a Puig que "en Unió ya estamos acostumbrados a que tenga estas salidas de tono cuando Duran tienen protagonismo". Castellà diu que Puig no va dir res quan recentment Mas va parlar d'una futura entrada en el Govern de Madrid. "Son las cosas de Felip", afirma Castellà. Duran declara a TV3 en relació als casos Pallerols i Turisme, que "todas las fuerzas políticas sin excepción estuvieron jugando con este tema, CDC también". Duran creu que CDC va a profitar la investigació judicial sobre UDC per desbancarlo com a candidat en la successió de Pujol.</p> <p>(Autor) (1) La resposta de Puig a Duran "abrió una nueva disputa entre CDC y UDC". Puig "no rechazó el planteamiento" d'entrar al Govern en el futur, però diu que ara no és el moment de parlar-ne.</p>
Actors	<p>Protagonista. Felip Puig Antagonista. UDC Altres. CDC, Duran, Antoni Castellà, CiU, Mas, Pujol, resta de partits, PSC, José Zaragoza</p>
Fonts	Declaracions de Duran a TV3, roda de premsa de Puig, declaracions de Castellà i Zaragoza
Context	(UDC) Casos Pallerols i Turisme, utilitzats per CDC per desbancar Duran com a candidat en la successió de Pujol.

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Editorial
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimecres, 5 d'abril de 2006	Secció	Opinió 3
Titular	Cogobernar España		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “Desarrollando una idea formulada hace meses por Artur Mas, Duran Lleida cree que CiU debe cogobernar España”. (5) Duran “ha pronunciado un discurso importante”. “Aunque el resto de los partidos, incluidos sus socios de CDC, caricaturizaron ayer la propuesta presentándola como pura muestra de la ambición personal de Duran, lo cierto es que ha llegado la hora de que el nacionalismo catalán, recuperando sus orígenes regeneracionistas, aspire al objetivo estratégico de cogobernación de España”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. CDC Altres. Mas, resta de partits
Fonts	
Context	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	Montserrat Baldomà
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 5 d'abril de 2006	Secció	Política 2
Titular	<i>Reaccions a la conferència del president d'UDC/ Duran acusa CDC d'atjar els tribunals en contra seu/ El dirigent diu que les causes judicials es van utilitzar perquè no succeís Pujol/ El tripartit treu suc a la proposta del líder d'Unió d'entrar al Govern</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran diu que CDC també va utilitzar en contra d'Unió i ell mateix la investigació judicial pels casos Pallerols i Turisme. El dia anterior va dir-ho de forma genèrica a la conferència al Teatre Nacional de Catalunya, ara ho especifica durant una entrevista a TV3: "Totes les forces polítiques, sense excepció, van estar jugant amb aquest tema. Convergència també. A tots els anava bé que Unió tingués dificultats". D'altra banda, Unió creu que Felip Puig, en matisar la proposta de Duran sobre una futura entrada de CiU al Govern de Madrid, "perjudica" CiU. (4) Duran recorda que les investigacions es van fer durant el procés de designació del candidat de CiU a la Generalitat i diu que els convergents van tenir interès que es mantingués la campanya contra Unió, "perquè volien que no fos jo i que no passava res si això ens causava un cert desgast".</p> <p>(CDC) (1) Felip Puig nega que CDC hagués aprofitat els casos Pallerols i Turisme en contra d'Unió i assegura que el seu partit sempre "va intentar que els errors se superessin". Atribueix les acusacions de Duran a "una nova sensibilitat que ha aflorat amb la primavera". Puig també matisa la proposta de Duran sobre la conveniència futura d'entrar al Govern d'Espanya. Diu que primer CiU ha de guanyar les eleccions catalanes, veure quina és la correlació de forces que surt de les següents eleccions generals i comprovar com acaben les lleis paral·leles a l'Estatut i el desenvolupament de l'Estat plurinacional.</p> <p>(Autor) (1) "Per si no s'havia complert l'antic refrany que diu que 'a bon entenedor, poques paraules basten', Josep Antoni Duran Lleida en va pronunciar ahir unes quantes més perquè quedés clar" que hi incloïa CDC quan el dia anterior va dir que totes les forces polítiques havien estat interessades en la investigació dels casos Pallerols i Turisme. Dirigents del tripartit "van treure suc" a les paraules de Duran. (4) "¿Amb quina finalitat es van servir els seus socis convergents d'aquelles indagacions? Per barrar-li el pas en la carrera per la successió de Jordi Pujol". Duran "va llançar el dard definitiu". (5) Les declaracions de Duran "van causar malestar" a CDC. D'altra banda, "en línia amb la tesi" de Mas, Felip Puig "va advertir" que abans d'entrar al Govern de l'Estat s'han de confirmar una sèrie de coses.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Puig, Mas, UDC, CiU, Joan Boada, Joan Ridaó, Joan Ferran</p>
Fonts	Declaracions de Duran a TV3, roda de premsa de Puig, declaracions de Boada, Ridaó i Ferran
Context	(UDC) Casos Pallerols i Turisme
(Nota)	

Diari	<i>El País</i>	Autor	Marta Albiñana
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 5 d'abril de 2006	Secció	Catalunya 2
Titulars	<i>Duran culpa a Convergència de apearle de la sucesión de Pujol al azuzar los casos judiciales de Unió/ CDC desmiente al líder democristiano y rechaza su propuesta de gobernar con el PSOE</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(UDC) (1) Duran diu a una entrevista a <i>TV3</i> que “a todo el mundo le iba bien” que UDC tingué dificultats pels casos Pallerols i Turisme, fins i tot a CDC. D'altra banda, el democristià Antoni Castellà afirma que “no hacen ningún bien” les declaracions del convergent Felip Puig qüestionant la idea de Duran de una necessària participació futura en el Govern espanyol. (4) Segons Duran, els convergents van aprofitar els casos Pallerols i Turisme per apartar-lo de la successió de Pujol, per a la qual ell era “una persona molt ben situada”.</p> <p>(CDC) (1) Sobre l'acusació d'haver utilitzat els processos judicials, Felip Puig diu que “en CDC nunca se persiguió a nadie por estos asuntos”, i atribueix les paraules de Duran a “una nueva sensibilidad que le ha a florado con la primavera”. Sobre una entrada en el Govern de Madrid, Puig demana a Duran que “deje de mirar la bola de cristal” i es centri en la “gestión del día a día”.</p> <p>(Autor) (1) “Vuelven los rifirrafes” entre CDC i UDC. Duran “desató las iras de sus socios electorales al acusar a Convergència de apearle de la carrera por la sucesión de Jordi Pujol (...) Los convergentes, en opinión de Duran, no dudaron en airear los presuntos casos de financiación ilegal que por aquel entonces mantenían a Unió en permanente investigación judicial”. “Fue la segunda pulla en dos días”, perquè el dia anterior Duran “apostó por gobernar en coalición con el PSOE”. “La propuesta no gustó en las filas de CDC y menos las acusaciones de ayer” i Puig respon amb una “embestida” contra Duran. (5) Puig “desmintió las acusaciones de Duran y le frenó en su ambición de entrar en el Gobierno central”: l'autor presenta la proposta d'una futura entrada al Govern com fruit de l'ambició personal de Duran.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. CDC</p> <p>Altres. Puig, UDC, CiU, Mas, Castellà, José Zaragoza, Joan Boada, Joan Ridao</p>
Fonts	Declaracions de Duran a <i>TV3</i> , roda de premsa de Puig, declaracions de Castellà, Zaragoza, Boada i Ridao
Context	<p>(UDC) Casos Pallerols i Turisme</p> <p>(Autor) Referència implícita a crisis anteriors: “vuelven los rifirrafes”</p>
(Nota)	És el diari que més espai dedica a la reacció del tripartit.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Pere Martí
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dimecres, 5 d'abril de 2006	Pàgina	Política 2
Titular	<i>La negociació de l'Estatut a Madrid reobre la tensió a CiU/ Unió assegura en un comunicat que Mas va negociar malament el traspàs dels aeroports/ Duran acusa Convergència d'haver jugat brut en la successió de Pujol atiant l'assetjament judicial contra Unió</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) Duran diu a <i>TV3</i> que CDC, com la resta de partits, va voler beneficiar-se del problema de d'Unió amb els casos Pallerols i Turisme: "Tots hi tenien un cert interès, els uns perquè no sabien qui seria el futur candidat de CiU, i els altres perquè volien que no fos jo i que no passava res si es produïa un cert desgast". En un comunicat, el secretari d'organització d'UDC, Antoni Castellà qüestiona la negociació que ha dut Mas a Madrid sobre el traspàs dels ports i aeroports: "Si aquesta qüestió s'hagués portat a terme com Duran plantejava, ja s'hauria resolt". Fonts d'Unió diuen que CDC ha trencat el pacte pel qual Mas liderava la negociació de l'Estatut mentre es tramitava al Parlament i Duran havia de protagonitzar el següent debat al Congrés.</p> <p>(CDC) (1) Felip Puig nega que CDC aprofités els processos de Pallerols i Turisme i matissa que ara no és el moment de mirar la "bola de vidre" en relació a una entrada al Govern de Madrid.</p> <p>(Autor) (1) "La tensió es respirava des de feia setmanes, però finalment ha esclatat. Les absències reiterades de Josep A. Duran i Lleida a la comissió constitucional del Congrés quan intervenia Artur Mas no eren només un problema d'agenda, sinó l'evidència d'un malestar sobre qui estava negociant l'Estatut i com". La conferència de Duran de dilluns al Teatre Nacional, en la qual apostava perquè CiU entri al Govern espanyol, "ha fet emergir tota una sèrie de retrets entre CDC i UDC que portaven temps mastegant-se". (4) "La polèmica no és si CiU ha d'entrar al govern de Madrid, cosa en què coincidexen tant Mas com Duran –com a molt discrepen del calendari-, sinó altres problemes més de fons". No s'ha respectat un suposat pacte Mas-Duran per repartir-se la negociació de l'Estatut a Barcelona i Madrid. "Mas ha pilotat personalment tota la negociació, i ha pactat en solitari els continguts amb Zapatero".</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran Antagonista. CDC Altres. Puig, Mas, Unió, CiU, Castellà</p>
Fonts	Declaracions de Duran a <i>TV3</i> , declaracions de Puig, comunicat del secretari d'organització d'Unió, Antoni Castellà, fonts d'Unió
Context	(UDC) Cas Pallerols i Turisme. Utilitzats per tal que Duran no fos candidat de CiU
(Nota)	(Autor) Diferències a la negociació de l'Estatut És l'únic diari que no inclou reaccions del tripartit

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Albert Sáez
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimecres, 5 d'abril de 2006	Secció	Opinió 4
Titulars	La mala sort de Duran		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) La proposta de Duran d'implicació a la governació d'Espanya és acceptada per Mas. (5) Duran va fer dilluns al Teatre Nacional un discurs que “volia marcar època”. Va fer un “repàs impecable de la història d'un dels partits venerables de la història de Catalunya”. “Llàstima que en una concessió a la galeria progressista barcelonina deixés anar una cita de Woody Allen barrejada entre venerables pensadors com Chesterton, Mounier o Joan Maragall”. Però Duran té mala sort: fa uns anys, a una conferència al Paranimf de la Universitat de Barcelona, ja va defensar la idea que el catalanisme s'ha d'implicar en la governació d'Espanya, però llavors Pujol s'hi oposava. Ara que la torna a plantejar i Mas hi està d'acord, resulta que tampoc podrà portar-la a terme: “el drama és que s'acosta una majoria absoluta de Zapatero”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Altres. Unió, Pujol, Mas, Zapatero
Context	(Autor) Conferència de Duran al Paranimf de la Universitat de Barcelona fa uns anys, que va ser mal rebuda per CDC.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Iu Forn
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dimecres, 5 d'abril de 2006	Pàgina	Opinió 2
Titular	<i>En Duran no vol pas ser ministre</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (5) En clau d'ironia, l'autor hi inclou tots els trets del perfil més elitista de Duran: anar molt al gimnàs, esquiar a Baqueira, navegar, extrema atenció a la manera de vestir... I fa seva la crítica que Duran rep dels seus enemics: el seu desig de ser ministre: "Sort que jo no em postulo perquè si no, quins nervis!!! Imagina't, estar-se tot el dia enganxat al telèfon. Per cert, tenim cobertura, oi?".
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Altres. Zapatero
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Redacci3n
Gènere	Informaci3n	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 6 d'abril de 2006	Secci3n	Política 4
Titulars	Mas y Duran dan por cerrada de "mutuo acuerdo" la polémica entre CDC y UDC		

EL CONFLICTE	
Definici3n	<p>(CDC) (1) Mas diu en un programa de televisi3n que no és contrari "a que CiU entre en el Gobierno" i està d'acord amb Duran sobre la "importància de estar en la cocina", tot i que precisa que aix3n "es importante, pero no indispensable". A una roda de premsa posterior afegeix que, després de reunir-se amb Duran, els dos dirigents donen "por cerrada y archivado de mutuo acuerdo" l'episodi.</p> <p>(Autor) (1) Mas i Duran "tomaron ayer cartas en el asunto y cerraron de un plumazo la polémica entre las dos formaciones". (5) Puig havia criticat "con una dureza inusitada" la idea de Duran sobre la conveniència d'una participaci3n de CiU en la governaci3n d'Espanya, i Duran va respondre d'una manera "no menos contundente" sobre un suposat ús de CDC dels casos Pallerols i Turisme per desbancar-lo de la successi3n de Pujol.</p>
Actors	<p>Protagonista. Mas</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. CiU (Context: Puig, Castellà)</p>
Fonts	Declaracions de Mas a la televisi3n <i>Canal Català</i>
Context	(Autor) Repàs de la polèmica dels últims dies

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	(Breus)
Gènere	Informació	Lloc	
Data	Dijous, 6 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	Mas i Duran fan les paus per telèfon		

EL CONFLICTE	
Definició	(CDC) (1) Mas dona per “tancada i arxivada” la polèmica amb Duran. Segons Mas, tots dos, de mutu acord, han decidit tancar l’assumpte i dedicar-se a les qüestions “importants”.
Actors	Protagonista. Mas Antagonista. Duran Altres. UDC
Fonts	
Context	
(Nota)	La breu informació no especifica el mitjà utilitzat per Mas i Duran per posar-se de mutu acord, que segons el titular var ser el telèfon

Diari	<i>El País</i>	Autor	El País
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 6 de abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	Mas y Duran dan por “cerrada y archivada” la polémica entre Unió y Convergència		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Mas diu que ha parlat amb Duran i que els dos donen per “archivada” la polèmica de “mutuo acuerdo” i passar a “ocuparnos de las cosas que son realmente importantes”. Per la seva banda, Pujol diu que la idea de Duran sobre una entrada futura a l’Executiu central “no es nueva”. Segons afirma, CiU mai s’ha oposat a governar a Madrid i entrarà al Govern d’Espanya “un día u otro”, tot i que matisa que CiU “siempre ha pagado cara” la seva col·laboració amb l’Executiu espanyol. Pujol assegura que no hi ha cap pacte amb Zapatero per formar un Govern de coalició a canvi de l’Estatut.</p> <p>(Autor) (1) “La última polémica” entre els dos partits “se cerró ayer con una simple llamada” entre Mas i Duran. La trucada la va fer Duran per informar Mas sobre la seva entrevista amb Zapatero en relació a la treva d’ETA i tots dos van aprofitar per tancar la polèmica. (5) “La llamada funcionó porque Mas, en una rueda de prensa en la mañana de ayer, rechazó referirse a este incidente (...) Mas no quiso entrar en contrarréplicas”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Mas</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Pujol, CiU, CDC, Zapatero, PSOE (Context: Puig)</p>
Fonts	Roda de premsa de Mas. Declaracions de Pujol a la presentació del seu últim llibre
Context	(Autor) Repàs de “dos días de puyas”

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Lluís Bou
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dijous, 6 d'abril	Secció	Política 5
Titulars	El líder de CiU i Duran tanquen la darrera polèmica		

Definició	<p>(CDC) (1) Mas diu, després d'haver parlat per telèfon amb Duran (trucada de Duran per informar-lo de la seva entrevista amb Zapatero a la Moncloa), que els dos donen per tancada la polèmica: “Donem aquest tema per tancat i arxivat de mutu acord”. Mas rebutja entrar a valorar les declaracions fetes els últims dies, al·legant que “hem d'ocupar-nos de les coses realment importants”.</p> <p>(Autor) (1) Mas i Duran donen per tancada la “darrera polèmica”, un enfrontament que ha estat degut a “la forma i els protagonistes que ha tingut la negociació de CiU sobre l'Estatut i un suposat joc brut de CDC en la successió” de Pujol.</p>
Actors	<p>Protagonista. Mas</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. CDC, UDC, Zapatero (Context: dirigents de CDC i d'UDC, Puig)</p>
Fonts	Declaracions de Mas
Context	(Autor) Repàs de les declaracions i contradecaracions dels últims dies

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Marçal Sintès
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Divendres, 7 d'abril de 2006	Secció	Diàleg 3
Titulars	La tensió		

Definició	(Autor) (3) Duran aplica una “estratègia de la tensió”. Aquesta estratègia “resulta intel·ligible” i “l'única explicació” possible és que Duran “estava convençut que podia ser el successor de Pujol i que aquella ferida encara és oberta. Una mostra d'això és que Duran “va capbussar-se, sense que ningú li demanés, en aquell episodi” a l'entrevista a TV3. (5) Duran “té grans virtuts” i podria ser “un excel·lent ministre”, però oblida que, a més que ara “no és el moment”, això és una cosa que ha decidit CiU i “Artur Mas, que n'és el líder”. Atesa la jerarquia de comandament a CiU, “resulta difícil de comprendre que el d'Alcàmpell no veiés que la negociació de l'Estatut, també a Madrid, l'havia de conduir, en última instància, Mas”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Mas Altres. CDC, UDC, Josep Cuní
Fonts	Declaracions de Duran a TV3 dimarts passat
Context	(Autor) Conflicte per la pugna en la successió de Pujol. Negociació de l'Estatut

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Xavier Bru de Sala
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dissabte, 8 d'abril de 2006	Secció	Opinió 2
Titulars	<i>Dos reflexiones</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (5) Es fan dues valoracions positives de Duran. El líder d'UDC "representa casi en exclusiva al catalanismo de vocación españolista o, si lo prefieren, regeneracionista, de modo que sin su figura política ya no se hablaría de bisagra nacionalista entre Catalunya y España". "Aunque nunca sea noticia, lo más interesante del discurso de Duran fue el maridaje, o mejor dicho, la compatibilidad y hasta la complementariedad, bajo el denominador de la persona y la sociedad o comunidad, con las tradiciones liberales y socialdemócratas, tan distintas de la suya". "Con Unió, no me pondría de acuerdo, pero estaría cómodo en la discrepancia". "Comparen a Unió con la derecha francesa, tan poco flexible, con el cinismo de la italiana, con la españolísima furia <i>neocon</i> del PP. Concluirán conmigo que pervive en este partido (...) el mejor tesoro de sus fundadores, la herencia de responsabilidad civilizada que caracterizó el noucentisme".
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Altres. UDC
Fonts	Conferència de Duran de dilluns al TNC amb motiu dels 75 anys d'UDC
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Toni Soler
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Diumenge, 9 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titular	Duran, ministro		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) Duran “tuvo el coraje de defender la presencia de CiU en el Gobierno español”. (3) “Duran contempló impávido la defenestración de su rival [Roca], esperando allanar su camino hacia la sucesión. Pero Pujol se inventó a Artur Mas. Y Duran, al no poder ser Pujol, intenta al menos ser Miquel Roca”. (5) “Por supuesto que Josep Antoni Duran Lleida quiere ser ministro. Si en CDC no le dejan ser candidato a presidente a la Generalitat, algo tiene que hacer el hombre. Los políticos tienen que anhelar el ejercicio del poder, y criticar eso es un error, además de un ejercicio de hipocresía”. También Roca va voler entrar al Govern de Madrid i “fue tildado de ambicioso y españolista por el búnker pujolista”.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. CDC Altres. CiU, Pujol, Mas (Context: Roca)
Fonts	
Context	(Autor) Es recorda el suggeriment de Duran de renúncia al qualificatiu de “nacionalista” (conferència al Paranimf de la Universitat de Barcelona). També la crisi amb Roca de 1992 (“entonces Roca amenazó con irse, utilizando a Duran Lleida como burda excusa”)
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	El Periódico
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 9 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	<i>Tensió entre socis/ Duran insisteix que el “millor” per a CiU és tenir ministres/ Mas recorda que la qüestió no és ara a la taula</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) A la seva carta setmanal dirigida a la militància d'Unió, Duran assegura que no era intenció seva obrir una crisi a CiU, però insisteix que no deixarà de defensar “quan i on calgui” el que creu “millor” per a CiU i per a Catalunya. Diu que no té l'ambició personal de ser ministre, perquè ja ho hagués pogut ser (desvetlla que el PP li va oferir el 1996 el Ministeri d'Afers Exteriors), i lamenta que en canvi ningú s'esquinça les vestidures quan els dirigents d'ERC admeten públicament que ambicionen arribar al poder.</p> <p>(CDC) (1) Mas respon des de Vic que “ara no toca” pronunciar-se sobre una entrada al Govern de Madrid, cosa que depèn de tot un conjunt de factors, el primer dels quals és que CiU torni a governar a Catalunya. Mas afegeix que CDC i UDC “estan d'acord en el fons de la qüestió”.</p> <p>(Autor) (1) “Molt tossut, Josep Antoni Duran Lleida insisteix (...) en la necessitat d'estrenar una nova etapa amb l'entrada” de CiU al Govern d'Espanya. “La insistència de Duran no agrada als seus socis convergents”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Duran</p> <p>Antagonista. Mas</p> <p>Altres. UDC, CDC, CiU</p>
Fonts	Carta setmanal de Duran a la militància d'Unió, declaracions de Mas
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El País</i>	Autor	Josep Garriga
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 9 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	Problemas de pareja en CiU/ <i>Las viejas rencillas entre Mas y Duran vuelven a aflorar en la federación nacionalista/ Duran opina que sus socios aprovecharon los juicios para apartarle de la sucesión de Pujol</i>		

EL CONFLICTE

Definició	<p>(CDC) (3) Fonts de CDC diuen que Duran no ha assumit encara que Mas sigui president de CiU. I si els democristians manifesten que Mas no ha estat lleial amb Duran per ocultar-li la seva entrevista amb Zapatero del día 21 de gener, els convergents responen que Duran es va ficar a les negociacions estatutàries al Parlament, que li corresponien a Mas, amb les seves exigències sobre l'escola pública.</p> <p>(UDC) (3) Fonts d'UDC diuen que els convergents continuen tractant-los amb desdeny, com si Unió fos el germà petit que encara no ha madurat. Lamenten que Mas no hagi complert el pacte que, segons asseguren, havia acordat amb Duran: el primer portaria la negociació de l'Estatut al Parlament i el segon al Congrés.</p> <p>(Autor) (1) UDC i CDC comparteixen l'objectiu de governar a Madrid, "aunque tienen diferencias de calendario. Para Duran, la incorporación debe ser ya, mientras que el líder de CDC es partidario, en sintonía con la vieja filosofía pujolista, de dejarlo para más adelante". (2) En relació amb l'entrevista Mas-Zapatero, "cuentan sus allegados que Duran Lleida montó en cólera y que se le oyó proclamar que las relaciones con Convergència nunca volverían a normalizarse. Desde entonces, la convivencia entre ambos partidos ha ido de mal en peor". "Algo sigue sin funcionar y los celos están más vivos que nunca en la pareja". (3) "La historia viene de lejos. Los codazos se iniciaron tras la retirada de Jordi Pujol del primer plano de la política". "Mas se siente fuerte en Cataluña por unas encuestas que le son favorables (...) Duran también saca pecho una vez superadas las causas judiciales por presuntos casos de corrupción y ante la perspectiva de ganar mayor protagonismo en el Congreso (...) Y se atreve, como nunca, a airear sus opiniones". Duran ha vingut a dir aquesta setmana als seus socis "que él, y no Mas, habría tenido que ser el <i>delfín</i>". (5) "Para redondear la faena", Duran ha escrit una carta a la militància on diu que ell va poder ser ministre d'Exteriors al 1996 però Pujol no ha va consentir.</p>
Actors	<p>Protagonista. Mas/Duran</p> <p>Antagonista. Duran/Mas</p> <p>Altres. Pujol, CDC, UDC, CiU, dirigents de CDC i d'UDC, Quico Homs, Zapatero, Rubalcaba</p>
Fonts	Declaracions de Pujol a TV3, fonts de CDC i d'UDC, carta de Duran a la militància d'Unió
Context	(Autor) Repàs dels últims dies de confrontació, entrevista Mas-Zapatero, negociació de l'Estatut
(Nota)	

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Redacció
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Diumenge, 9 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	Mas reitera que CiU no pot tenir ara ministres/ <i>Duran es pregunta si no pot accedir al govern central per ser d'Unió i recorda que ja ha tingut ofertes que ha rebutjat</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(CDC) (1) Mas diu que la possibilitat que CiU s'incorpori al Govern central “no està sobre la taula”, tot i acceptar que “por estar-hi en un futur” perquè no descarta “col·laborar amb Madrid” en legislatures pròximes. Afegeix que “les petites discrepàncies” amb UDC sobre aquest tema “han quedat arxivades”, perquè tots dos partits estan “d'acord en el fons de la qüestió”.</p> <p>(UDC) (1) Duran escriu a la seva carta setmanal a la militància que no té ambició personal per ser ministre, perquè si hagués volgut ja hauria entrat al Govern. Diu que el 1996 el PP li va oferir el Ministeri d'Exterior. “Es dirà que el president Jordi Pujol no em va deixar”, però per ambició personal hauria pogut ser ministre independent. També assegura que va tenir oportunitat d'entrar a l'últim Govern del PSOE amb majoria absoluta, i en aquella ocasió va ser ell mateix qui no hi va estar d'acord. Duran es pregunta per què s'admet que els dirigents d'ERC puguin ambicionar entrar al Govern de Madrid i ell no. “Per què sóc d'Unió?”, conclou</p> <p>(Autor) (1) Diferents punts de vista que sobre la participació al Govern manifesten Duran i Mas.</p>
Actors	<p>Protagonista. Mas</p> <p>Antagonista. Duran</p> <p>Altres. Pujol, CDC, UDC, PP, PSOE</p>
Fonts	Declaracions de Mas, carta setmanal de Duran a la web per a la militància
Context	
(Nota)	

Diari	<i>El Periódico</i>	Autor	(Breus)
Gènere	Informació	Lloc	
Data	Dilluns, 10 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	Sánchez-Llibre també preveu ministres de CiU		

EL CONFLICTE	
Definició	(UDC) (1) El diputat democristià Josep Sánchez-Llibre diu que CiU tindrà ministres al Govern de Madrid en la pròxima legislatura. Per ell, està superada l'etapa de col·laboració en la governabilitat de l'Estat.
Actors	Protagonista. Sánchez-Llibre Antagonista. Altres. Duran, CiU
Fonts	Declaracions de Sánchez-Llibre a <i>Com Ràdio</i>
(Nota)	.

Diari	<i>Avui</i>	Autor	Redacció
Gènere	Informació	Lloc	Barcelona
Data	Dilluns, 10 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	Unió creu que CiU tindrà ministres la propera legislatura/ <i>Sánchez i Llibre abona passar de l' "ara decidirem" a l' "ara governarem"</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	<p>(UDC) (1) El diputat d'Unió Josep Sánchez-Llibre diu que “en funció de la conjuntura política, la propera legislatura veurem ministres de Convergència i Unió al Govern de l'Estat”. “Dir que ara decidirem s'ha acabat (...), hem de plantejar l'ara governarem”. Veu “factible i possible” una futura entrada al Govern central.</p> <p>(Autor) (1) “El debat obert a la federació de CiU sobre el seu paper en la governabilitat de l'Estat no cessa”. Sánchez-Llibre dona “gairebé per fet”. “Tot i que el líder de CDC i president de la federació, Artur Mas, no s'ha posicionat en contra d'aquesta opció, que CiU ha rebutjat tradicionalment, ha posat l'accent a condicionar-ho a un retorn al Govern de Catalunya. Cosa que des d'Unió tampoc es veu precisament impossible”.</p>
Actors	<p>Protagonista. Sánchez-Llibre</p> <p>Antagonista. Mas</p> <p>Altres. Duran, UDC, CDC, CiU</p>
Fonts	Declaracions de Sánchez-Llibre a <i>Com Ràdio</i>
Context	

Diari	<i>La Vanguardia</i>	Autor	Jordi Juan
Gènere	Article d'opinió	Lloc	
Data	Dilluns, 10 d'abril de 2006	Secció	Política 4
Titulars	<i>Duran, todavía no</i>		

EL CONFLICTE	
Definició	(Autor) (1) “Cuando se conoció el viernes que habría cambio en el Gobierno (...), uno de los políticos más buscados por los periodistas fue... Duran. El líder de Unió está en las quinielas como ministrable pero difícilmente entraría en un gobierno mientras CiU siga en la oposición en Catalunya”. (5) “Duran deberá esperar”. Tant aquesta frase com la del titular (“Duran, todavía no”) incideixen en el lloc comú d'un líder d'Unió massa interessat en ser ministre.
Actors	Protagonista. Duran Antagonista. Altres. CiU, Zapatero, periodistas
Fonts	
(Nota)	.